

တက္ကသိုလ်

သီဟအောင်

စားပြိုင်စွ

၀+၃
နှစ်အုပ်တွဲ

တက္ကသိုလ် သီဟအောင်

စား မြင် ဖွ

(ခုတိယ ဇာတ်အိမ်၊ ခိုင်း)

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး

အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့တာဝန်
ဒို့တာဝန်
ဒို့တာဝန်

ပြည်သူ့ သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝမ်းပျက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား နှစ်ဖက်အဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံတော် ပွဲစည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးအစီအစဉ် ပြန်မာနိုင်ငံသားအားလုံး၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။

မာနီရှင်

ထင်းယူန်ကျေးရွာ....

ယင်းရွာသည် ပင်လယ်ကမ်းခြေနှင့် နီးသည့် အရပ်တွင်ရှိသည်။

ရွာပိုင်ရှင် ကျူရီမှာ တစ်ချိန်က ဂိုဏ်းပေါင်းစုံအဖွဲ့တွင် ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး အဖြစ် ပါဝင် တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုများ ပြုခဲ့ဖူးသည်။

ကျူရီသည် ဆိုင်းပညာ တော်သလောက် မာနီကြီးပြီး ခက်ထန်ပေသော်လည်းကောင်း၊

လူတည် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံအဖွဲ့ကြီးတွင် တစ်ဝန်တမ်းဆောင်
စဉ် အချို့ကိစ္စတို့၌ သူနှင့် ပြေစည်သူများပက်မှု ဘက်လျှင်
ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟု ဝေဖန်ခံရ၏။

၃-၄ ကြိမ်မက လူသိရှင်ကြား ဝေဖန်ခံရပြီးနောက်
ဒေါသထွက်၍ ထိုအဖွဲ့မှ နုတ်ထွက်သွားခဲ့၏။

ယခု

ခရေဒေးသမားသည် ဓားပြိုင်ပွဲအား ကျွန်ုပ်၏ လင်ယု
ကျေးရွာ၌ ကျင်းပရန် ဆိုလှ၏။

ထို့ကြောင့် မိုးကြို၊ ဂိုဏ်းချုပ်၏ စောားကို ကျန်သူ
စာအုပ်ထဲ ဖြစ်သွားမိ၏။

‘ဒေါစတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ထင်တယ်’

‘လင်ယုနုကျေးရွာပိုင်ရှင်ဟာ သိုင်းလော့အကို မုန်တို
နေလှပဲ၊ ဒီလောက် အရေးကြီးတဲ့ ဟစ္စကို ဆွဲကျေးရွာ
လုပ်လို့ ဖြစ်ပါ့မလား၊’

စသည်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝေဖန်စာကြွ၏။

မိုးကြို၊ ဂိုဏ်းချုပ်၏

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခရေ ဓားသမားဟာ သိုင်းလော့ကို
တစ်ယောက်တည်း လာမှာဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူတောင်း
ဆိုမှုတွေကို လိုက်လျော့မှု ကျုပ်တို့ဘက်က သဘောထားကြီး
စွာ ကျလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောသည်။

အားလုံး ဖြစ်ကျသွားကြ၏။

သူတို့စိတ်ထဲ မကျေနပ်ဆော်လည်း ထိုလူ၏ တောင်းဆို
ချက်ကို လိုက်လျော့မည်သာ ဖြစ်၏။

လူတို့သည် အဖြူရောင် ထိပ်သီး သိုင်းသမားကြီးများ
ဖြစ်သလို သဘောထား ပြည့်ဝသူများ ဖြစ်သည်ကို ပော်ပြီ
စည် ဖောက်ပါလား။

သို့တိုင်...

‘ဒီလူဟာ လင်ယုနုရွာမှာ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ဘာလို့ ခွင့်ရတာ
ပါလိမ့်’

ဟု တွေး၍ သံသယများ ဖြစ်မိကြသည်။

၉ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခရေကျွန်း-

ကျွန်းပိုင်ရှင်သည် သူ၏လက်ရုံးနှစ်ယောက်ဖြစ်သည် ဟူ၍ ချူနှင့် တိကျန်တို့ကို တစ်ချက် ဝေကြည့်မိ၏။

ဟန်ချူသည် သိုင်းပညာနှင့် ပတ်သက်လှစလျှင် ခရေကျွန်း၌ ပြိုင်ဖက်စားသူ ဖြစ်၏။

မသက် ၈၀ ချီပြီဖြစ်၏။

သို့သော် လူငယ်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ သန်မာနေဆဲ ဖြစ်၏။ ခရေတိုင်ရှိသည်လူများသည် သူ့အပည့်များဟု ဆိုနိုင်၏။

သူသည် ခရေကျွန်းသား ဖြစ်သော်လည်း သိုင်းအစား စိတ်ဓာတ် အပြည့်ရှိသူဖြစ်၏။

ခရေမု လူတို့နှင့် သိုင်းလောကသားတို့ အဆင်ပြေစွာ နေထိုင်စေလို၏။

ငြိမ်းချမ်းစွာ လက်တွဲ၍ သိုင်းလောကအကျိုး၊ အမျိုးအကျိုးတို့ကို ဆည်ပိုး ဆောင်ရွက်စေလို၏။

သို့သော်-

ခင်းပိုင်ပွဲ (၅) ၃

ခရေကျွန်းပိုင်ရှင်နှင့် တိကျန်တို့ကမူ ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။

သူတို့သည် သိုင်းလောကကို လွှမ်းမိုးလိုသည်သဘောရှိ၏။

လွှမ်းမိုးနိုင်ပြီဆိုလျှင် တိုင်းပြည်တစ်ဝှမ်းကို ဩဇာ ဖြန့်ကျက်နိုင်ရန် စိတ်ကူးမိကြ၏။

ကျွန်းပိုင်ရှင်ကို သဘောထားတင်းမာစွာအောင် ပြုလုပ်ပျံ့နှံ့ထိုးထွင်းလှုံ့ဆော်နေသူမှာ တိကျန်ဖြစ်၏။

တိကျန်သည် ပိုင်ရှင်ပြီးလျှင် ဩဇာအကြီးဆုံးလူဟုလည်း ထိုနိုင်ပါစေဘူး၏။

ဟန်ကျူသည်ကား သိုင်းပညာကို သဘာဝ တစ်ခုဟု ဆိုသော်လည်း ပြီး သိုင်းပညာလေ့လာသူ သိုင်းကျမ်းအသစ်

ထိထွင်သူ သိုင်းပညာ ဝါသနာ ပါသူတို့ကို ဆင်ကြားပို့ချပေးခြင်းဖြင့် အေးအေးလူလူ နေထိုင်ခဲ့၏။

သို့ဖြင့်-

နှစ်ကြာလာသည်အခါ ဟန်ချူနှင့် တိကျန်တို့သည် ခရေကျွန်းရှင်၏ လက်ရုံးတို့ဖြစ်ကြသော်လည်း တိကျန်က ဟန်ချူထက် ပို၍ဩဇာရှိလာသည်ဟု ဆိုနိုင်၏။

၀ အတ္တသိုလ်သီဟဇောင်

ယခု...

ကျန်းပိုင်ရှင်၏ ခေါ်ခိုင်းလိုက်သဖြင့် ဖန်ချူ၏ အာရုံ
ဂါရဝပြုခြင်း ဖြစ်၏။

ကျန်းပိုင်ရှင်အနီး၌ တိကျန်ရှိနေသဖြင့် အခြေအနေထူးပြီ
ဟု ဖန်ချူ နားလည်မိ၏။

ထိုကြောင့် ကျန်းပိုင်ရှင်ကို ဦးညွှတ်ပြီး ပိုင်ရှင် ပြောလေ
မည့် စကားကို နားစွင့်မိလေသည်။

ပိုင်ရှင်၏

‘ဆရာကြီး ဖန်ချူ၊ ခင်ဗျားဟာ ခေပည်ခေလေ့ထက်
ဘက်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ကုန်ခဲ့တယ်။ ဘဝတစ်ခု
လုံး နှစ်မြုပ်ထားခဲ့တယ်။ ခရေကျန်းအတွက် ခေးယခေး
ဆောင်းတို့ကို မွေးထုတ်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ ဆောင်ရွက်
ချက်တွေကို ချီးကျူးပါတယ်ဗျာ’

ဟု ပြောသည်။

ဖန်ချူ ရင်ထိတ်သွား၏။

၀၅ ပြိုင်ပွဲ (၅) ၆

သုသည် ချီးကျူးပြီးလျှင် ပြစ်တင်စကား ပြောလာမည်
ဟု နားလည်မိ၏။

မည်သို့ဆိုပေ...

‘ခုလို ချီးကျူးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးပါပဲ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ပိုင်ရှင်၏

‘ဆရာကြီးဟာ ဒီထောက် စွမ်းဆောင်ခဲ့တာထောက်မှ မိုး
ကြိုးသိုင်းကို ယှဉ်တဲ့ ခေးပညာ ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့တာ အတော်
အံ့ကြစရာ ဆောင်းပါတယ်။ ကျုပ်တို့အတွက် ဝမ်းနည်းစရာ
လဲ ဆောင်းပါတယ်’

ဖန်ချူ မျက်နှာပျက်မိ၏။

ကျန်းပိုင်ရှင်၏...

‘ဆရာကြီးကပဲ ညံ့ဘာလား။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ကပဲတော်
တာလား။ ကျုပ်လဲ စဉ်းစားလို့ ခရေကျူ။ ဒီအနေ အတော်
ဆုံး တင်ပေးတာ ဝေလွှတ်ခဲ့တာ နှစ်ကြိမ်ရှိပြီ။ နှစ်ကြိမ်လုံး’

အရေးနိမ့်ခဲ့ရတယ်။ သူတို့ဟာ မိုးကြိုးရိုက်ကို ရှားနိမ့်ခဲ့ရ
တာချည်းပါ။ ဒီကိစ္စဟာ အတော် ခံပြင်းစရာ အောင်ထယ်
လို့ ကျခံထင်တယ်။

ဟန်ချူက-

'ဒီလိုရှိပါတယ် ကျန်းပိုင်ရှင်၊ ကျုပ်တို့ ခေးပညာအထဲ
မဝေပါဘူး။ ဘူတို့ မဆိုတမ်းနဲ့၊ ဘယ်လို ခေးပညာကိုမဆို
ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပါတယ်။ ဒီပညာဟာ အဆုံးအစမရှိသလို၊ ပြီး
ပြည့်စုံတယ်ဆိုတာလဲ မရှိပါဘူး။ ဘယ်ပညာက အတော်ဆုံး
ဆိုတာ ပြောလို့ မရပါဘူး။ ကိုယ်လေး ကျင့်မိတဲ့ ပညာကို
ထဲထဝင်စင် ပိုင်နိုင်ဖို့ပဲ လိုပါတယ်'

ဤတွင် တိကျန်က ကြားဝင်ပြောလာသည်။

'ခါဖြင့်...ခင်ဗျားသင်ပေးတဲ့ လူတွေက ဘာကြောင့် မိုး
ကြိုးခေးသိုင်းကို မယှဉ်နိုင်ကြတာလဲ

ဟန်ချူက...

'သူတို့မှာ ချို့ယွင်းချက်တွေရှိနေလို့ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

'ဟာ...
တိကျန် မကျေနပ်ဖြစ်သွား၏။
ဟန်ချူက တည်ကြည်ဆည်းမျက်နှာထားဖြင့်

'ခေးသီမားတွေဟာ ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါမှာ ဝိတ်တည်ငြိမ်
မှုရှိဖို့ အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ခေးနဲ့လူ တစ်သားထဲ
ဖြစ်အောင် ထားနိုင်မှ ကိုယ်အသုံးပြုတဲ့ပညာဟာ ထက်မြက်
နိုင်ပါလိမ့်မယ်'

'ခင်ဗျားပြောတာ ဘာဆိုလို့လဲ'

'ဆိုပါတယ်၊ ဒီအချက်ကို သဘောမပေါက်ကြလို့ သွား
ပြိုင်ကြတဲ့လူတွေ မရှုမလှ အရေးနိမ့်ခဲ့ကြရတာပါပဲ'

တိကျန်က

'ခင်ဗျား ရှင်းပြဖို့ လိုလိမ့်မယ်'

ဟန်ချူက

'ကျုပ်ရှင်းပြပါမယ်။ ခေးသီမားတွေ ပြိုင်ကြတယ် ဆို
တာ ကိုယ်သဘောနဲ့ကိုယ်မဟုတ်ဘဲ အမိန့်ပေး ခိုင်းစေခံရလို့
ဖြစ်ပါတယ်'

ကျန်းပိုင်ရှင် မျက်နှာပျက်သွားသည်။

တိကျန်က ဆော်ဝေဂါက်ရန်ဟန်ပြိုင်လိုက်သည့်အခါကျွန်း
ပိုင်ရှင်က လက်စားပြုပြီး ဟန်တားလိုက်၏။

ဟန်ချူပြောလိုရာ ဆက်ပြောပါစေဟူဆော့ ဆတော့ပြစ်
လေသည်။

ဟန်ချူကလည်း တည်ကြည်သောမျက်နှာစာဖြင့် ဆက်
ပြောလိုက်သည်။

‘အနိုင်ရမှဖြစ်မယ်လို့ အမိန့်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် သွားပြီး
ပြိုင်တဲ့အခါ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့အနိုင်ရအောင် ကြိုးစားရပါတယ်
အနိုင်ရမှ ဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးလဲ ဝင်နေတာကြောင့်တစ်
လို့ သရေဖြစ်နေတာတောင် အနိုင်ရအောင်ဖိကြိုးစားတော့
မမှားသင့်တဲ့အမှားတွေ ကျူးလွန်မိပြီ။ နောက်ဆုံး ရှုံးနိမ့်ရ
အော့တာပါပဲ’

တိကျန်က...

‘ခါတွေ ကျုပ်မသိဘူး။ ကျုပ်သိတာ ခရေကျွန်းကစား
ဆမားဟာ သိုင်းလောကက စားဆမားကို အနိုင် ရရမယ်။’

ခါမှ ကျုပ်တို့ရဲ့ သိုင်းလောကကို လွမ်းမိုးမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်
ချက်ဟာ အောင်မြင်မှာပဲ’

ဟန်ချူက...

‘ခေးပညာကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် အသုံးချမယ် ဆိုရင်
မှားသွားပါလိမ့်မယ်’

တိကျန်က....

‘ခါတွေ ကျုပ်နားမလည်ဘူး။ အခု တတိယ အကြိမ်မှာ
ကျုပ်တို့က ထူထိုက် အနိုင်ရမှ ဖြစ်မယ်’

သူတို့၏ အယူအဆချင်း မတူကြချေ။

ပိုင်ရှင်က ကြားဝင်ပြောသည်။

‘ဟုတ်တယ်ထေ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ ခေးပညာဟာ ဘိုးဘေး ဘီ
ဘင်လက်ထဲက စပြီး ထင်ရှားခဲ့တာပဲ။ ဆရာကြီး လက်ထက်
ဈေးကွက်မှ သူတို့ကို အရှုံးပေးရမယ်ဆိုရင် ကေခင်းပါမလား။
နှစ်ကြိမ်ရှိပြီ ရှုံးခဲ့တာ၊ တတိယအကြိမ်မှာ ကျုပ်တို့အနိုင်ဆို
ရင်တစ်ဆင့်အပြစ်သာ။’

ဟန်ကျူက

'ဒါဆိုရင် ကျွန်းပိုင်မှာ အကြံအစည်တစ်ခုခု ချိနေပြီ ထင်ပါတယ်'

ဟု မေးလိုက်သည်။
ကျွန်းပိုင်ရှင်က

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က သိုင်းလောကသွားတွေနဲ့ တစ်ယ
အကြိမ် ပြိုင်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ'

ဟန်ကျူ မျက်နှာပျက်သွား၏...

ကျွန်းပိုင်ရှင်က...

'ဒီတစ်ခါမှာ ကျုပ်တို့ဘက်က အနိုင်ရမှပြစ်လိမ့်မယ်...

တိကျန်က

'အနိုင်ရအောင် ငါ့ထံစီစဉ်ပြီးပါပြီ၊ ဟောဒီမှာကြည့်ပါ'

ပြောပြောဆိုဆို အထုပ်တစ်ထုပ်ပေး၏...

ဟန်ကျူက ယုတ်ပွင့်ကြည့်၏...

ထိုအခါ

အထုပ်ထဲ၌ သိုင်းကျမ်းတစ်ခုပါရှိနေ၏။

ထိုသိုင်းကျမ်းကိုမြင်လျှင် ဟန်ကျူ ထိတ်လန့်သွားသည်။

'ဒါ...ဒါက...မိုးကြိုးခေးသိုင်းပါလား...'

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏...

'ဟား...ဟား...ဟား...'

တိကျန်က ဟားတို့ကံ၌ရယ်လိုက်၏-

ကျွန်းပိုင်ရှင်ကလဲရယ်လိုက်၏...

ဟန်ကျူက

'သိုင်းလောကရဲ့ အထွတ်အထိပ် သိုင်းကျမ်းကို ဘယ်လို

များ ရလာတာပါလိမ့်...'

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏...

တိကျန်က

'ကျုပ်တို့က သိုင်းလောကကို အနိုင်ရအောင် ယူမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီလေ၊ မိုးကြိုးခင်းသိုင်းကို ရအောင် ယူပြီး ကြိုတင် လေ့လာလိုက်ရင် တစာမယ် ယှဉ်ပြိုင်ကြတဲ့အခါ ကိုယ့်ဘက်က တပန်းသာမနေဘူးလား -

ဟန်ကျူဆ သက်ပြင်းချ၍ -

သိုင်းလောကကို အနိုင်ရဖို့ ဖြစ်သည့်နည်းနှင့် ကြိုးစားရ မည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်လိုက်၏ -

တိကျန်က

'မိုးကြိုးခင်းသိုင်းကို ရပြီဖြစ်လို့ ကြိုတင်လေ့လာမယ် နိုင်ကွက်ရှာထားမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ အကြံအစည် ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ -

ကျွန်းပိုင်ရှင်က

'ခါ...ဟုတ်တာပေါ့၊ ဘယ်လိုလဲဆရာကြီး၊ ခင်ဗျား ကြီး စားနိုင်မယ်မဟုတ်လား'

ဟန်ကျူဆ

'ကျုပ် လေ့လာပြီးမှ အကြောင်းပြန်ပါရစေဗျာ'

ဟု ပြောရာ ကျွန်းပိုင်ရှင်နှင့် တိကျန်တို့ အားမလိုအားမရ ဖြစ်သွားလေသည်။

တိကျန်က

'ခင်ဗျားမှာ အတော်ဆုံးစားသမားတစ်ယောက် ရှိနေ တတ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သတင်းကြားထားတယ်'

ကျွန်းပိုင်ရှင်က

'ခင်ဗျားတပည့်စုမဟာ ခရေကျွန်းမှာ အတော်ဆုံး စားသမားဖြစ်တယ်၊ ခင်ဗျားခြေရာကို နင်းနိုင်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့သိထားပြီပြီ၊ သိုင်းလောကကိုစေလွှတ်ပြီး ခင်းသိုင်း ပြိုင်နိုင်ဖို့ ခင်ဗျားတပည့်စုမကိုပဲ ကျုပ်တို့ အသုံးချရလိမ့် မယ်'

ဟန်ကျူ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွား၏။

'ကျုပ်...ကျုပ်ရဲ့တပည့်က'

'သုတာ ခရေကျွန်းကိုကိုယ်စားပြုပြီး သိုင်းလောဇာသား
တေ့နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရမှ ဂုဏ်ယူစရာတောင် ကောင်းပါလယ်။
စုမာရဲ့အကြောင်းကို ကျုပ်တို့ လေ့လာစုံစမ်းပြီးမှ လက်
ရွေးစင်တချို့ကိုလွှတ်ပြီး မိုးကြိုးခေးကျမ်းကို ရအောင်
ယူခိုင်းခဲ့တာပဲ'

ကျွန်းပိုင်ရှင်သည် စုံခေအား အသုံးချရန် မူလအပင်အစုံ
အစဉ်ရှိနေကြောင်း၊ နားလည်လိုက်သဖြင့် ဟန်ကျူ စိတ်
မစောင့်မ်းဖြစ်သွားလေသည်။

တစ်ချိန်အ သိုင်းလောဇာသို့ သွားရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သော
သိုင်းသမားနှစ်ယောက်မှစတင်၍ အက်ရွေးစင်တညို့များပင်
ဖြစ်ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

ထိုတပည့်နှစ်ယောက်ကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီးနောက် ဟန်ကျူ
သည် စိတ်ဓာတ်အကြီးအကျယ်ကျကျာ သူ၏တပည့်များကို
တိကျန်နှင့် ကျွန်းပိုင်ရှင်တို့ဖက်ထဲသို့ မအပ်တော့ဘူးဟု ဆုံး
ဖြတ်ခဲ့၏။

တပည့်မေ့မားဘဲ နေခဲ့၏။

ဆိုသော်

သိုင်းလေ့ကျင့်ခြင်းနှင့် အလားအလာရှိသော လူငယ်တို့
အား ခေးပညာသင်ကြားပေးခြင်း မစွန့်နိုင်ရကား ဆက်
လက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မိခဲ့သည်။

သို့ဖြင့်

စုမာဆိုသော တပည့်တစ်ဦးကို မေ့ထုတ်မိခဲ့ပြန်သည်။

ရာနှင့်ချီပြီးရှိကြသော တပည့်တပန်းများတွင် စုမာသည်
အတောက်ပြောင်ဆုံးဖြစ်၏။

အရိပ်ပြလျှင် အကောင်ထင်သည်။

ညက်ခေအင်းသည်။

ထို့ထူးကြံဆမှုရှိ၏။

နှစ်ဆူနည်းငယ်အတွင်း သူ၏ခရေခေးသိုင်းကို ရရှိသော
အညီအပြင် သူ၏ခြေထုကို နင်းနိုင်သူဖြစ်လာ၏။

၂၀ တက္ကသိုလ်သီဟနောင်

စုမာသည် လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ခွန်အား
စောင့်၏။

သွက်လက်ဖျပ်လပ်၏။

ရွှေအလား၊ အလားများစွာ ရှိသူဖြစ်၏။

ဟခုတော့

ကျွန်းပိုင်ရှင်နှင့် တိုကျန်တို့သည် စုမာအကြောင်းကို ဖိ
နေကြသည်အပြင် သူတို့၏အကြံအစည်ကို အစောင့်အဆင်
ဖော်ထု၍ စုမာအား အသုံးချရန်ပင် စီစဉ်ထားပြီးကြပြီ ဖြစ်
လေ၏။

ဟန်ကျူသည် တွေးရင်း၊ တွေးရင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ
စဉ်းစားသည်။

သူ ကစားသမား၊ စောင့်၊ ဘစ်ဦးကို မွှေးထုတ်လိုက်သည်
၉၈ အများအကျိုး တိုင်းပြည်အကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်
ရှန်သေ ဖြစ်ပါသည်။

ထူသာသည် ကိုယ်သာသည် ယှဉ်ပြိုင်ဖို့မဟုတ်ပါ။

ဝေးပြိုင်ပွဲ (၃) ၂၁

အသံတစ်လုံးနှင့် အမုန်းတစ်လုံးသာ ကောင်း မဖြစ်
စေလိုပါ။

ဟန်ကျူ တွေ့ဝေနေစဉ် တိကျန်၏စကားသံ ထွက်ပေါ်
စေ၏။

‘ခင်ဗျားက မိုးကြို၊ ဝေးသိုင်း၊ ချို၊ စေ့၊ စာပေါ် ဟောကွက်
ပါပေါ့၊ ပြီးရင် ခင်ဗျားတပည့်စုမာကို သင်ပေးပါ။ ခင်ဗျား
ကျိုးခြောက်စအချိန်ပေးမယ်၊ ခြောက်လပြည့်အခါ အားလုံး
အဆင်သင့်ဖြစ်နေရမယ်၊ ဒါဟာ ကျွန်းပိုင်ရှင်ရဲ့အမိန့်ပဲ’

ကျွန်းပိုင်ရှင်၏

‘ဟုတ်တယ် ဒါကျုပ်အမိန့်ပဲ၊ ဆရာကြီးဟန်ကျူ ကံ
‘သူ့စိမ်း၊ လိုက်နာရလိမ့်မယ်’

ဟန်ကျူ သာမုခပြောနိုင်တော့ပါ။

ကျွန်းပိုင်ရှင်၏စကားကို အားလုံး နားထောင်ကြရသည်
မဟုတ်ပါ။

၂၅ တက္ကသိုလ်သီဟစောဝဠီ

ကျွန်းပိုင်ရှင်၏

'ဆရာကြီး သူ့ခန်းပိုင်ပါပြီ'

ဟု ပြောလျှင် ဟန်ကျူ၏ ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်၍ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

o o o

ဟန်ကျူ ထွက်သွားပြီဖြစ်၏။

ကျွန်းပိုင်ရှင်နှင့် တိကျန်တို့ အစ်ဦးကိုအစ်ဦး ကြည့်လိုက်ကြ၏။

ကျွန်းပိုင်ရှင်၏

'ခင်ဗျား ဘယ်လိုဆင်နာရလဲ'

ဟု မေးလိုက်၏။

ခေ၊ ပြိုင်ပွဲ (၇) ၂၅

တိကျန် ပခုံးတုန်လိုက်၏။

'သူဟာ ခိုင်တဲ့အတိုင်းတော့ ထုပ်မှခဲအေးပေးပါတယ်။ ခရေကျွန်းအလှတေ့ဟာ ကျွန်းပိုင်ရှင်ရဲ့အေးကို မြေဝယ်မကျနားထေခင်ကြပါတယ်။ ဘယ်တော့မှအေးမခံကြဘူး။ ကျွန်းပိုင်ရှင် ဆေးဆိုင်သေရှင်ဆိုရှင်'

ထိုအေးကြားလျှင်

'ဟေး...ဟေး...ဟေး'

ကျွန်းပိုင်ရှင်က ဟေးတိုက်ရယ်လိုက်၏။

တိကျန်က

'ဒါပေမယ့် ဟန်ကျူကိုတော့ စိတ်ချလို့ရပါဘူး'

ကျွန်းပိုင်ရှင် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

တိကျန်က

'သူဟာ ခေ၊ သမားအစ်ယောက်ဖြစ်လို့ပဲ'

ကျွန်းပိုင်ရှင် ခေါင်းထမ်းလိုက်၏။

‘ခေးသခေးဇရာ ဘာရာ ကျုပ်နားမလှည့်ဘူး။ ကျုပ်
နားလည်တာစာ ပြည်မသိုင်းလောကကို အနိုင်ရဖို့ပဲ’

တိကျန်က

‘စိတ်ချပါ၊ ဟန်ကျူရွဲတပည့်ကို အသုံးချရမှာဖြစ်သလို
နောက်ကွယ်ထဲ တိုက်နည်းတိုက်ဟန်နဲ့ လှုပ်ရှားဖို့ စိတ်
ထစပါ့တယ်။ သိုင်းလောကမှာလဲ အဆက်အသွယ် ရထား
ပြီးပါပြီ’

ကျွန်းပိုင်ရှင်စာ

‘ဘယ်လိုများလဲ ပြောပါဦး’

တိကျန်က

‘ဒီလိုပါ’

ကျွန်းပိုင်ရှင်၏ အနီးကပ်၍ တီးတိုးပြောလိုက်၏။

ကျွန်းပိုင်ရှင်သည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင်
နေရင်း သူ၏မျက်နှာကြီး ပြုံးရွှင်လာသည်။

ခြောက်ရာ။

ခြောက်လဟူသောအချိန်မှာ မျက်စိတိတ်တိတ်မှိတ် လျှပ်တစ်
ပြက်အတွင်း ကျန်ဆုံးလေသည်ထင်ရ၏။

ထိုခြောက်လဟူသော အချိန်ကုန်ဆုံးပြီးနောက် စုစုပေါင်း
စာသည် အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲခဲ့လေသည်။

ခရေဓာသဓာ

ကျောက်ဖြူမြားများ၊ ခင်း၊ ထား၊ သေခ ကွက်လပ်ပေါ်တွင်
လေးလေးတစ်စု ရှိနေ၏။

ထိုကလေးငယ်များသည် သစ်သားဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့်
ဓာများကို ကိုင်ဆောင်ကာ ဓား၊ လေ့ကျင့်နေ၏။

ကလေးနှင့်ဓားမှာ မအုပ်စပ်ဆောင့်ဆရာ ဖြစ်သည်။

သို့ဆော်

တိကျန်သည် ခရေကျွန်း၏ ဓားသမားမျိုးဆက်သစ်များ
မွေးထုတ်နိုင်ရန် ကလေးငယ်များကို ငယ်စဉ်အပင် ဓားသိုင်း၊
လေ့ကျင့်ဆင်ကြံစားပေးရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်ခဲ့သဖြင့် အလား
အလာရှိသော ကလေးများသည် လေ့ကျင့်ကွင်းသို့ ခေါ်
ယူခြင်းခံရတော့သည်။

တိကျန်သည် ကျွန်းပိုင်ရှင်ကိုစည်းရုံး၍ အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့
ရာ ထိုအမိန့်ကို ခရေကျွန်း၌ နေထိုင်သူအတော်များများအ
ဇက်ခံသဘောတူကြသည်မှာ အံ့ဩစရာကောင်းလှပေသည်။

ကလေးများသည် နေခက်တစ်နေ့တွင် လက်ရွေးစင် ဓား
ထမားများ ဖြစ်လာစေရန် အခြေခံဓားပညာကို စတင် သင်
ယူခဲ့ရလေ၏။

ဓားသိုင်း၊ သင်တန်းများကို အသက်အလိုက်တဆင့်မှတဆင့်
စို့၍ ပြောင်းလဲဆင်ကြားရလေသည်။

သို့ဖြင့်

အရွယ်ထောက်ဆောင်အခါ နှစ်ပေါင်းများစွာ အပင်ပန်းခံ
ဆင်ကြားခဲ့သည့် ပညာဖြင့် လက်ရွေးစင် ဓားသမား များ
ဖြစ်လာကြတော့သည်။

တိကျနိဏိ လက်ရွေးစင်တပ်ပွဲ၌အမှုထမ်း၊ ကြံရလေသည်။
ထိုလက်ရွေးစင်တပ်ပွဲမှာ ကျန်းပိုင်ရွှင်ကို ကံကွယ်စေရန်
ရွှေကံရန်နှင့်တစ်ချိန်တွင် သိုင်းလောကကိုသိမ်းပိုက်ရန် ဖြစ်
စေသည်။

နံနက်စောစောအချိန်၊

နေခြည်ဖြာကျနေသည့်ကြားမှ နင်းမှုန်များ ကျဆင်းလေ
သည်။

ကလေးငယ်တို့သည် အေးမြလတ်ဆတ်သည့် လေပြည်ကို
ရှုရှိုက်ရင်းနှစ်ယောက်တစ်တွဲစီ ခေးသိုင်းလေ့ကျင့်နေကြ
သည်။

ကလေးတို့၏ ငြာသံများ၊ ဇာ၊ လွှေအဝေတောင် ထွက်ပေါ်
လာသည်။

ခရေကျွန်းမှ ခေးသိုင်းဆေးတို့ ဆတက် အလွန်အား၍
ကျေနပ်စရာလောင်းသည့်မြင်ကွင်းဖြစ်သည်။

နေခင်တစ်ချိန်တွင်...

ထိုကလေးတို့သည် ခရေကျွန်း၏ ဆူရဲကေဝင်းများ ဖြစ်
လာကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလော့။

ကလေးငယ်တို့ ကစားနေသည့်ကွက်လပ်နှင့်မလှမ်းမူအမ်း
၌ ယစ်ပင်အောက်၌ ဆယက်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိလှူရွယ် တွင်
ညိုရိုနေသည်။

ထိုလှူရွယ်သည် ပြုံးရွှင်ကြည်လင်သည့် မျက်နှာထားရှိ၏။
ကလေးများသိုင်းလေ့ကျင့်နေသည်ကိုကြည့်၍ ခေးငါး
စည်တံညီတံဖြင့် သဘောကျနေသည်။

မျက်နှာကပြုံးရွှင်နေ၏။

လှူရွယ်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ကလေးငယ်နှစ်ဦး၏ငြင်းခုံနိမ့်
ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘ရှမ်းပြီဟေ...ရှမ်းပြီ...မင်း...ရှမ်းသွားပြီ’

‘မရှမ်းဘူး၊ မင်း...သက်သက်မယ်ညစ်တာ’

ငြင်းခုံနေကြသည့် ကလေးနှစ်ဦးမှာ ရွယ်တူဖြစ်သော်
လည်းကောင်းကံပိုပြီး သန့်မေထွားကြိုင်းလေသည်။

၉၀ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

ထိုလူကောင်ထွားသည့်အလေးက ပြိုင်ဘက်ကို အနိုင်ရရန်
တမင်ညစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရှုံးသွားသည့်အလေးမှ ငိုမဲမဲ ဖြစ်နေသည်။

လူရွယ်သည် ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်လျှင် သဘောကျစွာ ပြုံး
ပြုံး ရှုံးသွားသောအလေးကိုလက်ယပ်ခေါ်၏။

ကလေးငယ်က မလာချင်လာချင်ခြေလှမ်းလေပြီ...

‘ဘာဖြစ်လို့လဲအစ်ကိုကြီး’

ဟု မေးလေသည်။

လူငယ်က..

‘မင်း.. တမင်အညစ်နဲ့ခံလိုက်ရလို့ ရှုံးတာ ငါ့သိအယ်
ငါ...ပြောသလိုလုပ်’

ခါးကို မည်သို့မည်ပုံ ကိုင်တုတ်ရမည်၊ မည်သို့ခံရမည်၊
မည်သို့တိုက်ခိုက်ရမည် စသည်တို့ကို ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့် သင်
ကြားပေးလေသည်။

အလေးငယ် အလွန်သဘောကျသွားသည်။

ချက်ချင်းပင်...

‘ဟေ့... ငါ့အပြီ၊ ဒီတစ်ခါ မင်း—ညစ်လို့မရတော့ဘူး။

ဟု ဆော်ပြောအခါ သူ့ကိုတမင်ညစ်၍ အနိုင်ယူသွားသည့်
လူကောင်ထွားထွား အောင်လေးဆီသို့ ပြေးလေသည်။

ထိုကောင်လေးက...

‘မင်း-ရှုံးတာ မမှတ်သေးဘူးလား၊ ဒီတစ်ခါ ငါ့မညွှာ
ပျားနော်’

ဟု ပြော၍ ဆီးကြိုတိုက်ဖေသည်။

နှစ်ဦးစား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိကြပြီ၊ ကြော့မိပင်...

‘အမယ်လှေ့ဗျ’

လူကောင်ထွားလေးမှ မပူမလှအရေးနိမ့်လှေသည်။

အနိုင်ရလိုက်သော အောင်လေးက

‘ဂေး... နိုင်ပြီကွ’

၃၅ တက္ကသိုလ်သီဟစောင်

ဟု ဝမ်းသာအားရအော်လိုက်သည်။

လူရွယ် သင်ပေးထားသည့် ပညာဖြင့် အနိုင်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုကောင်လေးသည် ဆူ့ကို သင်ပေးသည့် လူရွယ်ကို များစွာ ကျေးဇူးတင်လေသည်။

‘အစ်ကိုကြီး’

ဟု ဝမ်းသာအားရခေါ်လိုက်သည်။

သို့သော်

လူရွယ်သည် သစ်ပင်အောက်၌ရှိမနေ့တော့ပါချေ။

‘ဟင်’

အောင်လေးအံ့ဩသွားပြီ ဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ

နှင်းမွန်များကြား၌ အတော်ဝေးဝေး၊ ထောက်နေပြီဖြစ် သော လူငယ်ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

ခင်းပြိုင်ပွဲ (၃) ၃၃

အောင်လေးသည် နောက်မှပြေးလိုက်ပြီ၊ ကမူလေးတစ်ဦး ပေါ် ခုန်တက်လာ...

‘အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်အနိုင်ရလိုက်ပြီ’

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

အောင်လေး၏အသံသည် ဟိုက်ခတ်လာသော နံနက်ခင်း၊ ဈေးပြည်နှင့်အတူ အဝေးသို့ရောက်နေပြီဖြစ်သော လူငယ်ထံ ဆို လွင့်ပျံ့ခဲ့စေသည်။

လူငယ်သည် အောင်လေး၏အသံကို ကြားလိုက်သဖြင့် ခြေလှမ်းရပ်စော နောက်သွည့်ကြည့်လိုက်၏။

ကုန်းကမူလေးပေါ်မှ လက်ဝေ ယမ်းပြုကာ နှုတ်ဆက်နေ သော အောင်လေးကို တွေ့ရသဖြင့် ပြန်လည်ဝေ ယမ်း နှုတ် ဆက်လိုက်၏။

ထိုနောက်

နှင်းမွန်များကြား၊ ဆက်လျှောက်သွားကာ မြင်ကွင်းမှ ထဲပြည်၊ ပြည်၊ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

စောင်လေးစာ ဝေးကြည်နေဆဲ

လူငယ် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း
ကောင်လေး၏ရင်ထဲ၌ လူငယ်၏ ဘယ်သောအခါမှ မေ့နိုင်
တော့မည်မဟုတ်သည်မှာ ထင်ရှားနေ၏။

X X X

တိကျန်

တိကျန်သည် သူ့ရှေ့၌ဆောက်လှာသည့် လူငယ်စာ
ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး

‘မင်းက စုမာ့အုတ်လား’
ဟု မေးလိုက်၏။
လူငယ်က

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘ကေခင်းပြီ၊ မင်းကို ငါ့အ ဘာကြောင့်ခေါ်ခိုင်းလို့ကိရ
ထုတ်ဆိုတာအော့ မင်းသိသလား’

လူငယ်မှာ ခေးသိုင်းဆရာကြီး ဟန်ကျူ၏တပည့် စုမာ
ဖြစ်၏။

ခရေကျွန်းတွင် အတော်ဆုံးခေးထမားဟု အားလုံး၏
ဆက်မှတ်ခြင်းခံရသူလည်း ဖြစ်၏။

စုမာက

‘ကျွန်းပိုင်ရှင်က ကျွန်တော်ကို အရေးကြီးတဲ့တာဝန်
ထပ်ပေးအပ်ဖို့ရှိနေတယ်လို့ ဆရာကပြောပါတယ်ခင်ဗျာ’

တိကျန် ပြုံးလိုက်၏။

‘မင်းရဲ့ဆရာက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လွှတ်ဆိုက်တာအော့
ဟုတ်ရဲ့လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

'စောင်းပြီ၊ မင်းကစော ကျွန်းပိုင်ရှင်ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ဖို့ လိုလိုလားလားရှိရဲ့လား'

စုမာဇီမျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးရိပ်များ ပို၍ပီပြင်လာသည်။

'ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျွန်းပိုင်ရှင်အတွက် အသက်ကိုပေးဆွဲဆွဲခံရဖို့ ဘယ်လိုဆင်ခြင်ထားသလဲ ခင်ဗျာ'

တိကျန် ကျေနပ်သွား၏။

'ကောင်းပြီ၊ မင်းကို ဘယ်လိုတာဝန်ပေးပေးမယ်ဆိုတာ စော မင်းသိလား'

'ဆရာတော်ဘုရား ခရေကျွန်းတဲ့ အရေးအကြီးဆုံးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရလိမ့်မယ်လို့ ပြောပါတယ်ခင်ဗျာ'

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းကိုကျွန်းပိုင်ရှင်အဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်းဆုံးပေးသမားအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပြီ'

ထိုစကားကြားလျှင် စုမာ အံ့ဩသွား၏။

တိကျန်က

'ကျွန်းပိုင်ရှင် မင်းရဲ့အရည်အချင်းကို အသိအမှတ်ပြုပြီး မြှင့်မြှောက်စားလိုက်ပြီ၊ မင်းဟာ ခရေကျွန်းကို ကိုယ်တိုင်ပိုင်ပြီး သိုင်းအေးကကိုသွားပြီ၊ ခေးသိုင်းဟုတ်ပြန်ရလိမ့်မယ်'

စုမာ၏ ဦးညွတ်လိုက်၏။

'အမိန့်ကို တစ်သွေမှတိမ်း လိုက်နာပါမယ်ခင်ဗျာ'

တိကျန် စုမာအား ကြည့်လိုက်ပြီ။

'ဝါစကားကို သေသေချာချာနားထောင်ပါ'

တစ်နည်းဆိုရသော် စုမာအား စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

စုမာသည် တိကျန်ပြောသောစကားများကို အထူးအလေးစားစွာ နားထောင်နေလိုက်၏။

o o o

၃၈ ကက္ကသိုလ်သီဟစောင်

ည်း

ကောင်းကင်တွင် ဇဝန်ထိန်ထိန်သံနေ၏။

လဆောင်ဆောက်တွင် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာနေ၏။

စုမာသည် လဆောင်ဆောက်တွင် ခြေလှမ်းမှန်မှန် လှမ်း
သွားနေ၏။

ခရေကျွန်း၏ သာယာသောညအလှကို ဝိတ်ပါလက်ပါ
ခံစားနေမိခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်နောင် ခရေကျွန်း၏အလှအပကို ခံစားခွင့်ရချင်
ရပေစော့မည်။

ကျွန်းပိုင်ရှင်နှင့် တိကျန်တို့၏ အရေးကြီးသော တာဝန်
တစ်ခု ပေးအပ်လိုက်ကြပြီဟုတ်ပါလား။

သိုင်းလောစမ္မာ အတော်ဆုံးဝေးသမားနှင့် သွားဆောင်
ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

ဆူထက်အလျင် သွားဆောင်ရင်ဆိုင်ခဲ့သော ဝေးသမား
နှစ်ယောက်အား ရှုမလှ အရေးနှိမ်ခဲ့ကြ၏။

သွားလှည့်တွင် မည်သို့ရှိမည်နည်း။

ခရေကျွန်းအတွက် အနိုင်ရအောင် ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်ဟု
တိကျန်၏ အမိန့်ပေးခဲ့၏။

စုမာ၏လည်း ကတိပေးခဲ့၏။

ထို့အား ခရေကျွန်းမှ အတော်ဆုံးဝေးသမားအဖြစ်
ရွေးချယ်လိုက်သည်ကိုလည်း ကေခင်း၊ ကြီးသေးသော တာ
ဝန်ပေးလိုက်သည်ကိုလည်း ကေခင်း၊ သူ ဝမ်းသာမိ၏။

သူ၏ဆရာက မည်သို့ သဘောထားမည်နည်း။

စုမာသည် ဆရာဖြစ်သူနှင့် တွေ့လိုစိတ်ပြင်းပြလှသည်။

တိကျန်နှင့် ကျွန်းပိုင်ရှင်တို့က သူ့အား ဂုဏ်ပြုကျွေးမွေး
ခဲ့သောအခါ အစောင့်စားခရေအရက်ကိုပါ တိုက်ခဲ့ကြ၏။

စုမာ မည်သို့မျှငြင်းမရဘဲ သေခက်ခဲ့ရသဖြင့် အရက်မူး
နေသည် ဆိုရပေမည်။

အရှက်မူးသောအခါ ပို၍ အတေးကြွယ်လာ၏။

စုမာက ဒယီးဒယိုင်မဖြစ်အောင် သတိထား၍ လျှောက်
စာရာ တစ်နေရာအရောက်တွင် သူ၏နေဝယ်ဘက်မှ အေးစိမ့်
သော ခံစားချက်တစ်ရပ်ဖြစ်လာသည်ဟု ခံစားလိုက်ရသည်။

စုမာ ရင်ထိတ်သွားသည်။

ခေးသမားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ အန္တရာယ်၏အစဉ်အဆက်
ကို ချက်ချင်း ခံစားလိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။

စုမာ ခြေလှမ်းရမိလိုက်၏။

နောက်သို့ ချွေးခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်၏။

အနောက်ဘက်တွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ရှိမနေ
ဘဲ ရှင်းရှင်းလှင်းလင်း ဖြစ်နေ၏။

စုမာ အံ့ဩသွား၏။

တစ်စုံတစ်ယောက်အ သူမသိအောင် နောက်ဘက်မှ တိတိ
တဆိတ် ချဉ်းအပ်လာသည်ကို ခံစားခဲ့ရခြင်းမဟုတ်လော။

စုမာသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီ။—

‘ငါ အရက်မူးနေလို့လား’
ဟု တီးတိုးဝေရရွတ်လိုက်၏။
ချက်တရက်။

အေးစိမ့်သောခံစားချက်သည် သူ၏ ဦးခေါင်းအပေါ်
တည့်တည့်မှ ထွက်ပေါ်လာ၏။

စုမာ ခေါင်းနုပန်းကြီးသွား၏။

ချက်ချင်း အပေါ်မော့ကြည့်လိုက်ရာ အရိပ်မည်းမည်း
ဖန်ရဲ ထိုးဆင်းလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုအရိပ်သည် ခေးတစ်ဖက်ကိုင်ဆောင်ထားပြီး တိတိ
ဆိတ်စွာ တိုက်ခိုက်လာ၏။

စုမာသည် ကပျားကယာ နောက်ဆုတ်ပြီ။ ခါးမှခေးကို
ဆွဲထုတ်ကာ ခုခံလိုက်၏။

‘ချမ်း’

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

စုမာသည် အဖန်တိုက်ခိုက်လာခြင်းကို ရုခံဖယ်ရှားပြီး
အညှိနှင့် ဝဲဘက်သို့ ရန်ရှောင်လိုက်၏။

၅၂ တက္ကသိုလ်သီဟစောင့်

ရန်သူ၏တိုက်ကွင်းအတွင်းမှ အလွတ် ရုန်းထွက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရန်သူသည် အငိုက်ဖမ်းတိုက်ခိုက်ရာတွင် အောင်မြင်ခြင်း မရှိသည့်တိုင် ပြန်လှည့်ခုခံဖို့ အခွင့်အရေးရရှိလာမည်ဖြစ်၏။

ရန်သူသည် လေထဲ၌ ကျမ်းပစ်လိုက်ပြီး ခြေပေါ် ခုန်ဆင်း လာ၏။

ယခု

စုခံသည် ရန်သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိပြီဖြစ်၏။

လရောင်နှင့် ရန်သူ၏ပုံစံကို လောင်းစွာ တွေ့လိုက်၏။

ရန်သူမှာ သူ့ တစ်ကြိပ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးမမြင်ဖူးသူ ဖြစ် ပါသည်။

အနီရောင် ကွယ်ကြွပ်အင်္ကျီဝတ်ထားပြီး မျက်နှာပေါ်တွင် ကြဲကဲကဲဖွယ်ကောင်းသည့် မျက်နှာဖုံးတစ်ခုစွပ်ထား၏။

လက်ထဲ၌ ထူးခြားသောစားစာတစ်ခု ကိုင်ထားသည်။

ထိုလူ၏ခေးသည် ခရေကျွန်းတွင် အသုံးပြုသောခေး မဟုတ်ဘဲ ပြည်မသိုင်းလောက၌ အသုံးပြုသော ခေးကို မျိုးဖြစ်သည်။

စုမာက

'ဆက်စသည်တော့ မင်းဟာ သိုင်းလောကကသာတာကိုး' ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

ထိုလူက ဘာမှမပြောဘဲ စတင်တိုက်ခိုက်၏။

သိုင်းလောကသားများ အသုံးပြုသော ခေးကွက် များကို အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်လာခြင်းဖြစ်၏။

ခေးရောင်များ၊ ဖွေးခနဲ လက်ခနဲ ထွက်ပေါ်လာသည်။ 'ချမ်း'

စုမာကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လာ၏။

သူတို့အသုံးပြုသောခေးမှာ မတူကြွယ်လို ခေးကွက်များ စည်း မထူကြွချေး

လရောင်အောက်တွင် ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာ သည်။

၂၂ ကက္ကသိုလ်သီဟစောဘင်

ပုမာသည် ရန်သူအား အနိုင်ယူရန် အကော်ဝင်သုံးစား
ကွက်များ ထုတ်ဖော်လိုက်သော်လည်း ရန်သူသည် သူ၏ခား
ကွက်များကို ကြိုတင်သိနေသည့်အားဖြင့် ပုတ်ကော်သီဟာ
ရှေ့ခင်းတိမ်းလေသည်။

စုမာ ပို၍ ခံပြင်းယွား၏။

‘စောပေတော’

ဟု ကြုံးစား၍ ပြင်းပြင်းတန်တန် တိုက်ခိုက်လေသည်။

ရန်သူ၏ ခားသည် စုမာ အင်္ကျီကို ထိုးဖောက် သွား၏။

‘မြို့...’

စုမာ၏အင်္ကျီ စုတ်ပြဲသွား၏။

‘ဟာ’

စုမာ ထိတ်လန့်၍ ကျော့ဖယ် နောက်ဆုတ်သွား၏။

ရန်သူသည် ပြည်မသိုင်းလောကမှ ခားပညာကို အသုံးပြု
နေသဖြင့် ခံပြင်း၍ အနိုင်ရအောင် အလောတကြီး တိုက်မိ
သဖြင့် ရန်သူ၏ ခားချက် မိတော့မလို ဖြစ်သွားရသည်ကို
ချက်ချင်း ဆင်ခြင်မိသည်။

ထိုအပြင်-

‘ခားသိုင်းပြိုင်တယ် ဆိုတာ နိုင်ချင်နိုင်မယ်၊ ရှုံးချင် ရှုံး
မယ်၊ သရေကျချင် ကျမယ်၊ ဘယ်လိုမှ မယှဉ်နိုင်လို့ ရှုံးရ’

တစ်လက်ခံနိုင်စရာ အကြောင်းရှိတယ်။ နိုင်သင့်လျက် သရေ
ကျနေတာ။ အေး... နိုင်သင့်ပါလျက် အလောတကြီး တိုက်
မိလို့ အနိုင်လိုချင်စိတ် များလွန်းလို့ အမှား အျားလွန်းမိပြီ။
ရှုံးသွားရတာမျိုး ပိုပြီးအောင် မဖြစ်သင့်သေးတယ်။ ထို့ခရေ
ကျွန်းက ခားပညာ မညံ့ပါဘူး...

‘ခါပေမယ်... သွားရောက် ပြိုင်ကြတဲ့လူတွေဟာ အနိုင်ရမှ
ဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်က ဖိစီးနေလို့ အနိုင်မရ ရအောင် အပြင်း
အထန် ကြိုးစားကြတော့ မရှုံးသင့်ဘဲ ရှုံးကြတာပေါ့’

ဟူသော ဆရာဖြစ်သူ ဟန်ချီ၏ စကားကို ကြားယောင်
လာ၏။

စုမာသည် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် စိတ်ကို ချုပ်စည်းနိုင်
လိုက်သည်။

ခားကို တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်သည်။

ထိုနေ့က...

‘ယား’

ငြာသံပေး၍ ရန်သူအား တိုက်ခိုက်သည်။

ရန်သူသည် ပြည်မမှ ခားကွက်တို့ကိုလည်း တတ်ထား၏။

ခရေကျွန်းမှ ခားသိုင်းကိုလည်း ကော်ဝင်စွာနားထည်၏။

ထိုလူသည် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ပြီး ထုံးလိုချေ၊ ခေမ္မိ
နောက်နိုင်သူကြီးကြောင်း ပေါ်လွင်နေ၏။

သူ၏ ပြင်းထန်သည့် တိုက်ကွက်များကို အသေပင် ရွှေခင်
တိမ်းရှောင်သည်။

ထိုသို့ ရွှေခင်ရင်း တစ်ချက်တစ်ချက် ပြန်၍ ထိုးနှက်၏။

ထိုလူထိုးလိုက်သည့်အကွက်များသည် အံ့ဩစရာအောင်၊
ယောင်အောင် လျှင်မြန်၍ မထင်မှတ်သည့် ရှုထောင့်များမှ
ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုခားကွက်များသည် စုဖာ၏ ပြင်းထန်သော အကွက်ကို
ကို ချေဖျက်ပြီးဖြစ်သည့်အပြင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်၍ နောက်
ဆုတ်လေဝက်သည်အထိ ပြင်းထန်နေပါသည်။

သူသည် ကပျာကယာ နေခက်ဆုတ်လိုက်ပြန်၏။

'ဟား ဟား ဟား'
ထိုလူ၏ ဟားတိုက်ရယ်လိုက်၏။
လူ ခံပြင်းသွားသည်။

'ခင်ဗျား တယ်လောက် တတ်နိုင်မှာလဲ'

ဟု ကြုံးဝါ၍ ပြေးဝင်တိုက်၏။
အမှန်တော့

သူ၏ အသွင်သည် ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် ဒေါသထွက်နေ
သူအသွင်မျိုးရှိသည်။

သို့သော်

စုဖာသည် ဒေါသထွက်ခြင်း မရှိသလို ကြောက်လန့်သည့်
စိတ်လည်း မရှိပါ။

စိတ်တည်ငြိမ်စွာထား၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ သူအပင်ပန်း
ခံ လေ့ကျင့်ထားသည့် ခေမ္မိ သိုင်းကို အထိုးပြုလိုက်ပါစေ
ရန်သူအား အနိုင်ရလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။

သူ၏ ဒေါသတကြီး တိုက်ခိုက်ပုံမျိုးဖြင့် တိုက်လိုက်သော်
အည်း ထိုတိုက်ကွက်တို့သည် ဟန်ပြုစွာ ဖြစ်၏။

ထိုလူ၏ တဟားဟားရယ်နေ၏။

လူ၏ အနီး ရောက်လာသည့်အခါ ခေးကို ဝေ့ယမ်း၏။
'ခွမ်း'

ခေး-ခေးချောင်း ထိုတွေ့မိတည့် အသံ ကျယ်လောင်စွာ
ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုလူသည် သူနှင့် ရင်ဆိုင်မိလျှင် ဖျတ်ခနဲဖြင့် စုဖာ၏
နေခက်ကျော့သို့ ရောက်ရှိသွား၏။

သိုင်းလော့စသောတို့၏ ခေးပညာသည် ပေါ့ပါး သူ၏
လက်မှုကို ဆခြေခံထားခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုကြောင့်...

တစ်ချက် တိုက်ပြီသည်နှင့် စုမာ၏ နောက်ကျောထက်
သို့ ထောက်အောင် ရန်ထွက်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ရှည်ဝေးစွာစဉ်းစားမနေဘဲ ခေးကိုင်ထားသည့်
လက်ကို တစ်ချက် လှည့်လိုက်၏။

ခေးကို ပြောင်းပြန် ကိုင်မိသား ဖြစ်သွားသလိုပဲ ဝဲဘက်
ချိုင်းအောက်မှ နေ၍ နောက်ပြန် ထိုးသွင်းပြီး ဖြစ်သွား၏။

ထိုလူသည် နောက်သို့ ထောက်ပြီး စုမာထံ လျှပ်တစ်ပြက်
ချဉ်းကပ်လာစဉ် ရုတ်တရက် နောက်ပြန် ထိုးလိုက်သည့် ခေး
ချက်ကြောင့် မရှောင်နိုင်အောင် ဖြစ်သွား၏။

စုမာ၏ ခေးသည် သူ၏ ရင်ဝသို့ ထိုးဖောက် ဝင်သွား
သည်နှင့်...

'အား'

စူးရှစွာ ဆော်ဟစ်ပြီး မြေပေါ် လဲကျသွားလေသည်။

X X X

'ခြမ်း'

စုမာတ ခေးကို ခေးအိမ်ထဲ ပြန်စည် ထိုးသွင်းလိုက်၏။

မြေပေါ် လဲကျနေသည့် ရန်သူကို ကြည့်လိုက်၏။

ထိုလူ၏ ရင်ဝ၌ ခေးဖက်ထုကြီးရှိနေပြီး သွေးချင်းချင်း
နီရဲနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကိုလူက ဟိုဒဏ်ရာဖြင့် မရှုမလှ အသက်ပျောက်လိမ့်
မည်ဖြစ်၏။

စုမာ သက်ပြင်းချသည်။

'ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ခုလောက်ထိ တိုက်ခိုက်ဖို့ မစည်
ရွယ်ပါဘူး။ မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်သွားရတာပါဗျာ'

ဟု ပြော၏။

ထိုလူက...

'မင်းက အရက်မူးနေဘူးတောင် မိုးကြိုး ခေးသိုင်းကို
အနိုင်ရအောင် ရင်ဆိုင်နိုင်သေးတာပဲ၊ ချီးကျူးပါတယ်ကွယ်'

ဟု ပြောလာ၏။

စုမာ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

၅၀ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

ထိုလူ၏ စကားသံကို ကြားဖူးသည်ဟု ထင်မိ၍ ဖြစ်၏။

ထိုလူက

‘စုမာ...မင်းဟာ ခေးသမားတစ်ဦး ထားရမယ့် ဝိသိ
ဆဘော့ကို ကောင်းကောင်း နားလည် သဘောပေါက်နေ
ပြီ၊ ပြီးတော့...ဖြတ်ထိုးညွှတ် အသုံးချပြီး ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်
ချက် ချနိုင်ပြီ၊ မင်းဟာ တစ်ဆင့် ခေးသမားတစ်ယောက်ဖြစ်
နေပြီ’

စုမာက...

‘ခင်...ခင်ဗျား-’

ထိုလူက...

‘စုမာ-မင်း သိုင်းလောအထဲကို သွားပြီး သိုင်းလောအထဲ
အတော်ဆုံး ခေးသမားကို အနိုင်ယူလိုက်စမ်းပါ။ မင်းအထဲ
ဝင်ရက်ယူပါရစေ’

သူ မျက်နှာပျက်သွား၏။

ယခု...

ထိုလူမှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို သူ နားလည်သည်။

ထိုလူမှာ....

‘ဆရာ’

သူ အသံကုန်ခေါ်လိုက်သည်။

Z Z Z

လက်ရွေးစင်

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်သုံးသွားသည်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့် အမျှ ကျင်မင်၏ သိုင်းပညာစုစု
တစ်နေ့တခြား ထူးခြား ထက်မြက်လာသည်။

သူ၏ အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ရုံ၊ အပင်ပန်းခံမှု၊ ခွဲလှုံ့စေ
ရိယရှိမှုတို့ကြောင့် အချိန်တိုတိုနှင့် ဤမျှလောက် တိုးတက်
လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျိချင်သည် နေ့စဉ် မိုးလင်းစည်နှင့် ကျင်မင်ကို အိပ်ရာမှ
ထစေသည်။

ဦးစွာ ကိုယ်စားကြံ့ခိုင်ရေး၊ ဇေ့ကျင့်ခန်းများပြုထုပ်
ဝေပြီး အတော်လေး နေမြင်မှ ခေတ္တ အနားယူခိုင်း၍ စား
သောက်စရာများကျွေးသည်။

ပြီးလျှင် သိုင်းလေ့ကျင့်စေသည်။

ကျင်မင်ဆောက်စက လေ့လာရမည့် မိုးကြိုးခေးသိုင်းရင်
ပတ်စကဲ၍ ခေးသိုင်း၏ ဆန့်သောရတို့ကို တစ်လ တိုင်တိုင်
ရှင်းပြခဲ့သည်။

ဉာဏ်စောင်းသည့် ကျင်မင်သည်ပင် မနည်း ကြိုးစား
ကျက်မှတ်ပြီမှ သဘောပေါက်မိ၏။

သူသည် လူငယ်ပီပီ တက်ကြွစွာ ကြိုးစားမှုကြောင့် ကျ
ချင် ဆကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်သွားသည်။

သို့ဖြင့်—

၅ လတိုင်တိုင် လက်ပွန်းတီး ဆတူနေထိုင်ရင်း မိုးကြိုး
ခေးသိုင်းကို ကျင်မင်အား ဆက်လပ် သင်ပေးခဲ့သည်။

ကျင်မင်က ထိုသိုင်းကို တတ်မြောက်ပြီဟု ယုံကြည်စိတ်ချ
သွားသည့်အခါ ကျင်မင်အားခဏထား၍ ကျိုချင်ခရီးထွက်
သွားသည်။

ကျင်မင်က ခေးပညာကို ဆက်လေ့ကျင့်ရင်း နေ့ခင်း

များမကြာမီ...

ကျိုချင်သည်သိုင်းလောစသတင်းတူးများ သွယ်သော
၍ ပြန်လည် ဆောက်ရှိလာခဲ့၏။

x x x

ကျိုချင်က ဆက်တိုးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ထိုင်ခုံ၌ ထိုင်
ချလိုက်သည်။

ခရီးဝေးမှလာခဲ့သည့်အတွက် မောပန်းနေသည့်အခါ
ထူ၏ တစ်တိုက်လုံး ချွေးနှင့် ဖုန်များ ကပ်ငြိ ပေကျ နေ၏။

ကျင်မင်က...

‘ဦးစာ တယ်တွေများသွားနေတလဲဗျာ’
ဟု မေးသည်။

ကျိုချင်က...

‘ဘာလဲ ငါက အဓိပ္ပာယ်မဲ့ လျှောက်သွား နေတယ်လို့
မင်းထင်တာလား’

ကျင်မင်က...

‘ဒီလို မထင်ပါဘူး’

ခေး... မထင်တာ မင်းကံကောင်းတယ် ငါသိုင်းလော
ဆယ်ကို ဆင်းသွားတာ အခု ဂတင်းတစ်ခု ရလာခဲ့တယ်’

ကျင်မင်က...

‘ဘယ်လိုသတင်းများလဲ’

ကျိုချင်က

‘မင်းတို့ မိုးကြိုးဂိုဏ်းက အတော်ဆုံး ခေးသမား ကျို
ခွန်ခေ ခေးသမားတို့က မကြာခင်မှာ ဆင်းယုန် ခေး
များမှာ ယှဉ်ပြိုင်ကြလိမ့်မယ်’

'လင်းယုန်ကျေးရွာမှာ'

'ဇာတ်တယ်၊ ဘာလဲ လင်းယုန်ကျေးရွာပိုင်ရှင်ဟာ အင်မတန် ခက်ထန် မောက်မာတဲ့ လူတစ်ယောက်၊ တစ်ချိန်က ဂိုဏ်းပေါင်းစုံအဖွဲ့ကြီးမှာ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် အဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီးမှ အများစု ဖက်လိုက်တယ်လို့ နုတ်ထွက် ခဲ့ရတာကြောင့် သိုင်းလောကကို စိတ်နှစ်ခုနဲ့နေတဲ့ လူ တစ်ယောက်လို့ မင်းဆိုလိုချင်တာလား'

ကျွန်မင်က ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်သည်။

ကျိုချင်က...

'ခရေခေးသမားဟာ ယှဉ်ပြိုင်မယ့် အချိန်ရော၊ ယှဉ်ပြိုင် မယ့် နေ့ကိုရော ရွေးချယ်လိုက်တာပဲ၊ သူ့ဟာ ခရေကျွန်း၊ အနေပြီ၊ သိုင်းလောကကို တစ်ယောက်တည်းလာခဲ့ရတာဖြစ် လို့ ဇီဘက်က ဖုန်းတုတ်မှုရှိအောင် ပြန်ပြီး အခွင့်အရေး ပေးတဲ့ အနေနဲ့ သူတို့ တေခင်းဆိုသမျှ လိုက်လျောကြတာပဲ'

ကျွန်မင်က

'ဒါဟာ တရားမျှတပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျိုချင်က

'ပိုပြီးအရေးကြီးတာက မင်းဟာ လင်းယုန် ကျေးရွာကို အမြန်ဆုံး အရောက်သွားရလိမ့်မယ်'

'ကျွန်တော် သွားရတော့မယ် ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ခရေခေးသမားက လင်းယုန် ကျေးရွာ ကို ရောက်လာမှ ဆိုတော့ မင်းလိုက်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်ရမှာပေါ့'

'ဟာ... ဖြစ်ပါ့မလား'

'မင်းမှမဖြစ်ရင် ကျိုစွမ်က ပိုလို့တောင် မသေချာဘူး'

ကျွန်မင်က...

'သိုင်းလောက သားတွေက သူ့ကိုပြိုင်ဖို့ ကျိုစွမ်ကိုရွေး ချယ်ထားလိုက်ကြပြီ မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်သွားလို့ ဖြစ် ပါ့မလား'

'ဟ... ဒါဆိုရင် အစတည်းက မိုးကြိုးခေးပညာကို ခင်း ကတော့ကြောင့် သင်ရတာပဲ'

'ကျွန်တော် ...'

သူ မည်သို့ ပြောရမှန်းမသိပါ။

ကျိုချင်က...

'သိုင်းလောကမှာ မိုးကြိုးခေးသိုင်းကို တတ်တာဟာ ဝါထဲလွဲရင် မင်းတစ်ယောက်ပဲရှိရတယ်၊ သူ့ကို ဇီသိုင်းတတ်'

ထားတဲ့ လူကလေး အနိုင်ယူနိုင်လိမ့်မယ်။ ကျွန်ုပ်တို့က အားမရ
တတ်တာတွေတို့။ သူ့ဘေးရင် ဂျိုးမှော့ သေချာတယ်။

ကျွန်မင်က....

ကျွန်တော်က ကျွန်ုပ်တို့ အရေးနိမ့်မှု ဝင်ပြိုင်လို့ရော့ မပြန်
ဘူးလား။ သူ့ကို ရွေးထားတာ လိုအေ့ အရင်ဆုံး သူ့ပြိုင်ရာ
ကောင်းမှော့ပေါ့

သူ၏ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။

‘မင်းရွေးနေသလား။’

ဟု ငေါက်၏။

ကျွန်မင်က....

‘ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက....’

‘ဒါ....သိုင်းလောကရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို အဆုံးအဖြတ် ပေး
မယ့် ပွဲတစ်ခုကွ။ ကလေးကစားသလို လုပ်လို့မရဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့
ဂျိုးမှော့ မင်းဝင်ပြိုင်ရင် ဘယ်လိုပြောမလဲ’

ကျွန်မင်က ဆက်ပြောသည်။

‘တို့ ရွေးထားတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ ဘေးရင် ဆက်ပြိုင်စရာ မရှိ
တော့ဘူး။ သူတို့ ဂျိုးတုန်းကလဲ ဒီလိုပဲ။ ဘာမှ စောစော
မစက်ဘဲ ဂျိုးတုန်းကို ဝန်ခံတယ်။ ပွဲကို ရပ်လိုက်တယ်။ နောက်
ပြိုင်ချင်မှ ထပ်ပြီး ပိတ်စာပို့တယ်။ တစ်ပွဲပြီးမှ အစပွဲဆိုတဲ့

အတော့ ပါ။ တစ်ချိန်တည်း နှစ်ပွဲလုပ်လို့ မရဘူး။ အကုန်
လုံး အရှက်ကွဲကုန်လိမ့်မယ်’

ကျွန်မင် စိတ်ပျက်သွားသည်။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် ယခုအခါကြိမ် ပြိုင်ပွဲတွင် သူပါဝင်ခွင့်
ရအော့မည် မဟုတ်ဘဲ ယုံကြည်ထားသည်။

ကျွန်မင်က....

‘မင်းဘာဖြစ်နေတာလဲ’

‘ကျွန်တော် သွားပြိုင်ရင်ရော့ သူက လက်ခံပါ့မလား’

‘လက်ခံရမှော့ပေါ့ကွာ’

ကျွန်မင်က ရယ်ရင်ပြောလိုက်ရာ ကျွန်မင်၏ ရင်ထဲထိတ်
ခနဲဖြစ်သွားသည်။

ကျွန်မင်ကလက်မခံလျှင် လက်ခံအောင် ကျွန်မင် ပြုလုပ်
လိမ့်မည်ဟု နားလည်မိခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

ကျွန်မင်က....

‘ဦးက ကျွန်ုပ်တို့ ဘာသုပ်ခဲ့သလဲဟင်’

ကျွန်မင်ပါးစပ်ပိတ်ထားသည်။

ကျိချင်က...

'ငါဘာလုပ်ရမလဲ၊ မင်းက သူ့ကို အနိုင်ရအောင် ပြိုင်
လိုက်ပေါ့၊ ဒါဆိုရင် သူ့က ခရေဇေးသမားကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ
မယှဉ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သဘောပေါက်သွားပြီ၊ အလိုလိုနေခက်
ဆုတ်သွားလိမ့်မယ်'

သူ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

'ကျွန်တော်က ကျိစွမ်နဲ့ အရင်ပြိုင်ရမယ် ဟုတ်လား၊'

'ဒါပေါ့'

'ဟာဖြစ်ပါလား'

'မင်း ကျိစွမ်ကတောင် မယှဉ်နိုင်ရင် ခရေဇေးသမားကို
ဘယ်လို ယှဉ်မလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

သူ ပါးစပ်ပိတ်ထားသည်။

ကျိချင် ရယ်လိုက်၏။

'ကျိစွမ်ဟာ လူငယ်လူရွယ်တွေထဲမှာ အတော်ဆုံး ခေး
သမားအဖြစ် အရွေးခံရတယ်ဆိုတော့ အတော်ကို တက်ကြွ
နေတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က သွေးပြောလိုက်တာနဲ့ ချစ်
ချင်း သဘောတူလိုက်တာပဲ'

သူ မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး—
'ဦးက ဘာပြောလိုက်လို့လဲ'
ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျိချင်က ရယ်လိုက်ပြီ။

'ဘာပြောရမလဲ ခရေ ခဲသမားကို နိုင်ချင်ရင် ငါ့ရဲ့
စပဉ်ဆီမှာ လာပြီး ပညာ ဆည်းပူးဦးလို့ ပြောလိုက်တာ
ပေါ့၊ ဟား ဟား ဟား'

ကျင်မင်က

'ဒါဆို သူ့က ဘာပြောလဲ'

'ဘာပြောရမလဲ၊ ဒေါသထွက်သွားပါ'

'ဪ—'

သူ ဆက်ပြင်ချစ်သည်။

ကျိချင်က ဆက်ပြော၏။

'ခင်ဗျားတပည့် ဘယ်လောက် တော်သလဲလို့ ငါ့ကိုမေး
တယ်၊ ငါက မင်းထက် တော်တယ်လို့ ပြောတော့ ဒါဆို
တစ်နိတစ်လမ်းလောက် စမ်းကြည့်ချင်တယ်လို့ ပြောပါလေ
ရာ၊ ငါက သဘောတူလိုက်တယ်၊ ရှစ်လပိုင်းကျရင် ဆင်၊
ယုန်ကျေးရွာသွားတဲ့ လမ်းတစ်နေရာမှာ ပြိုင်ကြမယ်လို့
ပြောခဲ့တယ်'

၆၀။ တက္ကသိုလ်သီဟနောင်

ကျီချင်သည် အလွန်ဉာဏ်များ၊ သူ ဖြစ်သည်။

ကျီစွမ်းစား၊ ခရေခမ်း၊ သမားနှင့် ပြိုင်မည့်နေရာမှ ပယ်
ရှားရန် ကြံစည်လိုက်ခြင်း မဟုတ်ပါလား။

'ဆုဟာ ရှစ်လပိုင်း၊ ဆယ်ရှိကံနေ့ဆိုရင် လင်းယုန်ကျေး
ရွာကို သွားမယ် လမ်းပေါ်မှာ ဆောက်နေလိမ့်မယ်၊ ပြိုင်ချင်
ရင် လာခဲ့ပါလို့ ပြောတယ်၊ မင်းက သူနဲ့သွားပြိုင်ရမယ်၊
ထူးတိုနိုင်တာနဲ့ လင်းယုန် ကျေးရွာကို ဆက်သွားနိုင်ပြီပေါ့'

ကျင်မင် သက်ပြင်းချသည်။

ကျီချင်က-

'မင်းဘယ်လိုသဘောရလဲ'

ထူး မေးသည်။

ကျင်မင်က

'ကျွန်တော်သွားပါမယ်'

ဟု သဘောတူလိုက်လေသည်။

မိန်းမချောလေး

လင်းယုန်ကျေးရွာ

လင်းယုန် ကျေးရွာသည် ကျေးရွာပိုင်ရှင် ကျူရို ဂိုက်၊
ပေါင်းစုံ အဖွဲ့ကြီးတစ် ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းခဲ့
ဧည့်က ထင်ရှားခဲ့သည့် ကျေးရွာ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကျူရိုက ခေါင်းဆောင်အဖြစ် နှုတ်ထွက်ခဲ့ပြီးသောအခါ
တောင် သိုင်းလောကအား တို့အည် ထိုရွာကို တည်ပြုပြီး မေ့
လျော့သွားကြသည်။

သို့သော်...

ရွာပိုင်ရှင် ကျူရိုကတော့ သိုင်းလောကအား ဘယ်သော
အခါမှ မေ့နိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

သူက သိုင်းလောက တစ်ခုလုံးအား မုန်းတီးနေခြင်းဖြစ်
ပါတော့သည်။

သိုင်းလောကသားတို့သည် သူ့အား ဘက်လိုက်သူ၊ ခေါ်
ထကြီးသူ၊ ခက်ထန် မောက်မာသူဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြ၏။

ထိုကြောင့်....

ကျူရီကလည်း သိုင်းလောက တစ်ခုလုံးကို မုန်းတီးနေခဲ့
ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျူရီသည် လင်းယုန်ကျေးရွာတွင် ခေးပြိုင်ပွဲ ကျင်းပ
မည်ဆိုသောအခါ ကောင်းမွန်စွာကျင်းပစေပေးရန်စီစဉ်ခဲ့၏။

ညော်သို့ဆိုစေ....

ပြိုင်ပွဲကိုလှစေရန်ကြည့်ရှုမည့် သိုင်းလောကသားများ
အတူက လုံးဝအမှုမထမ်းချေ။

မည်သည့်သိုင်းလောကသားကိုမှ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမပြုပါ။
ထိုကြောင့်....

ခေးပြိုင်ပွဲကို ကြည့်ရှုလိုသော သိုင်းလောကသားများ
သည် ပြိုင်ပွဲမစမီ လင်းယုန်ကျေးရွာနှင့်၎င်း မိုင်ခန့် အကွာရှိ
သော တောမြို့ကလေးတစ်မြို့၌ စခန်းချတည်းခိုနေကြရတော့
သည်။

Z Z Z

လူစည်စားပြုဆိုသည်နှင့် ဈေးသည်များထောက်ရှိလာကြ
တော့သည်။

ဈေးသည်များတွင် ဆေးရောင်၊ သူများလည်း ပါလာကြ
သည်။

ဆေးရောင်၊ သူ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်သည် ထိခိုက်
စေရာရလျှင် သက်သာပျောက်စင်းစေသော လိမ်းဆေးနှင့်
သွေးတိတ်ဆေးများကို အဓိကထား၍ ရောင်းချကြခြင်းဖြစ်
လေသည်။

ခင်ပွန်းသည် လုပ်သူက အပြောအောင်းသဖြင့် ဆေး
အတော်များများ ရောင်းရလေသည်။

ခင်ပွန်းသည်လည်း....

‘သူကြီးမင်းများခင်ဗျာ၊ ဟောသည် သွေးတိတ်စေတဲ့
ဆေးမှုန့်ပုလင်းလေးတွေကိုတော့ တစ်ယောက်တစ်ပုလင်းဆီ
ဝယ်ယူအားပေးသင့်ပါတယ်။ သွေးကြောင့်လဲဆိုရင် မကြာမီ
ကျင်းပတော့မယ့် ခေးပြိုင်ပွဲမှာ မိုးကြို၊ ခမ်းသမားကျိမ်းခွဲ
ဖက်ချက်ကြောင့် ခရေခေးသမား ဒက်ဆုရသွားရင် ဒက်ဆု
က သွေးတိတ်အောင် ကျုပ်ခွဲဆေးကို ဖက်ဆောင်ပေးကြမို့ပဲ
ဖြစ်ပါတယ်’

‘ကျွန်လေးခင်ဆောအသံဖြူ ပြောလိုက်၏။

ဤတွင် ဝိုင်းကြည့်နေသူများ တဝါ၊ဝါ၊ တထားယဉာ
ပွဲကျသွားကြလေသည်။

ဆေးဆရာက ခေးမြိုင်ပွဲတွင်မိုးကြိုးခေးသမားချိုဝမ်းစ
ဆန့်ငှေ့မည်ဖြစ်ပြီး ခရေခေးသမား ရှုံးနိမ့်သွားလိမ့်မည်ဟု
ပြောနေသည် မဟုတ်ပါလား။

မြိုင်ပွဲကိုလာကြသူတိုင်းက မိုးကြိုးခေးသမား ကျိဝမ်းကို
အားပေးကြမည်သာဖြစ်သည်။

ထိုအချက်ကိုသိထား၍ ဆေးဆရာကပြောလိုက်ရာ အား
လုံးသဘောကျသွားပြီး သွေးတိတ်ဆေး အရောင်းသွက်လာ
တော့သည်။

ထိုစဉ်--

ကျုပ်ကို ဆေးတစ်ပုလင်းပေးပါ'

လူတစ်ယောက်က ရှေ့သို့တိုးထွက်လာရင်း ကျယ်လောင်
သောအသံဖြင့် ပြောလေ၏။

ဆေးဆရာက--

'ရပါတယ်ဗျာ ရပါတယ်'

ဆေးတစ်ပုလင်း ပေးလိုက်သည်။

ထိုလူက--

'ခင်ဗျားခွဲဆေးက တကယ်သွေးတိတ်တယ်နော်'

'တကယ်စွမ်းတာပေါ့ဗျာ'

ထိုလူက--

'ဒါဖြင့် ကျုပ်က လက်တွေ့စမ်းကြည့်ချင်တယ်၊ ခင်ဗျားခွဲ
ဆေး တကယ်စွမ်းတယ်ဆိုရင် ဘာမှထိခိုက်စရာ အကြောင်း
မရှိပါဘူး'

ဆေးဆရာသည်နှင့် ခေးတစ်လက်ကဲ့ဆွဲထုတ်ကာ ဆေး
ဆရာအား ခုတ်ချလိုက်လေသည်။

'အေး'

ဆေးဆရာ ပိုလျက်သွား လဲကျသွားလေ၏။

သွေးတိတ်ဆေးကို အသုံးပြုချိန်ပင် မရလိုက်ပါတော့ချေ။

ဒစ်ရာပြင်းလွန်းလှသဖြင့် မြေပေါ်လဲကျသည်နှင့်အထက်
ပျောက်သွားတော့သည်။

'အမယ်လေး'

ဆေးဆရာ၏ဇနီးသည်သည်လည်း ခင်ပွန်းသည်၏ အဖြစ်
ကိုမြင်လျှင် မူးမေ့တာ လဲကျသွားတော့သည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ရုတ်တရက်သဲသဲဖြစ်သွားလေ၏။

ဆေးဆရာအား တိုက်ခိုက်လိုက်သူ၏ မည်သူ့ကိုမျှ
မထားဘဲ ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့် ပြောလေ၏။

‘ခရေခေးသမား ရှုံးမယ်လို ဘယ်သူပြောရဲသလဲ’

မည်သူမျှ စကားတစ်ခွန်းမှ မဟကြချေ။

ထိုလူသည် ခရေခေးသမားဆက်မှ ထောက်ခံသူဖြစ်သည်
ဟုတ်ပါလား။

ထိုလူက

‘သိုင်းလောကသားတွေ သိတိထားကြပါ။ ခင်ဗျားထံ
ကံဆိုးမယ်အချိန်ရောက်လာဖို့ မဝေးတော့ဘူး။’

ဟု ခြိမ်းခြောက်လေသည်။

ထိုနောက် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွား၏။

ထိုလူ၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကြောင့် မည်သူ့မျှ
တားခြင်းမပြုဝံ့ကြချေ။

ထိုလူ ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်သွားမှ လူတစ်ဦးက လမ်းပေါ်
ဟန့်ကားလိုက်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ဟန့်ကားသူမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

ထိုမိန်းကလေးသည် အပြာရောင် ကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီဝတ်ဆင်
ပြီး ခါး၌ ခေးတစ်လက်ချိတ်ထား၏။

ဆေးဆရာအား သတ်လိုက်သူမှူး ကြမ်းတမ်းခက်ထန်
သော ရုပ်သွင်ရှိသည်။

လူ၏အသားအရည်မှာ နေလောင်ထားသဖြင့် ကြွနီ
ရောင်သမ်းနေသည်။

ထိုလူသည် သိုင်းလောကမှမဟုတ်ဘဲ ခရေကျွန်းမှ လူတစ်
ဦးတစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

ထိုလူသည် မိန်းကလေးကို မကျေမနပ်ကြည့်၍

‘မင်း...သေချာလို့လား’

ဟု ဝေခါက်လေသည်။

မိန်းကလေးက

‘ရှင်တို့ ရမ်းကားရက်စက်တဲ့လူကို ဆုံးမဖို့ရှင်’

ဟု ပြန်လည်းချပလေသည်။

ထိုလူက ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေဘဲ

‘သေပေတော့’

ဟု အော်ကာ စတင်တိုက်ခိုက်သည်။

မိန်းကလေးကလည်း ခေးဆွဲထုတ်၍ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်
သည်။

နှစ်ဦးသား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိသည်နှင့် မိန်းကလေးမှာ
ခေယုမဟုတ်ကြောင်း ဝေါ်လွင်လာသည်။

၆၈ ကက္ကသိုက်သီဟစောဝ်

'ခြမ်း...ခြမ်း...ခြမ်း'

ခေးဗို့ခေးချင်းထိပိသေခဆတ်များ ပေါ်လာ၏။

ခရေကျွန်းမှစားသမားမှာ ဒယီဒယိုင်ဖြင့် နေခက်ဆုတ်
သွား၏။

ထိုလူ ထိတ်လန့်သွားသည်။

သူမအား မျက်လုံးပြူကြည့်လိုက်သည်။

သူမက

'ရှင်၏ အပြစ်မရှိတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ရက်ရက်စက်စက်
ဆတ်ပစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ရှင်အသက်ကို ပြန်လျော်ပေးရ
လိမ့်မယ်'

သူမသည် ဆက်၍တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လေသည်။

ထိုလူသည် အခြေအနေမဟုန်မှန်းသိ၍ မဟုတ်စုံစော့စော့
ချခနဲလှည့်ကာ ထွက်ပြေးသွားသည်။

သူမ ဒေါ်ပူသွားသည်။

'မပြေးနဲ့'

ခေးဗို့ပဲ့ (၅) ၆၉

ဆော်၍ ပြေးလိုက်သွားသည်။

ထိုလူနှင့်သူမတို့ ရွှေဆင်နောက်ဆင့် ပြေးသွားကြပြီး
အစ်ဇကအတွင်းမှခလင် ခြင်ကွင်းမှ ပျောက်သွား၏။

Z X Z

ခရေကျွန်းသားက ထွက်ပြေးသွားပြီး သူမက ထက်ကြပ်
မကူးလိုက်သွားသည်။

လူရှင်းသော နေဆုသို့အရောက်တွင် ခရေကျွန်းသားက
ခြေလှမ်းရပ်လေသည်။

သူမက

'ရှင် ပြေးလို့မလွတ်တော့ဘူး မဟုတ်လား'

သူမ တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှခပင် ထိုလူ၏ ထက်
နက်ပုန်းများဖြင့် တိုက်ခိုက်ထိုက်သည်။

'ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်'

ထက်နက်ပုန်းများသည် မိန်းကလေးထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး
ပစ်လွှင့်လာသည်။

မိန်းကလေး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

ထိုစဉ်

‘သတိထား’

အသံတစ်သံ ပေါ်လာ၏။

လူရိပ်တစ်ခုလှုပ်ခနဲထောက်လာ၏။

ထိုလူရိပ်သည် မိန်းကလေး၏လက်ကိုဆွဲ၍ ဆွဲ၏နောက် ကျော့အောက်၌ အကာအကွယ်ပြုထားပြီး ကျန်လက်တစ်ဖက်ကို ဧဝံ့ယမ်းကာ ပစ်လွှင့်လေသော လက်နက်ပုန်းများအားဖမ်း ယူထားလိုက်သည်။

လက်နက်ပုန်းများ၊ ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

‘ဟင်’

ခရေကျန်းသား ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

သူမကို အယ်တင်လိုက်သူက

‘ခင်ဗျားရဲ့လက်နက်ပုန်းကို ခင်ဗျားပြန်ယူပါ’

ဟု ပြော၍ အက်ဂေ့ယမ်းလိုက်သည်။

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

လက်နက်ပုန်းများသည် ထိုလူထံသို့ တရစပ်ပစ်လွှင့်သွားသည်။

ထိုထူထိတ်လန့်ကစား အပျောက်ကယာ ရှောင်လိုက်ဆော်သည်။ နောက်ကျသွားပြီဖြစ်သည်။

လက်နက်ပုန်းများသည် ထိုလူ၏ရင်ထဲသို့ ထိမှန်သွား၏။ ‘အား’

ထိုလူ အော်ဟစ်အား လဲကျသွားသည်။ သို့သော်

ချက်ချင်း ထူးလိမ့်ထကာ ထွက်ပြေးသွားသည်။

သူမက

‘မပြေးနဲ့’

ဟု အော်ငေါက်ကာ ပြေးထိုက်ရန် ဟန်ပြင်သည်။

ကယ်တင်ခွင့်စာ ဟန်တားလိုက်သည်။

‘မလိုက်နဲ့၊ သူ ဝေးဝေးပြေးနိုင်မှမဟုတ်ဘူး’

သူမ၏ အယ်တင်ခွင့်ကို အကဲခတ်ကြည့်လေသည်။

ကယ်တင်ခွင့်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

၇၂ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လူငယ်သည် အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်သော သူ
ယောက်ျားပီသစွာ ချောမောခန့်ညားသော ရုပ်သွင်ရှိသည်။

သူမလဲ လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်၍ ဦးညွတ်ပြီး

'ကျွန်မရဲ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်ရှင်'

ဟု ပြောလေသည်။

လူငယ် ပြုံးလေသည်။

'ကိစ္စခရှိပါဘူးဗျာ၊ ကြုံကြိတ်လို့ကူညီရတာ ဘယ်လို
ဆင်နွှဲထားပါနဲ့ မိန်းမလေးက ဆေးဆရာအတွက် မတ
ရားတာမြင်လို့ ကြားဝင်ခဲ့တာကို ကျုပ် တွေ့ပြီးပါပြီ၊ ခဲ
တိစိတ်ထားကို ချီးကျူးပါတယ်ဗျာ'

ဟု ပြောလေသည်။

သူမ၏မျက်နှာ နီရဲသွားသည်။

'ကျွန်မကို ဝီလေခက်၏ မချီးကျူးပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မ
မတရားတာမြင်လို့ ကြားဝင်တာအားဆုံးချင်တာမရှိတယ်၊ ဝါ
ပမယ့် အန္တရာယ်ကို မြင်ကတိသေးဘူးမဟုတ်လားရှင်'

လူငယ်က

'ကျုပ်နာမည် ကျင်မင်လို့ခေါ်ပါတယ်၊ မိန်းမလေးက
အေးပ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မသိရဘူးလားဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူငယ်မှာ ကျင်မင်ဖြစ်သည်။

ကျင်မင်သည် ကျီချင်နှင့်ခွဲပြီး ဇင်းယုန်ကျေးရွာသို့အစွာ
ဇမ်းခရီးတွင် မိန်းမလေးတစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်နေသည်
ကိုတွေ့သဖြင့် ဝင်ရောက်ကူညီလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

သူမက

'ကျွန်မနာမည် ကျူကျူလို့ခေါ်ပါတယ်ရှင်'

ကျင်မင်က

'ခဏင်းပြီ ကျုပ်မှတ်ထားပါမယ်၊ ဒါထက် ဇင်းယုန်
ကျေးရွာကို ဘယ်ဇမ်းက သွားရမယ်ဆိုတာ သိရင် ညွှန်ပြပါ
လားဗျာ'

မိန်းမလေး(ဝါ)ကျူကျူက

'ဪ...ရှင်က ဇင်းယုန်ကျေးရွာကိုသွားမလို့လို့၊ ခေ
ပြိုင်စွဲပတ်သက်နေတယ် ထင်ပါရဲ့'

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ'
'ဒါဆိုရင် ကျွန်မနဲ့လိုက်ခဲ့
'ဗျာ'

'လင်းယုန်ရွာဟာ ဘယ်သွင်းသမားကိုမှ ဖိတ်ခေါ်တာ
မဟုတ်ဘူး ၊ ရှင်သုခရင်လဲ့ ဘယ်သူမှ ပျူပျူငှာငှာ ဆက်ဆံ
ကြမှာမဟုတ်ဘူး။ ရှင်ဇေယာဝင်ဓလည်ဖြစ်ပြီး ပြန်ထွက်လာရ
မှာ သေချာတယ်'

ကျွန်မင်က

'ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ဘယ်လမ်းကသွားရမယ်ဆိုတာဆာ
ပြောပြပါဗျာ'

သူမက

'ရှင်သု ကျွန်မနဲ့လိုက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ရှင်အတူက အစ
ဆရာ ကျွန်မတာဝန်ယူနိုင်ပါတယ်ရှင်'

ကျွန်မင်က

'ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ့်ကိုလမ်းညွှန်ပေးရင်
လုံလောက်ပါပြီ'

သူမ မကျေမနပ်ဖြစ်သွား၏။

သို့သော်

'ဆင်၊လေ၊ ရှင်ဆ ကျွန်မရဲ့အကူအညီကို စက်မခုဘူးဆို
တော့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ ကဲ...ကျွန်မ အမ်းညွှန်ပေးပါမယ်'

သူမသည် လင်းယုန်ရွာသို့ ဧည့်သို့စည်ပုံ သွားရမည်ကို
ပြောပြလိုက်သည်။

ကျွန်မင်က

'ကျေးဇူးပါပဲဗျာ'

ကျေးဇူးတင်စကားပြော၍ ထွက်လာခဲ့သည်။

ကျွန်မင် ခပ်ထွမ်းလွမ်းဆောက်မှ

'ရှင် လင်းယုန်ရွာကိုဆောက်လို ဆောက်အခွင့်ရင် ကျွန်မနာ
မည်ကိုပြောလိုက်ပါ၊ ရှင်ကို ကူညီကြလိမ့်မယ်'

သူမက ဆော်ပြောလိုက်သည်။

တကယ့်ခေးသမား

လင်းယုန်ကျေးရွာ၏ တောင်တက်လမ်းမ၊
အောင်ဘက်လမ်းမသည် ညီညာပြောင်တန်းလျက် ရှိ၏။
ပင်လယ်ကမ်းခြေဆီသို့ ဦးတည်နေသည့်လမ်းကြီးသည်
ဖြစ်၏။

ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျောက်ဆောင်ကျောက်ခဲများ၊ ဝန်၊
ရုံလျက်ရှိသည်မှလွဲ၍ သစ်ပင်ကြီးများ၊ ဝှံ့လွှမ်းတားမေ့ရှိချေ။

ထိုကြောင့် အချို့နေရာများ၌ လွင်ပြင်များ သဖွယ် ဖြစ်
နေပါသည်။

ယနေ့

တောင်ဘက်လမ်းဆီတိုင်း လင်းယုန်ကျေးရွာသို့ ဦးတည်
ကာ ခရီးသည်တစ်ယောက် ခရီးနှင်လျက်ရှိသည်။

ထိုခရီးသည်တွင် ခရီးသွား အဆောင်အယောင်ပစ္စည်းတို့
လုံးဝမပါဘဲ ခါးတွင်ထိုးထားသောခေးတစ်လက်ဆာပါ၏။

ထိုခရီးသွားမှစ၍ တောင်ဆုံးခေးသမားအဖြစ် အရွေးခံ
ထားရသည့် မိုးကြိုးဂိုဏ်းမှ ကျိုစွမ်းဖြစ်သည်။

ကျိုစွမ်းသည် ခရေခေးသမားနှင့်ရင်ဆိုင်ရန် လင်းယုန်ရွာ
သို့ ခရီးနှင်နေခြင်းဖြစ်၏။

လမ်းတွင် သူ့အား ရင်ဆိုင်မည့်သူတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရ
လိမ့်မည်ဟု နားလည်ထားသည်။

သူက ကျိုချင်တော့ဆိုပြီး ပြီးမထုတ်လား၊ ကျိုစွမ်းသည်
ခရေခေးသမားအား အနိုင်ယူနိုင်မည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံ
ကြည်ထားသည်။

ထိုအပြင်
လမ်းတွင် ဆူကိုစောင်၍ ရင်ဆိုင်လိုသူအား လုံးဝမမူ
မထားတော့ပါ။

သူ့အား တစ်နေ့ကယ်ယက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သဘော
ထားကာ မှတ်အောင် ဆုံးမလိုက်မည်ဟုစိတ်ကူးထားသည်။

မည်သို့ဆိုစေ။

လင်ယုန်ရွာနှင့် နီးလာသောအခါ လမ်းမှစောင့်၍ ရင်ဆိုင်မည့်ဆိုသူကို မေ့စေပျောက်ပျောက်ဖြစ်သွား၏။

ခရေသိုင်းသမားနှင့် ရင်ဆိုင်ရန်သာ စိတ်ကူးဘေးသည်။

သူ၏အခြေအနေသည် အလွန်အရေးကြီးသော အချိန်ဆိုရောက်နေပြီမဟုတ်ပါလား။

သူ့အသိုင်းလောကမှ ပြိုင်ဘက်ဇားသမား လူငယ်လူရွယ်တို့ကို အနိုင်ရမိလိမ့်ခဲ့သည်။

ကျီစွမ်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျေနပ်အားရမှုရှိခဲ့သည်။

ခရေဇားသမားကိုသာ အနိုင်ရလိုက်ပါလျှင် သူ၏အမည်မှာ သိုင်းလောက၌ ဈေးကြားလာလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်အဝါဖြင့် တစ်နေ့တွင် မိုးကြို၊ ဝိုက်၊ ချုပ်စုထူးကိုပင် ရရှိလာနိုင်သည်မဟုတ်လော။

ကျီစွမ်အတွက် ပန်းခင်းလမ်းစာ အသင့်ရှိနေချေပြီ။

ခရေဇားသမားကို အနိုင်ရဖို့သာရှိတော့၏။

ကျီစွမ် စိတ်လှုပ်ရှားလေသည်။

လင်းယုန်ရွာသို့ အမြန်ရောက်လိုစိတ်က ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ခရေဇားသမားနှင့် ယခုပင် ရင်ဆိုင်လိုစိတ်တို့ ဖြစ်လာ၏။

သို့သော်

တောင်ကုန်းတစ်ခုအနီးရောက်လျှင် သူ၏ခြေလှမ်းတို့ ရပ်သွားသည်။

အကြောင်းကား

တောင်ကုန်းပေါ်၌ လူတစ်ယောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုလူကိုမြင်လျှင် ကျီစွမ်သည် ကျီချင်မိမျက်နှာကို မြင်ယောင်လာသည်။

Z X Z

ကျင်မင်

ကျင်မင်သည် တောင်ကုန်းပေါ်၌ ကျောက်တုံးတစ်ချို့ ထိုင်နေသည်။

သူသည် ဤနေရာသို့ ရောက်နေသည်မှာ အထော်ကြာပြီ ဖြစ်သည်။

ကျိုစွမ်လာနေသည်ကို အစော့မူပင် မြင်တွေ့ရ၏။

ကျိုစွမ်သည် အတော်ဆုံးခေးသခေးတို့ကို ရရှိထားရာ သူ၏ ရင်ဆိုင်နိုင်ပါမည်လော။

ကျိုစွမ်ကို ရှုံးသွားပါမူ

ကျင်မင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူ၏ ကျိုစွမ်ကိုသာမက ခရောင်းသမားကိုပါ အနိုင် တိုက်ခိုက်ရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလော။

ကျင်မင်သည် စိတ်ထိုင်း၍ တောင်ကုန်းအောက်သို့ ဆင်းလိုက်သည်။

ကျိုစွမ်သည် ကျင်မင်ကိုတွေ့လိုက်လျှင် အံ့ဩပြီး

'မင်းက အမှတ်ငါ့ဌာနက ကျင်မင်မဟုတ်လား'

ဟု မေးလာသည်။

ကျင်မင် ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်အစ်ကိုကြီး'

ကျိုစွမ်၏

'မင်းရဲ့နာမည်က မိုးကြိုးဂိုဏ်းဌာနချုပ်အထိ ကျော် ကြားနေတစ်ပဲ၊ မကြာခင်ကပဲ ကျူးကျော်လာသူတွေကို ဆုံးမလိုက်သေးတယ်မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်အစ်ကိုကြီး'

'ခါးကျူးပါတယ်ကွာ၊ မိုးကြိုးဂိုဏ်းကားတွေက အရည် အချင်းရှိတဲ့လူတွေပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့'

ကျင်မင်က ပြုံး၍နေကေသည်။

ကျိုစွမ်၏

'ခါထက် ငါ့ညီက ပြိုင်ပွဲကြည့်ဖို့ ဒီနေရာကိုရောက်နေတာ ဟာ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျင်မင် ခေါင်းခါလိုက်၏။

'မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ'

'ခါဖြင့်'

'ကျွန်တော် ဒီနေရာမှာစောင့်နေမယ်ဆိုတာ အစ်ကိုကြီး သိပြီးပြီထင်တယ်'

'ဟေ'

ကျင်မင်၏စကားကြောင့် ကျီစွမ် ပါးစပ်အဖောင့်အားဖြင့် ပြစ်သွားသည်။

ကျင်မင်အား မျက်လုံးပြူးကြည့်ပြီး

'မင်း

ကျင်မင်၏

ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုကြီးကို လာစောင့်နေတာပါ'

ကျီစွမ် ဒေါပူဖေဆည်း။

'ကျင်မင်...မင်း၊ ရူးနေပြီလား'

ဟု အော်ငေါက်သည်။

အမုန်တော့

ကျင်မင်နှင့်ကျီစွမ်တို့သည် ခင်ခင်ရင်းနှီးကြသည် ဟု

ူချေး

ကျင်မင်၏ ဌာနခွဲ ၅ မှ ဖြစ်ပြီး ကျီစွမ်မှာ ပင်မဦးကြီး၊ နိုက်ဌာနချုပ်မှ ဂိုဏ်းချုပ်အားထားရသည့် လက်ရွေးစင် တပည့်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ကျီစွမ်သည် ကျင်မင်ထက် အသက် ၅ နှစ်ခန့်ပိုကြီးသလို ဝါစဉ်လည်း ကြီးထွားနေသည်။

ဂိုဏ်း၏ တုံ့စံအရဆိုလျှင် ကျင်မင်သည် ကျီစွမ်၏ စကားကိုနားထောင်ရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ကျီစွမ်၏ နာမည်သည် ဂိုဏ်းမှတပည့်များတွင် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သည်။

ကျင်မင်သည်ကား မကြာမီက နာမည်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကျီစွမ်သည် အမှတ် ၅ ဌာနခွဲသို့ တစ်ကြိမ် ရောက်ခဲ့ဖူးသဖြင့် သူတို့တွေ့ခဲ့ကြဖူးရုံသာရှိကြသည်။

ဟု မိမိအား လမ်းဆုံရာမှကြားဖြတ်ယူ၍ပြိုင်မည့်သူမှာ ကျင်မင်ဖြစ်နေကြောင်း သိရသည့်အခါ ကျီစွမ်ခံပြင်းလေသည်။

'ကျင်မင် မင်းဟာ ကြီးလေးတဲ့ပြစ်ဒဏ်ခံရမယ်ဆိုတာကို မသိဘူးလား။ ဒုက္ခရောက်ချင်ပြီထင်တယ်။ ဘာတော့လျှောက်လုပ်နေတာလဲ'

ဟု ငေါက်လေသည်။

ကျင်မင်္ဂလ တည်ကြည်သည့်မျက်နှာထားဖြင့်...

'ကျွန်တော်က မိုးကြိုးဂုဏ်၊ ရွှေအစဉ်အလာကို ဆက်သွယ်
စောဗိုလ်တို့နှင့်အောင်ကြိုးစားနေတာပါ အစ်ကိုကြီး'

'ဘာကွ'

'ခမရခမးသမားကို ကျွန်တော်တို့ပြိုင်မှဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

'ဟား...ဟား...ဟား'

ကျင်မင်္ဂလ စတားအဆုံးတွင် ကျိုစွမ်ကလှောင်ပြောရာ
မောလေသည်။

ကျင်မင် ငြိမ်နေသည်။

သူသည် စတန်ကြာရယ်မောပြီးမှ...

'ကျင်မင် မင်းကိုဌာနမှူးတုစန်က ထွတ်လိုက်တာလား'

ဇု မေးသည်။

ကျင်မင် ခေါင်းခါသည်။

'မဟုတ်ပါဘူးအစ်ကိုကြီး'

'ခါဖြင့် ငါ့ကိုလာတွေ့သွားတဲ့ ကျီချင်ဆိုတဲ့ ထူးထူး
လိုက်တာပေါ့ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'နေပါဦး ၊ သူ့ဟာ မိုးကြိုးဂုဏ်၊ လူတစ်ယောက်မှ
မဟုတ်တာ မင်းက ဘာကြောင့်လူစကားကို နားထောင်
နေတာလဲ၊ မင်းနဲ့ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲပြောခမ်း'

ကျင်မင်

'ခုချိန်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ဟာ ဆရာတပည့်
တွေလိုဖြစ်နေကြ ပါပြီ'

'ဘာကွ'

ကျိုစွမ် ခံပြင်းသွားသည်။

'မင်းဟာ မိုးကြိုးဂုဏ်၊ သားတစ်ဦးဖြစ်လျက်နဲ့ခြား
လူတစ်ဦးဆိုတာ တပည့်ခံတာ ဂုဏ်ကို စော်ကားစရာကျနေ
ပြီ၊ မင်းကို ဆုံးမအပြစ်ပေးရလိမ့်မယ်'

ကျင်မင် ဦးညွတ်သည်။

'အပြစ်ရှိရင် ခံယူဖို့ကျွန်တော်တို့ဝန်မေးပါဘူး၊ ခါပေ
မယ် ခုချိန်မှာ ခါက အရေးကြီးပါဘူး အစ်ကိုကြီး'

'ဘာကွ...အရေးကြီးဘူးဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဆရာကြီးတစ်ဦး ခရေဇာ့သမားကို ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ယူဖို့ပါပဲ'

ကျီစွမ် လက်ခံပြသည်။

'ဒါ... ငါ့ကို စွဲ ငါနားစည်ထယ်၊ မင်း တာမူ့ပြောစရာ မလိုဘူး'

သူက

'ကျွန်တော်က လိုအပ်လို့ ပြောနေတာပါ'

ကျီစွမ် မဲပြုံး ပြုံးလိုက်၏။

'ကဲ-ကဲ ဘယ်လိုများ လိုအပ်သလဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး'

ကျွင်မင်က...

'အစ်ကိုကြီးရဲ့ ကိုယ်စား လင်းယုန်ကျေးရွာကို ကျွန်တော် သွားပြီး ခရေဇာ့သမားနဲ့ ရင်ဆိုင်ပါရစေ'

'အာ'

ကျီစွမ် ခေါ်သံချောင်းချောင်း ထွက်သွား၏။

'မင်းက ငါ့ကိုယ်စား ခရေဇာ့သမားကို ရင်ဆိုင်ရအောင် မင်းမှာ ဘယ်သူ့ကံ အရည်အချင်းရှိလို့လဲ၊ မင်းစိစစ်တာကံ'

သတ္တိကောင်းနေရင် ဘဝလို့ အတော်ဆုံး ခေးသမား ရွေးပွဲ ဝင်မပြိုင်ဘဲ ဖယ်နေခဲ့တာလို့'

ကျွင်မင်က...

'ကျွန်တော် အချိန်မရလို့ပါ'

'ဘာပြောတယ်'

'ထူးကို အနိုင်ယူဖို့ မိုးကြိုး ခေးသိုင်းကို လေ့ကျင့် နေရ တာကြောင့် အတော်ဆုံး ခေးသမား ရွေးပွဲမှာ ဝင်ပြိုင်ဖို့ အချိန်မမီခဲ့ပါဘူး'

ကျီစွမ် လက်ဝေ့ယမ်းပြသည်။

'ဒီသိုင်းကို မင်းက ခုမှ တတ်တာ ငါတတ်ခဲ့တာ ခြောက် နှစ်ရှိသွားပြီ၊ မင်းတာမူ လာမရှုပ်နဲ့၊ ငါ့ရွေ့က ဖယ်စမ်း'

ကျွင်မင် သက်ပြင်းချသည်။

ကျီစွမ်တတ်ထားသည်မှာ မိုးကြိုးခေးသိုင်း အတုမှ ပညာ ရပ်များ ပြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ခရေ ခေးသမားကို မည်သို့မျှ ယှဉ်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း နားလည်မိ၏။

သူက အတုကို အစစ်မှတ်၍ ယုံကြည်စိတ်ချမှု အပြည့်ရှိနေ စဉ်ကို တွေ့ရ၍ စိတ်မစောင်း ပြစ်သွား၏။

ကျီစွမ်းစာ...

'မင်းက အမှတ် ၅ ဌာနခွဲမှာပဲ ပြန်နေပါ၊ ပြိုင်ပွဲပြီးတာနဲ့ မင်းကို အရေးယူဖို့ စီစဉ်ရလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလာသည်။

ကျင်မင် ခေါင်းခါးယမ်းသည်။

'ဝမ်းနည်းပါကယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဆူနဲ့ သွားပြိုင်ရပါ လိမ့်မယ်'

'တောက်'

ကျီစွမ်း ဒေါသကြီး ဘက်ခေါက်သည်။

'မိလ္လာကတောင် ပြောမရတာ မင်းကို ငါဆုံးမမိစရာ မယ်နော်'

ဟု ငေါက်၏။

ကျင်မင်က....

'အစ်ကိုကြီး...အစ်ကိုကြီးဟာ ပြိုင်ဘက်တွေကို အနိုင်ယူ ပြီးမှ အတော်ဆုံး ခားဘခားအဖြစ် အရွေးခံရတာ မဟုတ် လား၊ တကယ်လို့ တစ်ယောက်ယောက်ကို ၅၊ ၆ခုရင်စရာ အတော်ဆုံး ခားအခါ၊ ပြစ်နိုင်ပါဦးမလား'

ကျီစွမ်းစာ...

'ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မရှုံးခဲ့ဘူးကွ' 'ဒါဖြင့် ကျွန်တော်နဲ့ ပြိုင်ကြည့်ပါဏား'

'မင်း...'

ကျီစွမ်း ပိုဒေါသထွက်သွား၏။ ကျင်မင်ကို ဆုံးမရန် ဆုံးဖြတ်၏။

'ကောင်းပြီ၊ မင်းကို ငါက ညှာလိမ့်မယ် ထောင်နဲ့'

ဟု ပြော၍ ခေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ကျင်မင် ဝမ်းသာသွား၏။

ချီစွမ်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

'ကျွန်တော် ကို ခွင့်လွှတ်ပါ အစ်ကိုကြီး'

ဟုပြော၍ ခြမ်းခနဲ မြည်အောင် ခေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ယနေ့—

ကျိစွမ်သည် လင်းယုန် ကျေးရွာသို့ ရောက်လာလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့်...

သိုင်းလောကသာယာသည် ကျိစွမ်ကို အားပေး ကြိုဆို ရန် စီစဉ်ထားကြ၏။

ကျိစွမ်လစမည့်လမ်းခရီး၌ စောင့်ကြို နှုတ်ဆက်ကြမည့် လူများလည်း ရှိနေကြ၏။

သို့သော်

ကျိစွမ်၏ အချိန်တန်၍ရောက်လာသောအခါ သို့လော သို့လော ဝူပင်မိကြပြီးလိုက်လာရာ အမ်းတစ်ဝက်တွင် စောဇ် ကုန်းလေးတစ်ခုပေါ်၌ ကျင်မင်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်နေသည့် ကျိစွမ် ကို တွေ့ရှိတော့သည်။

ကျင်မင်သည် ကျိစွမ်ကို လမ်းမှကြားဖြတ်နှောင့်ယှက်သူ ဟု ထင်မှတ်မိကြပြီး ဝိုင်းဝန်းတိုက်ရန် ဟန်ပြင်သော်လည်း တိုက်ပွဲမှာ တစ်ယောက်ချင်းယှဉ်ပြိုင်နေခြင်းဖြစ်ပြီး ကျိစွမ်

သည် အတော်ဆုံးခေးသမားဆွဲထူးရရှိကာ သည်ဖြစ်၍ ဝိုင်း တိုက်လျှင် တေထူးထူးကျမည်ဟု ဆင်ခြင်မိပြီး နောက်ဆုတီ လိုက်သည်။

နံတေးမူဝိုင်းဝန်း၍တိုက်ပွဲကို အကဲခတ် ကြည့်ရှုကြ၏။

ကျိစွမ်နှင့် ကျင်မင်တို့၏ တိုက်ပွဲမှာ တစ်ဝက်တစ်ပြိုင်ထန် လာသည်။

သူသည် အတော်ဆုံးခေးသမားဆွဲထူးနှင့် လိုက်လျောညီ တွေ့ရှိအောင် တော်သူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေ၏။

သို့သော်

ကျင်မင်က ကျိချင်သင်ကြားပေးသည့် မိုးကြိုး ခေး သိုင်းအား ထုတ်ပေးအသုံးပြုသောအခါ ကျိစွမ်တစ်စ ထက် တစ်စ အရေးနိမ့်လေသည်။

‘ခြမ်း’

ကျယ်လောင်သည့်အထံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

၉၂ တက္ကသိုလ်သီဟစောင့်

ကသည် မသွေမကွဲ တစ်ချက်အောင်ဟစ်ပြီး နေခက်ဆုတ်
ဆေးသည်။

သူ၏ ဓားမှာ မြေပေါ် ထွတ်ကျနေသည်။

လက်မှာ သွေးချင်းချင်း နီရဲနေသည်။

သူမရှုမလှရှု နိမ့်သွား ပြီဖြစ်သည်။

x x

တိုက်ပဲ့ပြီး ဆုံးသွား ပြီဖြစ်သည်။

အတော်ဆုံး ဓားထမားဆိုသည့် ကျီစွမ်းမှာ ဆိုင်း ဆယ်
ကွက်ပင်မခံနိုင်ဘဲ အရေးနိမ့်လေသည်။

ကြည့်နေကြသည့် ဆိုင်းလောကသားများ မယုံနိုင်အောင်
ဖြစ်နေကြသည်။

ကျင်မင်ကိုလည်း တအံ့တဩကြည့်မိကြလေသည်။

ကျင်မင်က ဓားကိုပြန်စည်သိမ်းဆည်းထားပြီး...

'ကျွန်တော် ကို ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ'

ဧ တေခင် ပန်သည်။

ကျီစွမ်း ခန္ဓာကိုယ်တုန်ယင်နေသည်။

သူ၏ မျက်ဝန်းအစုံ မျက်ရည်များ ရစ်စဲနေသည်။

အမြင်ဆုံးနေရာသို့ ရောက်ခဲ့ပြီးမှ နေချင်၊ ညချင်ဆိုသလို
အောကဆုံးနေရာသို့ ရောက်ရှိသူ တစ်ဦးအဖို့ မည်သို့ခံစားရ
မည်ကို ကျင်မင်ခံစားနားလည်မိသဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေ
မိပါတော့သည်။

လွင်စာပေ

ဗုဒ္ဓ...

'မင်း အချိန်မီ ရောက်လာတာပဲ'

ဟု ပြောသည်။

ကျင်မင် ပို၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

ကျီစွမ်းသည် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာသက် မိုးကြိုးကိုက်နှင့်
ဆိုင်းလောကအရေးကိုပို၍ ဦးစားပေးသူဖြစ်ကြောင်း သိရ
ခြင်းကြောင့် ခင်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ ၁၅/၁၃၀၊ ၆၈
စောင့်စု
ရန်၊ ၂၀၂၅

ကျိစွမ်က...

'မင်း...အချိန်မီရောက်လာတာပဲ အောင်လုံးအတွက် ကံ
ကောင်းသွားတယ်၊ မင်းနဲ့ သာ ခုလိုမတွေ့ရင်မတေးဝံ့စရာပဲ၊

ကျင်မင် ဦးညွတ်သည်။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်အစ်ကိုကြီး'

ကျိစွမ်သည် စိုင်းကြည်နေကြသည့် သိုင်းလောကသား
များဘက်လှည့်၍

'ကျုပ်ရဲ့ အတော်ဆုံးခေးသမားဘွဲ့ကို ဖောဒီအ ကျပ်
ညီလေး၊ ကျင်မင်က လွှဲပြောင်းယူလိုက်ပါပြီ သူဟာ ကျပ်
ကိုယ်စား လင်းယုန်ကျေးရွာသွားပြီ၊ ခရေခေးသမားနဲ့
ယှဉ်မြိုင်ပါလိမ့်မယ်'

ဟ ကြေညာလေသည်။

ကျင်မင်မှာ ကျိစွမ်ကို ဝေးကြည့်နေ၏။

ကျိစွမ်က သူ့အေးလိုက်လိုက်လှဲလှဲပြုံးပြလေသည်။

ကျင်မင်သည် ကျိစွမ်ထံမှ အတော်ဆုံးခေးသမား ဘွဲ့ထူး
ကို လွှဲပြောင်းယူလိုက်သည်။

ထိုနောက် လင်းယုန်ရွာသို့ ဦးတည်သွား၏။

ထိုအချိန်တွင်

ခရေခေးသမားသည်လည်း လင်းယုန်ရွာသို့ ဦးတည်နေ
ပြီဖြစ်၏။

X X X

ဆုံးဝေးသမားကို ကြိမ်းဆေးအနိုင်ရရစေမယ်၊ ကျုပ်ပြော
စာ ဆင်ခပေါက်တယ်မဟုတ်စား။

ဝတ်စုံနက်များ၊ ဦးညွတ်လိုက်ကြသည်။

တိကျန်စာ

'ဘယ်နည်း၊ နှဲမဆို အနိုင်ရမှဖြစ်မယ်'

'ဝိတ်ချပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို
ဆဲဘောပေါက်ကြပါတယ်'

မှန်ပေသည်။

ဝတ်စုံနက်များ (ဝါ)လျှိုငှက် လက်ရွေးစင်တပ်ဖွဲ့သည်
ဝါး၊ သိုင်းဆေးကသို ခေး၊ ရေး၊ သူ၊ ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ဆိုင်နှင့်
စည်ညိုဆောင်ရွက်ရမည်ကို တိကျန်က ကြိုတင်ပြောထားခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့်လည်း ဝတ်စုံနက်များ၊ ဆဲ သိရှိနေခြင်းဖြစ်၏။

တိကျန်စာ

စာနိလန်ကောနောကံကွယ်မှ

တိကျန်

တိကျန်၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေ၏။

ထူးရှေ့တွင် ခူးထောက်ခေါင်းငုံ့ နေကြသည့် ဝတ်စုံ
နက်များကို အားရသေခအကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

တစ်ဖန်

'အေးလုံ၊ နားထောင်ကြပါ။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ ကျုပ်တို့
လေ့ထိုက်တဲ့ခေး၊ သမား၊ စုမမဟာ သိုင်းဆေးကသို အတော်

'ကောင်းပြီ၊ မင်းတို့ အဘောပေါက်တယ်ဆိုရင် ဘောဝိ
အမိန့်စာကိုယူပြီ၊ သိုင်းလောစကကိုသွားပေတော့'

ဝတ်စုံနက်ခေါင်းဆောင်သည် တိကျန်ပေးသည့်အမိန့်စာ
ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရိုရိုသေသေယူလိုက်သည်။

တိကျန်က

'အမိန့်စာကို ဖတ်ပြီ၊ မရှင်းတာရှိရင်ခေါ်နိုင်တယ်'

'ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ'

ဝတ်စုံနက်ခေါင်းဆောင်သည် အမိန့်စာကို ဖတ်ကြည့်၏။

အမိန့်စာဖတ်ပြီးလျှင်...

'ဆရာ သည်အမိန့်ကို စုမာကလိုက်နာပါလော့'

ဟု မေးလေသည်။

တိကျန်က

'ဒါဟာ ကျွန်းပိုင်ရှင်ရှဲ့ အမိန့်စာပဲ ဘာကြောင့် သူ
မလိုက်နာဘဲ နေရမှာလဲ လိုက်နာခြင်းမရှိရင် သေဒဏ်အပြစ်
ပေးခံရလိမ့်မယ်'

ခေါင်းဆောင်က

'ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော်တယ်လိုစဉ်ဆောင်ရွက်ရမယ်
ဆိုတာ အဘောပေါက်ပါပြီ'

တိကျန်က

'ဒါဖြင့် မင်းတို့ အမြန်ဆုံးသွားကြပေတော့'

ဝတ်စုံနက်များသည် ချက်ခြင်း ဦးညွတ်ဂါရဝပြုကြပြီး
အလျင်အမြန်ထွက်သွားကြလေသည်။

ထူထိုမြင်ကွင်းမှပျောက်သွားကြမှ...

တိကျန် သက်ပြင်းချလေသည်။

'စုမာ မင်းဟာ ငါ့ရှဲ့ လက်ရွေးစင်တွေနဲ့ လာလာစု
မာထဲ ခားသမား တစ်ဦးဆိုတာ မင်းကို မြင်ရုံနဲ့ သိပါ
တယ်၊ မင်းလိုခားသမားမျိုး ပေါ်ထွက်လာအောင် နှစ်
ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကြာအောင် စောင့်တောင်မှရဖို့မလွယ်ဘူး-

'ထို့ခရကျွန်းဟာ သိုင်းလောစကကို လွှမ်းမိုးနိုင်ရမယ်ဆို
ရုံ အသိမျိုး မင်းမှာရှိရင် ဘယ်သောက်ကော်ခင်းမလဲ မင်း

၀၀၀ စက္ကသိုက်သီဟစောင့်

ငါ့ရဲ့ ဇာတ်ရွေးဝင်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်

ဟု၎်ရေးတတ်သည်။

X X X

ပင်လယ်ပြင်တွင် လှိုင်းတံပိုးငြိမ်ဆက်နေသည်။

မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းအောက်ပြာလွဲလွဲချေပြင်တွင် လှေငယ်
စေးတစ်စင်းလှော်ခတ်နေသည်။

လှေပေါ်တွင် ခရေကျွန်းမှ စုမာက ပါလာသည်။

စုမာသည် လှေစေးကို အာစိုက်လှော်ခတ်နေသည်။

ခေးပြိုင်ပွဲ (၅) ၀၀၀

အဝေးမှ ကုန်း၊ တန်း၊ များနှင့် သဲသောင်ပြင်တို့သည် တစ်စ
တက်တစ်စ နီးအပ်လာသည်ဟု ထင်မှတ်ရလေသည်။

နောက်ဆုံး သဲသောင်ပြင်နှင့် လှေဦးတိုက်မိလျှင် စုမာ
သည် ခေးကိုဆွဲ၍ သောင်ပြင်ပေါ် ခုန်တက်လေသည်။

ထိုနောက် ကုန်တွင်းပိုင်းသို့ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ခရီးနှင့်
ဝေသည်။

လင်းယုန်ကျေးရွာကို မည်သို့မည်ပုံသွားရမည်ကို မြေပုံ
အညွှန်းကြည့်ပြီး သူ့အောင်းစွာ မှတ်မိနေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အဖော်မပါ တစ်ကိုယ်တည်း သွားသည့်
ထိုင် နောက်ဆုံးတွင် လင်းယုန်ကျေးရွာသို့ ဆိုက်ဆိုက် မြှိုက်
မြှိုက်ရောက်သွားလိမ့်မည်ဟုယုံကြည်ထားလေသည်။

မဲရေးကြီးသည်မှာ ခေးရေးယှဉ်ပြိုင်ရန် ချိန်းဆိုထား
သည့် အချိန်ထက်စော၍ လင်းယုန်ကျေးရွာသို့ ရောက်နှင့်နေ
ရှိ ဖြစ်၏။

'စုမာ-မင်း အနိုင်တိုက်ရမယ်'

သဏ္ဍာန်ကျူ သေဆုံးအခန်း ပြောသွားသည့်စကားကို
ပြန်လည်ကြားယေခင်စာသည်။

စုမမေမျက်နှာခက်ထန်သွားသည်။

မိုးကြိုးစားသိုင်းကို အနိုင်ရဖို့အတွက် ဆရာ ဖြစ်သူ
အဆက်ပေးသွားခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

သူကလည်း အနိုင်ရဖို့ မဖြစ်မနေ ကြိုးစားသွားရန်ဆုံး
ဖြတ်ထားလေသည်။

‘ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်’

မြင်းခွေသံများထွက်ပေါ်လာသည်။

မြင်းစီးထဲမှာ ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီး စုမာ အနီး
ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုလူမှာ ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် ယောကျ်ားစေးတစ်ဦး
ဟု ထင်မှတ်ရသော်လည်း အမှန်တော့ မိန်းကစေးတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းကစေးမှာ ကျူကျူဖြစ်သည်။

ကျူကျူသည် အနီးရောက်ရှိလာသော်လည်း စုမာ
ဂရုမစိုက်ချေ။

ရှေ့သို့ တစ်စိုက်မတ်မတ်ဆက်လျှောက်သွားသည်။

ကျူကျူသည် စုမာ၏ အသွင်ကိုကြည့်၍ မကျေနပ်ဖြစ်
သွားသည်။

‘ရှင်ဟာ ခေးပညာယဉ်ပြိုင်ဖို့ ခရေကျွန်က ထာခဲ့တာ
မဟုတ်လား
ဟုမေး၏။
စုမာ ဆုံသြမိသည်။

သို့သော် လှည့်မကြည့်ဘဲဆက်လျှောက်လေသည်။

သူမက

‘မေးနေတာ မကြားဘူးလား။ ရှင်ထေယျာချင်တာ’
ဟု ဝေါက်ပြန်သည်။

စုမာ တာမူပြန်မပြောပါ။

သူမက

‘တာလဲ သိုင်းလောဏကို ရောက်လာပြီးမှ ကြောက်လို့
မျက်စိ-နှာ-အနီး ဖြစ်နေပြီလား’

ရုတ်တရက်

စုမာ ခြေလှမ်းတုန်ခနဲရပ်သွားသည်။

၁၀၅ တက္ကသိုလ်သီဟစာအုပ်

သုမ ကျေနပ်ဖြစ်လေသည်။

သုမ၏ စကားကြောင့် စုမာမကျေနပ်ဖြစ်ပြီမူ အုတ်လား၊

သုမက

‘ရှင် ရွှေဆက်မသွားဘဲ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ကာ
ကောင်းလိမ့်မယ်၊ ရွှေဆက်ရင် ရှင်ဒုက္ခဇောက်သွားမယ်’

ဟု ပြောလေ၏။

စုမာ၏ ရွှေဆက်သွားနေ၏။

သုမ၏

‘ရှင်ရဲ့ မလောကလေးမလောကစား၊ ပညာလေးနဲ့ဝမ်းလို့
ရမယ်များလင်နေသလား၊ သိုင်းလေခကတ အံ့တော်ဆုံးစား၊
သမားမပြောနဲ့ ဟောသည်ဘေးကိုပဲ အရင် ခုခံကြည့်ပါဦး’

စကားဆုံးလျှင် မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်း၍ လျှပ်တစ်ပြက်
တိုက်လေသည်။

သုမသည် ခရေကျွန်းမှလူများ၏ သိုင်းလောစကကို
ဇောက်နှောခက်ရှက်သည့်အတော့ရှိသည်။

ထိုကြောင့်

ခရေကျွန်းမှလူသည် ခေးအမာ၊ စုမာအား လမ်း၌နှောခက်
ရှက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သုမ၏ တိုက်ခိုက်မှုသည် လျှပ်ပြက်သလိုလျှင်မြန်၍ တိကျ
လှပေသည်။

သုမခေးချက်နှင့် စုမာ ဒုက္ခဇောက်ရမည်ဟုထင်မှတ်
ရလေသည်။

သို့သော်

စုမာ၏ ရွှေသို့ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းသည်နှင့် သုမ ခေးချက်
မှ လွတ်မြောက်ရလေသည်။

သုမ ဆံ့ဩမိသည်။

စုမာက သုမအား လုံးပဝဂရမစိုက်ဘဲ ရွှေဆက်သွား၏။

သုမ ဆံ့ဩတိသည်။

‘ရှင် သွားချင်တိုင်း သွားလို့ ရမယ်များမုတ်စား၊

ဟု ကြုံးဝါး ပြောဆိုက်ပြီး တိုက်လေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်—

၅၀၆ ငါ့ကွသိုက်သီဟအာဒိ

စုမာ ခြေလှမ်းရပ်သည်။

သူမ တက်သို့ ချာခနဲလှည့်၍ ရင်ဆိုင်ပြီး ထက်ပြန်ရိုက် ထုတ်လေသည်။

'ခြင်း'

ကျယ်လောင်သည့်အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သူမ၏ခါး တက်ပိုင်းကျိုးသွားသည်။

'အခယ်လေး'

ပြင်းထန်သောအရှိန်ကြောင့် သူမလွတ်ခနဲအော်ပြီး ပေါ်ပေါက်ထိုင်လဲသွားသည်။

စုမာက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်....

'ကျုပ်ဟာ မိန်းမတွေနဲ့ ဘယ်တော့မှစားချင်းပြိုင်မမှတ် ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါ'

ဟု ပြောသည်။

ထိုနေ့က ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားလေသည်။

သူမ လိုက်ဟံတိုက်ခြင်းမပြုတော့ပါ။

ခါးပြိုင်ပွဲ (၄) ၈၀၅

သူမသည် တရွေ့ရွေ့ဝေးသွားသည့် စုမာကို ငေးကြည့် ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

Z X Z

နေ့ဝန်းနိမ့်မှာ အနောက်ဘက်တွင် ငုံ့ပိလျှိုးပျောက်ကွယ် တော့မည်ဖြစ်သည်။

ကျူကျူသည် သဲသေခင်ပြင်ပေါ် ထိုင်၍ ပင်လယ်ရေ ပြင်ထဲ နစ်မြုပ်ဝင်သွားတော့မည့် နေလုံးကြီးကို ငေးမော ကြည့်နေမိသည်။

သူမ မျက်လုံးများ ခိုဝေနေသည်။

သူမသည် နေဝင်ဆည်းဆာချိန်၏ ထုပသောအကာကို စော့မော့ခံစားနိုင်စွမ်းမရှိပါချေ။

သူမအား အနိုင်ယူသွားသည့် စုမာ၏ တင်းမာခက်ထန် သည့် မျက်နှာကိုသာ ပြန်မြင်ယောင်မိသည်။

စုမာသည် သူမ၏ခါးကို ရိုက်ချိုးပစ်ပြီး ပြတ်ထားစွာ အနိုင်ယူသွားခြင်းဖြစ်သည်။

စုမာကို သူမ အနေနှင့် မည်သို့မျှ မနိုင်ကြောင်း ထင်ရှား
နေသည်။

သူမသည် စုမာနှင့် ပတ်သက်ပြီး အတော့အလွန်နေခြင်း၊
ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို
ရှုတ်တရက်သတိမပြုမိပါချေ။

ငြိမ်သက်နေသည့် ပင်လယ်ပြင်၌ လှိုင်းများ ထလာသည်။

ရှေ့ပွက်များ ပလုံစီတာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ထို့နောက်

ဝတ်စုံနက်များသည် ရေအောက်မှ ဘုရားခနဲပေါ်ဖူး
ကြလေသည်။

* * *

ဝတ်စုံနက်များသည် ရေထဲမှ ရုတ်တရက်ပေါ်လာသည့်

ရေထဲမှထူပေါ်လာပြီး သည်နှင့် သဲဆောင်ဖြစ်ပေါ် ချက်
ချင်း ထောက်ရှိလာကြသည်။

ထိုဝတ်စုံနက်တို့သည် ဝေးနေသည့်မိန်းကလေးကို ဝိုင်းရံ
ထားလိုက်ကြသည်။

ထိုအခါမှ သူမ သတိဝင်လာသည်။

ထိုင်ရာမှ ထခုန်လိုက်သည်။
'ရှင်...ရှင်တို့ ဘယ်လိုလူတွေလဲ'
ဟု မေးလိုက်သည်။

ဝတ်စုံနက်များက အပြေမပေးဘဲ ရွှေတိုးလာ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဓနဝင်သွားပြီဖြစ်ရာ ဆူဆင်းထောင်ပျောက်
ပြီ။ အမှောင်ထုက ပုံးလှမ်းသွားသည်။

သူမ ပို၍ထိတ်လန့်သွားလာသည်။

ထစ်စုံတစ်ခုမှားနေပြီဖြစ်ကြောင်း ခိုင်မီလေသည်။

'ရှင်တို့ဘယ်သူတွေလဲ'

သူမ ဆော်ဟစ်လေသည်။

သူမ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာသည်။

နေထိုင်ပျောက်ပြီး မေ့ရင်သွားသည်မှာလည်း တစ်ခက်
တာ အချိန်လေးဖြစ်သည်။

မကြာမီ စောင်းစင်၌ လာနီးပေါ်လာပြီး လရောင်ဖြင့်
လင်းလင်းချင်းချင်းဖြစ်လာသည်။

ပင်လယ်ရေပြင်နှင့်သဲသောင်ပြင်တို့သည် လရောင်အောက်
တွင် လှပနေမည်ဖြစ်တော်လည်း ယခုတော့ အရှုပ်ဆိုးနေပြီ
ဖြစ်သည်။

ထိုလူများသည် သူမကိုဝိုင်းထားလိုက်ပြီ မဟုတ်ပါ။

သူမက

‘ကျွန်မသိပြီ၊ ချစ်တို့ဟာ ခရေကျွန်းကလူတွေပဲ’

ဟု ဆော်ပြောသည်။

သူမ၏စကားထဲနှင့် မရွေးမနှောင်းမှာပင် ထိုလူများက
လျှပ်တစ်ပြက် ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာကြသည်။

သူမလည်း ခြေလက်များအသုံးပြု၍ ပြန်လည်ထိုက်ခိုက်၏။

ထိုလူများမှာ တိုကျန်လွတ်လိုက်သည့် လက်ရွေးစင်များ
ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဝေးပြိုင်ပွဲတွင် စုမာအနိုင်ရအောင် နေ့စက်
ကွယ်မှနေ၍ နည်းမျိုးစုံအသုံးပြု၍ လိုက်ခဲ့ကြသည်။

ယခု။

သူမ၏ သူတို့ကို မြင်တွေ့သောအခါ သူမကို သုတ်ဆင်ပစ်
၇နံ ကြိုးစားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူမက အကြောက်အဏန် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သည့်ကြား
မှာပင်...

‘ဝို...ဝို...’

ရုတ်တရက်ပစ်လွှင့်လာသည့် ကြိုးများက သူမ၏ခြေ
ရစ်ပတ်မိသွားသည်။

ထိုလူများက ကြိုးကိုဆောင့်ဆွဲလိုက်သည့်အခါ

‘ရုန်း’

သူမမှာ သဲသောင်ပြင်ပေါ် လဲကျသွားသည်။

ထိုလူများသည် ကြိုးများကိုချိတ်၍ ပြေးသွားကြသည်။
သူမမှာ သောင်ပြင်ပေါ်၌ ခရွတ်တိုက်ပါသွားသည်။
ဝတ်စုံနက်ဆချို့၏ ခားရှည်များကို၍ အဆင့်စောင့်
နေကြသည်။

သူမအား ဆပြီတိုင် ရှင်းလင်းပစ်တော့မည်ဖြစ်သည်။
'လွတ်—လွတ်'

သူမ ကြောက်ဆန်တကြားအော်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်

'ရပ်လိုက်စမ်း'

စူးရှဆော အော်ငေါက်သံထွက်လာသည်။

လူရိပ်တစ်ခုသည် လျှပ်တစ်ပြတ်ခုန်ဝင်ပြီ၊ ဝတ်စုံနက်တို့ကို
တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

'ခုန်'

'အား'

'အယ်လေး'

'သေပါပြီဗျ'

စူးရှဆောအော်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

လူရိပ်တစ်ခု ရိပ်ခနဲထောက်လာပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့်
ဝတ်စုံနက်များ မရှုမလှခဲလိုက်ကြရသည်။

တစ်ဦးပြီ၊ တစ်ဦး၊ အံ့ဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားသည်။

သူမ၏အည်း၊ ဆက်ပြီ၊ ဒုက္ခမပေးနိုင်တော့ချေ။

အယ်တင်ရှင်၏ သူမကို ရစ်ပတ်ထားသည့် ကြိုးများကို
ဖြတ်တောက်ပေးကီခ

'ညီမ မြန်မြန်ထ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူမ ကပျာကယာထလိုက်၏။

သူမသည် ဝတ်စုံနက်တစ်ဦးကျသွားသည့် ခားကိုအောက်
ချိတ်...

လူယုတ်မာတွေ သေပေတော့'

ဟု ကြုံးဝါး၍ ဝတ်စုံနက်များထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်၏။

ဇာယ်တင်ရှင်၏သည်း တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

နှစ်ဦးသား တက်ညီလက်ညီ တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင်

'ရုန်း'

'အား'

'အမယ်လေ'

'သေပါပြီဗျ'

ဈေးရှည်အောင်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဝတ်စုံနက်များ ခြေမလှဖြစ်သွားပြန်၏။

အခြေအနေမမှန်ဟန် သိသွားကြလျှင် ဆက်၍တိုက်ခိုက်

ရန် မကြိုးစားကြတော့ဘဲ ရှောင်သွားကြသည်။

သူမက
'မပြေးနဲ့'

ဟု အော်ငေါက်၍ လိုက်ဆံတိုက်ခိုက်ရန် တက်ပြန်၏။

သို့သော်

'သူတို့သွားပါစေတော့'

ဇာယ်တင်ရှင်၏ ဟန့်တားလိုက်သည်။

သူမ မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီ။

'ရှင်... ဟာကြောင့် ကျွန်မတို့ဘေးရင်လဲ၊ သူတို့ ထွက်

ပြေးသွားကြပြီ၊ သူတို့...'

သူမ၏စကား တစ်ပိုင်းတစ်စပြုဖို့ရပ်သွား၏။

အကြောင်းမှာ ဇာယ်တင်ရှင်၏ရုပ်သွင်ကို သေဆေးချခံရ

မှုဖြစ်လိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

ဇာယ်တင်ရှင်မှာ ကျင်မင်ဖြစ်သည်။

ယူသည် သူမကို မသေဆေးချခံရခြင်းရသည့်အခါ အံ့ကြ

သွားပြီ...။

'ဟင်... မင်းပါလား'

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

သူမက
'ရှင်-ရှင်'

၅၀၆ တစ္ဆေသိယအေဒိ

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ် ကျင်မင်ပါဗျာ'

ဆုစာ ပြုံး၍ပြောလိုက်သည်။

ဆုစာ ဦးညွတ်လိုက်သည်။

'ရှင်ဟာ ကျွန်မအသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့တာ နှစ်ကြိမ်
နော်၊ ရှင်ရှဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုပြန်ဆပ်ရမုန့်၊ ဝယ်စား
ဟူးရှင်'

ဆုက

'ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ညီမစာ ဘယ်လိုထုပ်ပြီ၊ စိန်
ထောက်နေတာလဲ'

'ကျွန်မ'

ဆုမစာ အပြေမပေါ်ဘဲ

'ရှင်ကော'

ဟု မေးလေသည်။

ဆုက

'ကျုပ် လင်ယုန်ရွှေကိုသွားမလို့ပါ'

ခေါ်ပြိုင်ပွဲ (၅) ၅၅

'အော်...ဟုတ်လားပဲ၊ ရှင်စာ သိုင်းပြိုင်ပွဲကို ကြည့်မလို့
မရှိတော့'

ဆု ခေါင်းယမ်းလေသည်။

'ဟုတ်ပါဘူး'

'ခါဖြင့်'

'ကျုပ် ခေါ်ခေါ်ပြိုင်မလို့ပါ'

'ရှင်'

ဆုမ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

ဆုက

'ကျုပ်က ကျီစွမ်းနဲ့ပြိုင်ပြီးပါပြီ၊ ဆုရှဲ့ကိုယ်ခါး ခရေ
ခါးသမားနဲ့ပြိုင်ဖို့ ဆုက သဘောတူလိုက်ပြီ'

ဆုမစာ

'ခါကြောင့် သတင်းထူးတစ်ခု ထွက်ပေါ်နေတာလို့ ကျွန်
မသတင်းကြားခဲ့တာကိုး'

ဆုမ ပြုံးလေသည်။

၁၁၈ တက္ကသိုလ်သို့ဟောစာ

ထူးမလည်း ပြု၍ရွှင်သွား၏။

'ရှင်သာ ခရစ်ဘုရားသမားနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မယ်' ချစ် ကျွန်ုပ်
သိပ်ကိုဝမ်းသာမိမှာပဲ။ ရှင်ကိုကျွန်ုပ်မယုံတယ်။ ရှင်ကို ကျွန်ုပ်
အားပေးမှစပြီးရှင်'

သူမက

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ'
ဟု ပြောလေသည်။

သူမက

'ကျွန်မနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလားရှင်'
'ညီမက'

'ကျွန်မလဲ ဇင်နယ်ယုန်ရွာကို သွားမယ်လေ'

သူသည် သူမအား စိုက်ကြည့်စေသည်။

အရောင်အောက်တွင် လှူချင်စဉ်းလှနေ၏။

သူစိုက်ကြည့်နေသဖြင့် သူမ မနေတတ်အောင်ဖြစ်၏။

'ရှင် ဘာကြည့်နေတာလဲ'

ဟု မေးလေသည်။

သူက

ခေးပြိုင်ပွဲ (၃) ၅၅၅

'ညီမဟာ လုပ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ ညီမ
ညီမကိုတွေ့တိုင်း ယောက်ျားစားကို စိတ်ကူးစားတာကို ဝေဖန်
တယ်။ ဘာကြောင့် မိန်းကလေးလို မဝတ်ဘဲနေတာလဲလို့
တေးမိလိုပါ'

သူမ၏မျက်လုံးများ အရောင်ကပိတ်ဖိတ် ကောက်ပလာ
သည်။

ထို့တိုင်

သူမသည် ကျင်မင်အားမကြည့်ဘဲ မျက်နှာလွဲထားသည်။

'ကျွန်မနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလားရှင်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူမက

'ကေခင်၊ ပြီးလော့ သွားကြတာပေါ့'

ထုတို့သည် ဇင်နယ်ယုန်ရွာသို့ ရောက်သွားကြ၏။

Z Z Z

လင်းယုန်ကြီး

သိုင်းလောဏအတွင်း၊ ဧကြညာချက်တစရပ် ထွက်လာ၏။

လင်းယုန်ရွာပိုင်ရှင် ကျူရိ၏ကြညာချက်ဖြစ်၏။

ခရေခေးသမားနှင့် သိုင်းလောဏ၌ အတော်ဆုံး ဝေး
သခေး ကျီစွမ်ကိုယ်စားယုန်ပြိုင်မည့် ကျင်မင်တို့၏ပြိုင်ပွဲ
ကြီးကြပ်ရန်အတွက် ထင်ရှားသော ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများနှင့်
ဂိုဏ်းပေါင်းစုံအဖွဲ့ကြီးမှ ခေါင်းဆောင်များ၊ လင်းယုန်ရွာ
၌ ကိုလှပိုင်ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် အထောက်အကြံရှာ
ဆော် ဧကြညာခြင်းဖြစ်သည်။

ကျီစွမ်၏နေ့စဉ် ကျင်မင်က ဝင်ရောက်ရင်ဆိုင်မည်ဖြစ်၍
အပြောင်းအလဲ ဖြစ်သွားသည်ကိုလည်း ကျီစွမ်၏ ရှု၊ နှိမ့်
ကြောင်း၊ ဝန်ခံချက်ကြောင့် သိုင်းလောဏတစ်ခုလုံး၏ လက်
ခံထားကြပြီဖြစ်သည်။

ယူသည် မိုးကြိုးဂိုဏ်းသားတစ်ဦးဖြစ်၍လည်း အားလုံး
လျော့လျော့လျူလျူ သဘောတူလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ပြိုင်ပွဲမှာ သိုင်းလောဏအားလုံး ကိုယ်စားပြုပြီး မိုးကြိုး
ဂိုဏ်းမှ ကျင်မင်က ရင်ဆိုင်မည်ဖြစ်သလို ခရေကျွန်းကို ကိုယ်
စားပြု၍ ခရေခေးသမားစုမှလည်း ရင်ဆိုင်ဖြစ်သည်။

လင်းယုန်ကျေးရွာ၌ ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပခြင်းအသွေလျှင်
အခက်အခဲတစ်ခု ဖြစ်နေပါသည်။

အကြောင်းကား

လင်းယုန်ရွာပိုင်ရှင်မှာ သိုင်းလောဏအပေါ် မကျေနပ်
ဖြစ်ရသူမအုတ်ပါကား။

သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး၏ အရေးအခင်းနှင့် သက်ဆိုင်တဲ့
ခေးပြိုင်ပွဲ၌ သိုင်းလောကသား အားလုံးလိုလို သွားရောက်
ကြည့်ရှုခွင့်မရခြင်းဖြစ်သည်။

ပြိုင်ပွဲသို့ ဂိုက်ချုပ်များနှင့် ဂိုက်ပေါင်းစုံ အဖွဲ့ကြီးမှ
ခေါင်းဆောင်များကိုသာ ရွေးချယ်ဖိတ်ကြားချက် ထွက်
ပေါ်စာသောအခါ သိုင်းလောက တစ်ခုလုံး မကျေနပ် ဖြစ်
လာသည်။

လင်းယုန်ရွာပိုင်ရှင်၏ ဖိတ်ကြားချက် ပေါ်လာပြီးလျှင်
မိုးကြိုးဂိုက်မှ ဂိုက်ချုပ်ကိုယ်စား အမှုထမ်းငါးဦးနှင့်
တိစန်က လင်းယုန်ရွာကို သွားရန် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံခဲ့
ရစေသည်။

၀ ၀ ၀

တိစန်နှင့် အခြားသောဂိုက်ချုပ်များသည် လင်းယုန်ရွာ
သို့ ခရီးထွက်လာခဲ့သည်။

သို့သော်

သူတို့သည် လင်းယုန်ရွာသို့ ရောက်လာသော လမ်းခရီး၌
ပျောက်ဆုံးသွားသည်။

ထိုသို့ အရေးပါသောလူများ ပျောက်သွားကြသည်မှာ
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသည်ကို ဧည့်သည်တော်များ သိနိုင်ကြမည်မဟုတ်ပါ။

ဝတ်ရုံနက်များ၏ လက်ချွန်ဖြစ်သည်ကိုလည်း ဧည့်သည်
သိကြမည်မဟုတ်ပါ။

ဝတ်ရုံနက်များသည် ကောက်ကျစ်စော နည်းလမ်းကို
အသုံးပြု၍ အရေးပါသောလူများကို ဖမ်းဆီးထားသည်။

သူတို့သည် ခေးပြိုင်ပွဲကို အခြေခံကာ သိုင်းစောကကို
ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ကြံစည်ကြပြီး ခေးပြိုင်ပွဲဖြစ်သည်။

စုမမာနှင့်ကျင်မင်တို့သည် လင်းယုန်ရွာသို့ ယောက်ျားနေကြ ပြုပြင်သည်။

သူတို့အား လင်းယုန်ရွာလူများ၏ ညှော်ဝတ်ကျောစွာ ညှော် ခံကြသည်။

နေရာထိုင်ခင်းပေးကြသည်။

ခေးရေပြိုင်ရန် ထတ်မှတ်ထားသောနေ့ရက် မရောက် မီထားသဖြင့် အေးအေးဆေးဆေး အနားယူခွင့်ပေးထား၏။

စုမမာအား လင်းယုန်ရွာ၏ အနေခက်ဘက်အဆောင်တွင် နေရာချပေးပြီး ကျင်မင်အား အရွှေ့ဘက်အဆောင်တွင် နေ ရာချထားပေးသည်။

သူတို့နှစ်ဦးအား အရွှေ့အနေခက် နှစ်နေရာခွဲထားသဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နှစ်ဦးသား မသုံဆည်းမိကြပါချေ။

သူတို့သည် လင်းယုန်ကျေးရွာသို့ရောက်လာပြီး သုံးရက် ခန့်ကြာသည့်တိုင်အောင်လင်းယုန်ကျေးရွာပိုင်ရှင်အားမတွေ့ ကြရသေးပါချေ။

နှစ်ယောက်စလုံး မိမိတည်းခိုသောအဆောင်တွင်ပင် ခေး ရေးလေ့ကျင့်ခြင်း၊ အိပ်စက်အနားယူခြင်း၊ ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်းများပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့—

ကျင်မင် ခေးရေးလေ့ကျင့်နေစဉ် ကျူကျူရောက်လာ စသဖြင့် ကျင်မင်၏ ရပ်တန့်ပြီးနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ညီမထောက်လာတာကို၊ လင်းယုန်ကျေးရွာကိုထောက်လာ ပြီးကတည်းက ညီမနဲ့မတွေ့ရတော့ဘူး။ ဘာများဖြစ်လို့လဲ ကျုပ်၏စိတ်ပူနေတာ’

ကျူကျူပြုံးလိုက်သည်။

‘ဖေဖေက အစ်ကိုတို့ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူနေ ပါစေလို့ပြောထားလို့ပါ’

ကျင်မင် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး...

‘ညီမလေးဖေဖေက ဘယ်သူများလဲဟင်’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျူကျူ၏...

ကျွန်မပေးပေးဟော ဟောထည်ကျေးရွာပိုင်ရှင် ကျူရီပါရှင်

'ဟင် လင်းယုန်ကျေးရွာပိုင်ရှင်ဟာညီမပေးပေးဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတည်'

'အံ့ဩရရာပဲဗျာ'

ကျူကျူကကျင်မင်ကိုကြည့်ကာ ရယ်မောလိုက်၏။

'ကဲ ပေးပေးက အစ်ကိုတို့ကိုခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်'

'ဟုတ်လား ကျုပ်ကလဲ ညီမပေးပေးနဲ့ တွေ့ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ။ လင်းယုန်ကျေးရွာကိုဆောင်လာပြီးမှရွာပိုင်ရှင်ကို တွေ့ဖို့ ဂါရဝပြုသင့်တယ်မဟုတ်လား'

ကျူကျူက...

'ပေးပေးစေခံနေပါအိတ်။ ကျွန်မနဲ့လိုက်ခဲ့ပါရှင်'

'ကောင်းပြီ'

သူတို့သည် အဆေးခင်ထဲမှထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ကျင်မင်သည် ကျူကျူနှင့်လိုက်သွားရင်း လင်းယုန်ကျေးရွာအလယ်ပိုင်းသို့ဆောင်လာ သူတို့အား စေခံကြိုနေသူတစ်ယောက်အား တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုလူမှ အကျူရီမဟုတ်ပါ။

ကျင်မင်နှင့်ခေးရေးယုန်ပြိုင်မည့်ခရောင်းထမား စုမားဖြစ်လေသည်။

Z X Z

စုမား...

စုမားသည် ခေးတစ်လက်စတောင်အားသတ္တိပမာ တည်ငြိမ်စွာ ရုပ်နေ၏။

အညိုရောင်ပိုးအိမ်ကိုဝတ်ဆင်ထား၏။

ခေးရှည်တစ်လက်နှင့် ခေးတိုတစ်လက်ကို ခါးစည်းကြီး၌ ထိုးထားသည်။

ကျင်မင်သည် စုမားအား တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် မိမိ၏ပြိုင်ဘက်သည် ခေသုမဟုတ်ကြောင်း ချက်ချင်းရိပ်မိလိုက်သည်။

ထူးခြားသည်မှာ-

သုန္ဒရီစိတ်ထဲမှာ စုမာအားစိုးရွံ့သည့်စိတ် လုံးဝမရှိခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

စုမာ၏မျက်နှာအား တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် ကျကျ၏
မျက်နှာ တင်းမာခက်ထန်သွားလေသည်။

‘ဖေဖေရေကန်မှစောင့်နေတယ်’

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သည်။

ထိုနောက်-

‘ဇာ ကစ်ကို’

ကျင်မင်ကိုခေါ်ကာ မြောက်ဘက်သို့ ချိုးကျေ့သွားလေ
သည်။

သူ့အရှေ့မှဦးဆောင်ပြီးထွက်သွားသည်ဖြစ်ရာ ကျင်မင်
နှင့် စုမာတို့မှာ နေရက်ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ထူထိုသည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မကြည့်ဘဲ ပခုံး
ချင်းယှဉ်ကာလျှောက်သွားကြရာ မကြာပါချေ သစ်ပင်များ
ဝန်းရံလျက်ရှိသော ရေကန်တစ်ခုသို့ ထောက်ရှိသွားလေ၏။

ရေကန်ထဲ၌ ဝါးပောင်တစ်ခုရှိလေသည်။

ဝါးပောင်ပေါ်တွင် အတိုးအိုတစ်ယောက်ထိုင်နေ၏။

အတိုးအိုသည် ဆေးတံတစ်ချောင်း ပါးစောင်တွင်ခံကာ
အေးအေးလူလူ ငါးမျှားနေ၏။

ကျကျ၏ ရေကန်စပ်တွင် ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ပြီး-

‘ဖေဖေ သူတို့ထောက်လာကြပြီ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အတိုးအိုမှာ လင်းယုန်ကျေးရွာပိုင်ရှင် ကျချိဖြစ်လေ၏။

ကျချိသည် ခက်ထန်သူ၊ မာနကြီးသူ၊ သိုင်းလောဏကို
မုန်းတီးနေသူဟု နားမည်ကြီးနေသော်လည်း ယခုလိုတွေ့မြင်
ရိုက်ရမှသာအခါ ကြည်ညိုဖွယ်စောင်းအောင် ဥပဓိရုပ်
တည်ကြည်ခန့်ညားသူဖြစ်သည်ဟု ကျင်မင်ထင်မိသည်။

ကျချိက....

‘မင်းတို့ကကုန်းပေါ်မှာ ငါ့အရေထဲမှာ စကာပြောရ
အမဆေးခင်းပါဘူး ဝါးပောင်ပေါ် လာခဲ့ကြပါလား။
သည်မှာ နေရာရှိပါတယ်။ အရက်နဲ့စားစရာသေတ္တာ’

ဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

၆၄၀ စက္ကသိုလ်သီဟစောင်

ကျင်ဝင် သက်ပြင်းချလိုက်၏။

ကျူရိက သူတို့အားပညာစမ်းလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း နား
လည်လိုက်သည်။

ကမ်းစပ်နှင့် ဝါးပောင်အကွာအဝေးကိုစိတ်ထဲမှ ယူက်ဆ
ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဤမျှလောက်အကွာအဝေးကို သူ့အောင်ရွေးခန့်ကူးသွား
နိုင်သည်ဟု တွက်ဆမိပါသည်။

ထိုကြောင့်...

'ဟိတ်'

အသံတစ်ချက်ပေးကာ ခြေအစုံကိုအားယူပြီး ခုန်ကူးလိုက်
လေသည်။

စုမာကလည်း လျှပ်ထစ်ပြက်ခုန်ကူးလာလေ၏။

နှစ်ယောက်စလုံး ပေခင်ပေတို့သို့ ပြိုင်တူရောက်ရှိသွားကြ
တော့မည်သဘော ရှိလေသည်။

သို့သော်

နှစ်ဦးစလုံး ဝါးပောင်ပေတို့သို့ ရှုတ်တရက်ရောက်မှသာ
နိုင်လောက်သည့် အပြစ်အပျက်အစစ်ခု ဖြစ်ပေတလေသည်။

ကျူရိက လက်ထဲမှ ဝါးမျှားကို ဝေးယမ်းလိုက်သောအခါ
ဝါးမျှားကြီးသည် ကမ်းစပ်ရှိသစ်ပင်ကို ချိတ်တယ်ပတ်မိပြီး
ထိုဝါးမျှားတံကိုအားပြုပြီး ဆွဲလိုက်သောအခါ ဝါးပေခင်
မှာ မူလနေရာမှနေ၍ အဝေးသို့ ရွေ့လျားသွား၏။

ဝါးပောင်ရွေ့သွားခြင်းကြောင့် အကွာအဝေးကို ခန့်
မှန်းတွက်ဆကာ ခုန်ကူးသွားသော ကျင်ဝင်နှင့်စုမာတို့မှာ
ခြေချစရာမရှိဘဲ ရေထဲပြုတ်ကျမလို ဖြစ်သွား၏။

ကျင်ဝင်သည် အခက်ကြုံလည်နှင့် ဖျတ်ခနဲ အကြံတစ်ခု
ပေါ်လာ၏။

ဝါးမှခေးကိုဆွဲထုတ်၍ ရေထဲပစ်ချလေ၏။

ခေးရွည်သည် ရေပေါ်တွင် အလျားလိုက် လျှော့တိုက်
ထွက်သွား၏။

ကျင်ဝင်သည် ရေထဲနိမ့်ဆင်းသွားသော သူ၏ခန္ဓာကိုယ်
ကို အပေါ့ပါးဆုံးဖြစ်အောင် ကိုယ်ပေးထားပြီး ရေပေါ်
တွင် လျှော့တိုက်လျက်ရှိသော ခေးပေတို့ခြေချလိုက်သည်။

ခေးပေတို့နင်းလျှင် မြုပ်သွားမည်ဖြစ်သလို လူ့ဇာတိ
ရေထဲကျသွားမည်ဖြစ်၏။

ကျွန်မင်က ဖိနှင်းခြင်းမဟုတ်ဘဲ ခေးရှည်အလျားလိုက် ရှုပ်တိုက်သွားသည့်အတိုင်း အလိုက်သင့် တိုက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ခေးပေါ်နှင်းထားရာမှ ခြေချစရာနေရာ ရရှိပြီးနောက် အလိုက်သင့်ပင် အပေါ်သို့ ပြန်လည်ခုန်တက်လိုက်၏။

ထူးခြေထောက်၏ နောက်ပြန်ခတ်ထုတ်ရင်း ရေပေါ်၌ လျှောတိုက်နေသောခေးကို အပေါ် မြောက်တက်စေကာ နောက်ပြန်ပင် ခေးကိုဖမ်းယူ၍ ဝါးပောင်ပေါ်ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

ကျွန်မင် ဝါးပောင်ပေါ် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ဆောက်သွားသည်။

ကျွန်မင်သည် သူမတူအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သူဖြစ်မည် ဖြစ်လျက် ဝါးပေါ်၌ ခြေချစရာနေရာ ရရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် စုမာ မည်သို့ရှိမည်နည်း။

ကျွန်မင်က ဝါးပောင်ပေါ်ခြေချမိသည်နှင့် စုမာသည် ထည်၊ ဖောင်ပေါ်ဆောက်ရှိလာ၏။

X X X

စုမာသည် ကျွန်မင်ကဲ့သို့ပင် ဝါးပောင်ပေါ်သို့ခုန်ကူးစဉ် ဝါးပောင်ရွေ့လျားသွားသဖြင့် အခက်ကြုံလာ၏။

ထိုကြောင့်

ဝါးမှခေးကိုထုတ်၍ အရင်းနှင့်အဖျားနှစ်ဘက်ကို ဆုပ် ဖိပ်ထား၏။

လက်ထဲတွင်ကျွမ်းပစ်ရင်း ခန္ဓာတိုယ်ကိုလျှိုကာ ခူးကွေး လိုက်၏။

တစ်ဖန်

ခြေနှစ်ချေခင်းကို အလျားလိုက်ရှိနေသည့် ခေးအိမ်ပေါ် သို့ ယပ်ခုန်လိုက်သည်။

ဤအတိုင်းလည်း လှေဆွဲပင် နောက်ထက်ခုန်ရန် ခြေ ဝါးရာ ရရှိထားပြီဖြစ်သည်။

ချိန်သားကိုက် ဒုတိယအဆင့်ခုန်ပြီး ဝါးပောင်ပေါ်သို့ လှေဆွဲမတ်မတ် ခြေချလိုက်သည်။

ထိုသို့နှစ်ဦးလုံး ကျူရီရှေ့သို့ ပြိုင်တူဆောက်သွားကြပြီး နောက်ထက်ဆုပ်၍ ဦးညွတ်လိုက်သည်။

၁၃၅ တက္ကသိုလ်သီဟစောင်

'လင်းယုန်ကျေးရွာပိုင်ရှင်ကို ဂါရဝပြုပါကယ်'
ဟု ပြိုင်တူပြောလိုက်၏။

X X X

ကျူရိ၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေ၏။

သူ၏ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာသည့် စုမာနှင့်ကျင်မင်တို့အား
ဆဘောကျစုခကြည့်နေ၏။

တစ်ခေတ်တွင်တစ်ဦးဆိုသလို ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ဂျ
တေ့များဖြစ်ကြောင်း သူ နားလည်ထား၏။

စုမာနှင့်ကျင်မင်တို့ ပညာချင်း မတိမ်းမယိမ်းရှိနေကြ
လည်း အကဲခတ်မိလေသည်။

ခင်းပြိုင်ပွဲ (၅) ၁၃၅

'မင်းတို့နှစ်ဦးလုံး တော်ကြပါပေတယ်။ မင်းတို့ခွဲခားပြိုင်
ပွဲကို လက်ခံပြုလုပ်ပေးရတဲ့အတွက် အထူးပဲဂုဏ်ယူမိပါတယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

စုမာနှင့်ကျင်မင်တို့အား ပြိုင်ထူပြောလေ၏။

ကျူရိက

'မင်းတို့နှစ်ဦးယှဉ်ပြိုင်ဖို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ရက်စာ လိုပါ
သေးတယ်။ ဒီဘော့ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူပါဦး။
မင်းတို့ဆောက်တန်းဆောက်ခိုက် ကျုပ်က အမှတ်တရပစ္စည်း
တစ်ချို့ကိုပြုချင်တယ်။ မင်းတို့ စိတ်ဝင်စားမယ်ထင်တယ်'

စုမာနှင့်ကျင်မင်တို့ ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ်ထိုက်၏။

ကျူရိက

'က...ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့ကြပါ'

ဟု ပြောကာ ကုန်းပေါ်ခုန်တက်လေသည်။

စုမာနှင့်ကျင်မင်တို့လည်း လိုက်သွားကြသည်။

ကျူရီသည် လင်းယုန်ကျေးရွာတောင်ဘက်ရှိ ချောကံဂူကြီးတစ်ခုသို့ ခေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောကံဂူကြီးအဝင်ဝ၌ မီးတုတ်များစိုက်ထားရာ ကျူရီ၏ မီးတုတ်တစ်ခုကို မီးထွန်းညှိပြီး ကျောကံဂူအတွင်းသို့ ဦးဆောင်၍ဝင်လာ၏။

ကျွန်မနှင့်စုမာတို့ လိုက်လာကြသည်။

ထို့အတူတန်း၌ အထိမ်းအမှတ်ကျောက်ပြားများ၊ အစီအရံရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်မ၏ ထိုကျောက်ပြားများပေါ်၌ ရေးထားသည့် စာများကို ဖတ်ကြည့်သည်အခါ...

- 'ခါးဆမားစန်ပုံနိ'
- 'ငွေခါးကျပ်'
- 'ခါးနှစ်လက်ရိပ်'

စသည်ဖြင့် ခါးဆမားများ၏အမည်များ၊ ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်မနှင့်အံ့ဩမိသည်။

ထိုလူများသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်က သိုင်းလော့အ၌ ကျော်ကြားခဲ့သည့် သိုင်းဆမားများ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျူရီ၏

'ဒီလူတွေဟာ ကျူရီပွားပြီ၊ အသက်ဆုံးပွားခဲ့ကြတဲ့ ထိပ်သီးခါးဆမားတွေရဲ့ အထိမ်းအမှတ် ကျောက်တိုင်တွေပါပဲ။ ကျွမ်းသေရင် သားရေကျန်မယ်၊ လူသေရင် နာမည်ကျန်ခဲ့ရမယ် မဟုတ်လား'

အထိမ်းအမှတ် ကျောက်ပြားများမှ နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ၏။ ကျူရီသည် ခါးပညာ အလွန်ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးဖြစ်မှန်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည်။

ကျူရီလေသံတွင် ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ခံပြင်းခြင်းစသည့် အရိပ်အယောင်များ ထင်နေသည်။

ထိုအပြင်

စွမ်းမျက်နှာတွင် မကျေနပ်သည့်ပုံစံများ၊ အထင်းသားပေါ်လွင်နေသည်။

'မင်းတို့ဟာ တစ်ချိန်မှာ နာမည်တင်ကျန်ခဲ့မယ် လူစားမျိုးတွေပါပဲ။ ကဲ...လာ အပြင်ပြန်ထွက်ရအောင်'

သူတို့သည် ကျောက်ဂူအပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာကြသည်။
ထိုနေ့က

ကျုပ်က ကျုပ်မင်တို့အား ကိုယ့်အဆောင်ကိုယ်ပြန်စား
အနားယူရန် ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ကျွန်မင်နှင့်စုမာတို့သည် အဆောင်များရှိရာသို့ ဆုတောင်း
ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ကျွန်မင်နှင့်စုမာကိုကြည့်၍ စကားပြောဆိုစိတ်များပေါ်
လာသဖြင့်-

'မိတ်ဆွေ ကျုပ်နာမည် ကျွန်မင်လိုပေါ့ပါအယ်'

ကိုယ့်ကိုယ်ကို မိတ်ဆက်လိုက်သည်။

ရှက်တရက်

စုမာ၏မျက်နှာတွင် အံ့ဩသည့်အရိပ်အယောင်များ ဖြစ်
ပေါ်လာ၏။

ကျွန်မင်ကိုကြည့်လိုက်။
'ကျုပ်က စုမာ'
ဟု ပြောလိုက်သည်။

စုမာသည် ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာပိုင်ရွှင်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း
ဆရာဟန်ကျသောဆုံးပြုံးကတည်းက အေးစက်စက်ဆန်သည့်
မျက်နှာပိုင်ရွှင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောင်းလဲလာ၏။

ယခုတော့

ငြိမ်ဆက်ဖြစ်သည့် ကျွန်မင်က ရန်သူဟူသောစကားကဲ့

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ရင်၊ ရင်၊ နှိုးနှိုး၊ လေး၊ လေး၊
စားစား ဆက်ဆံလာသည်ကို တွေ့ဆော်ဘဝါ မှနေနိုင်ဘဲ
ပြန်ပြောမိခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မင် ပြုံးလိုက်၏။
'ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ဆာ တာဝန်ကိုယ်စီရှိနေတာကြောင့်
မကြာခင်မှာ တွေ့ပညာယှဉ်ပြိုင်ရမှာဖြစ်ပေမယ့် ရန်သူတွေ

၁၄၀ တက္ကသိုလ်သီဟစောင်

မဟုတ်ကြဘဲ ပညာပြိုင်ဘက်တွေသာ ဖြစ်ကြတယ်ဆိုရင် ခင်
ဗျာ၊ ဘယ်လိုသဘောထားလဲ

စုမမ ပို၍ဆုံးကြသွား၏။

ကျင်မင်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး

'ခင်ဗျားကော ဘယ်လိုသဘောထားလဲ'

ဟု ပြန်ပေးလိုက်သည်။

ကျင်မင်၏

'ကျုပ်တို့ဟာ ခေးသမားတွေပါ။ ခေးသမားစစ်မှန်တယ်
ဆိုရင် ရန်သူပဲဖြစ်စေ ပညာပြိုင်ဘက်ပဲဖြစ်စေ လေးလေးစားစား
စား၊ ဆက်ဆံရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ခေးသမားတစ်ယောက်ရှိ
ခံစားချက် ဘယ်ထိုရှိတယ်ဆိုတာ ခေးသမားအချင်းချင်းပဲ
နားထည်နိုင်မယ်မဟုတ်လားဗျာ'

စုမမ၏

'မှန်လိုက်လေဗျာ၊ ကျုပ်တို့က ယှဉ်ပြိုင်စရာမရှိဘူးဆိုရင်
မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်လာဖို့ရှိပါတယ်'

ကျင်မင်၏

'ယှဉ်ပြိုင်တာနဲ့ မိတ်ဆွေခွဲခွဲခွဲမင်းမှုကို ခွဲခြားထားလို့ရပါ
တယ်။ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို မိတ်တွေတစ်ယောက်အဖြစ် အသိ
အမှတ်ပြုမယ်ဆိုရင်ကော'

စုမမခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

'ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါပဲဗျာ'

သူတို့နှစ်ယောက်၏ရင်ထဲ နွေးထွေးသောခံစားချက်များ
ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

စုမမက

'ကျုပ်ဟာ သိုင်းလောကကို လာတုန်းက သိုင်းလောက
ဆားတွေကို မုန်းတီးဆဲလိုဖြစ်မိတယ်။ ခုတော့ ဒီစိတ်မျိုးမရှိ
တော့ပါဘူး။ သိုင်းလောကနဲ့ ခရေကျွန်းအတူလက်တွဲပြီး
အေးအေးချမ်းချမ်းနေသွားရင် ဘယ်လောက် စောင်းလဲ
လို့တောင် မဟူးမိလောတယ်ဗျာ'

ဟု ခံစားချက်အပြည့်ပါသော လေသံဖြင့်ပြောလေသည်။

ကျင်မင်က

'အမှန်တော့ ခေးပညာဆိုတာ ခန့်မှန်းလို့မရနိုင်အောင်
ထူးခြားပြီး ကျယ်ပြန့်လှတဲ့ပညာရပ်တစ်ခုပါ။ ဘယ်လူက

သဒ္ဓါတယ်ဆိုပြီး ငြိမ်းခုံနေကြတာထက် ကိုယ်တတ်ထားတဲ့ ပညာနဲ့ အများအကျိုး သိုင်းလော့ကအကျိုးကို သယ်ပိုး ဆောင်ရွက်ကြမယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဗျာ'

စုမာသည် ကျင်မင်အား ကြတိုလိုက်ပြီးမှ...

'မိတ်ဆွေရွဲသဘောထားကို သိရလို့ လေးစားမိပါတယ် ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတာက ကျုပ်တို့ဟာ မကြာခင် မဖြစ်မနေ ယှဉ်ပြိုင်ကြရတော့မယ်ဆိုတာပဲ'

ကျင်မင်က

'ဒါကတော့ တာဝန်ရှိတဲ့အတိုင်း တာဝန်ကျေအောင် ထမ်းဆောင်ကြရမှာပေါ့ဗျာ'

နှစ်ယောက်သား စကားတပြောပြောဖြင့် လျှောက်ခံရာမှ သစ်ပင်များ၊ အစီအရီပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော လမ်းကို ပြတ်ကျော်လာရာ တစ်နေရာအရောက်တွင်...

'ဝှမ်း'

ထေတိုးသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကိုကြားရသည်။

ကျင်မင်ကောစုမာပေါ် ဝဲယာတစ်ဆက်တစ်ချက်သို့ ခုန် ရှောင်ပြီးသား ပြစ်သွားသည်။

'တောက်'

လက်နက်ပုန်းလေးတစ်ခုသည် သစ်ပင်တစ် ပင်၌ စိုက်ဝင်သွားသည်။

ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့က လက်နက်ပုန်းဖြင့် ပစ်ခတ်မှုအား ရှာဖွေသင်ဇာည်း၊ အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့ရပါချေ။

နှစ်ဦးသား သစ်ပင်တွင်စိုက်နေသော လက်နက်ပုန်းအား စစ်ဆေးကြည့်လိုက်၏။

ခြောက်ထောင့်ကြယ်ပုံစံ သံမဏိလက်နက်ပုန်းဖြစ်သည်။

ကျင်မင်က

'ထစ်ဦးဦးက ကျုပ်ကို ရွေးပြီးလုပ်ကြံတာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မုန်ပေသည်။

လက်နက်ပုန်းလေးသည် နှစ်ဦးရှိသည့်အနက် ကျန်မင်ရှိ သည့်ဘက်သို့ ရွေးပြီး ပစ်လွှင့်လာသည်မဟုတ်ပါ။

စုမာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား၏။

'ယခုအချိန်ကပြီး ခင်ဗျာ၊ သက်ဝိသိယနဲ့နေပါဗျာ၊ ခင် ဗျားကို တိတိတဆိတ် လုပ်ကြံချင်တဲ့လူရှိနေပြီ'

ကျင်မင်က

'ဘဝလို့ ကျုပ်ကို လုပ်ကြံချင်ရတာလဲ'

ရမခမ တည်ကြည်ထောမျက်နှာဖြင့်

'မကြာခင် အဖြေပေါ်လာမှာပါ၊ တစ်ခုတော့ ခင်ဗျားကို ကြိုပြီးသတိပေးချင်တယ်'

ကျင်မင်စ

'ပြောပါဗျာ'

ရမခက

'တဖန်လို့ နောက်ထပ် ခင်ဗျားကို ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရင် ကျုပ်ကို သိသယမရှိစေချင်ဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ခင်ဗျားကို ဘယ်သူတွေက လုပ်ကြံချင်တယ် ဆိုတာကိုတောင် ဖော်ထုတ်ဦးမှာပါ။ ကျုပ်က ချောင်းမြောင်းထိုက်ခိုက်ပြီး အနိုင်ယူတာထက် ခြေခင်ကျကျ ခေးချင်းယှဉ်ပြီး အနိုင်ယူမယ့်လူဆိုတာ ခင်ဗျားနားလည်ထားဖို့ပါပဲ'

သူစာ အစေးအနက် ပြောနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျင်မင်နားလည်လိုက်သည်။

'ကျုပ်နားလည်ပါတယ်ဗျာ၊ ခုလိုသတိပေးတဲ့အတွက်လဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့သတိပေးစကားကို ကျုပ်အလေးအနက်ထားပါ့မယ်'

သူ့တို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက်

တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် နှစ်ဦးသား လှမ်းခွဲခွဲကြသည်။

z z z

ရမခ မကျေမနပ်ဖြစ်နေသည်။

ခြောက်ထောင်ကြယ်ပုံစံ လက်နက်ပုန်းသည် ခရေကျွန်းမှ တိကျန်၏လက်ရွေးစင်များ၊ အသုံးပြုစေ့ရှိသည့် လက်နက်စစ်မျိုးမဟုတ်ပါစား။

လက်ရွေးစင်တို့သည် ဇင်းယုန်ကျေးရွာသို့ ဖောက်ခွဲကြပြီလေ။

ကျင်မင်ကိုလုပ်ကြံဖို့ အဘယ်ကြောင့် ကြိုးစားရသနည်း။

၈၄၆ တက္ကသိုလ်သိဟစောဇ်

စုမာက သူ၏အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ခုတင်ပေါ်၌ထိုင်နေသည့် ဝတ်င်နက်တစ်ဦးကို မြင်ရ၏။

ထိုလူမှာ တိကျန၏ လက်ရွေးစင် ဝတ်စုံနက်တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဖုန်လှေဆီသူဖြစ်မှန်း စုမာ ကောင်းစွာသိလိုက်၏။ သူ မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီ။

'ခင်ဗျားက ခရေကျွန်းမှာရှိနေသင့်တာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီ၊ ဒီနေ့မှာကိုဆောက်လာတာလဲ၊ ဘာသဘောနဲ့ လာတာလဲ၊ ခုချက်ချင်း ခုတင်ပေါ်ကဆင်းပါ'

ဈ ဝေါက်လေသည်။

ထိုလူက ရယ်လောက်ကံ

'စုမာ ကျုပ်က ဆရာတိကျန်ရွဲအမိန့်နဲ့ ဒီကိုလာတာ ဝမ်းနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချင်တယ်၊ ကျုပ်ရွဲအခန်းကို လာခဲ့ပါလား'

'ခင်ဗျားရွဲအခန်း'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျုပ်ကိုတွေ့ချင်ရင် မြောက်ဘက်က အဆောင်ကိုလာခဲ့၊ ဝဲဘက်အခန်းဆုံးအခန်းဟာ ကျုပ်ရွဲအခန်းပဲ'

ထု အံ့ဩသွားပြီ။
'ခင်ဗျားက လင်းယုန်ရွာမှာတည်းခိုနေတယ်ဆိုပဲ အချို့
'ဟုတ်တယ်လေ'
'နေပါဦး၊ ခင်ဗျားနဲ့ လင်းယုန်ကျေးရွာပိုင်ရှင်ကွီ...
တယ်လိုများ၊ ပတ်သက်နေကြဖို့လို့'
ထိုလူက ရယ်လေသည်။
'မင်းသိချင်ရင် ငါ့ဆီလာခဲ့ပါ'
စကားဆုံးလျှင် နေရာမှထ၍ ပြတင်းတံခါးကိုဖွင့်ပြီး
စမြည်တက် ခုန့်ထွက်ခဲ့လေသည်။

X X X

စေတီ တာ
စုမာက
ပေါင်္ဂိုထိန်
ထိုက်
ဆော်

နာကြည်းချက်

ညီ...။

မိုးချုပ်သွားသည်နှင့် ဇင်းယုန်ကျေးရွာရှိ အဆောက်အဦများတွင် မိ၊ရောင်များ၊ ထိန်ထိန်ညီ၊ဆောင် ထွန်းထားပြီးဖြစ်သည်။

ရွာဇာယ်ရှိ ညွှန်၊မဆောင်မှာ နေ့ဘက်နှင့်ခြား ဇင်းထိန်၊နေ၏။

ညွှန်၊မဆောင်အတွင်း ခုံရှည်ကြီး ခင်းကျင်း၍ စားဆောက်ဖွယ်ရာများ ပြင်ထားသည်။

ဇင်းယုန်ကျေးရွာပိုင်ရှင် ကျူရိသည် ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့ကို ညစာစားပွဲနှင့် တည်ခင်းညှော်ခဲခြင်းဖြစ်၏။

ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့ နှစ်ဦးစလုံး ညစာစားပွဲ၌ အချိန်တိုကျမှန်ကန်စွာ ရောက်လာကြ၏။

ကျူရိက အကောင်းဆုံး စားသောက်ဖွယ်ရာများ၊ အရက်များဖြင့် တည်ခင်းညှော်ခဲ၏။

ခုံရှည်ကြီးတွင် ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် နေရာချထားပေးသည်။

စားပွဲထိပ်တွင် ကျူရိကထိုင်ပြီး ကျန်တစ်ဖက်ထိပ်တွင် လူတစ်ဦးထိုင်ရန် ထိုင်ခုံတစ်လုံးချား၏။

သို့အော်

ထိုထိုင်ခုံ၌ ထိုင်မည့်သူကား မရောက်သေးပါချေ။

ညစာစားပွဲတွင် လူတစ်ဦးလိုနေသေးသည်ကို ရိပ်မိသဖြင့် ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့က စားသောက်ခြင်းမပြုသေးဘဲ အလိုက်သို့စွာ စောစိုနေလေ၏။

ကျူရိသည် မည်သူ့ကို ဖိတ်ကြားထားပါသနည်း။

ကျင်မင်တို့သည် တည်ငြိမ်စွာရှိနေသည့် ကျူရိကို မသိသော အကဲခတ်ကြည့်နေမိ၏။

ထိုစဉ်

ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ခန်းဆောင်အတွင်းသို့ လူတစ်ဦးဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုလူမှာ ကျင်မင်တို့မျှော်လင့်သလို သူစိမ်းဦးသည်တစ်ဦးမဟုတ်ဘဲ ကျူကျူသည် အပြာနုရောင် အမျိုးအမီးဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူမသည် နတ်မိမယ်လေးတမျှ ချောမောလှပနေသည်။

ကျင်မင် ပါးစပ်အဖောင်းအား ဖြစ်မိ၏။

ကျူရီသည်၊ စာအံ့တဩဖြစ်သွား၏။

‘သမီး... သမီး၊ ဘယ်လိုစိတ်ကူးပေါက်ပြီ၊ မိန်းကလေး

စာဝတ်အစားတွေ ဝတ်လာတာလဲ’

ဟု မေးလေ့သည်။

ကျူကျူ ရှက်စနိုးလှေးဖြင့်

‘အို... ဖေဖေကလဲ သမီး တယက်လို့၊ ယောက်ျားလေး ဝတ်စုံပဲ ဝတ်နေရတော့မှာလား’

နှုတ်ခမ်းလေးစု၍ ပြောလေ၏။

ကျူရီသည် သားယောက်ျားလေး လိုချင်ခဲ့သော်လည်း သမီးတစ်ဦးတည်းသာ ရခဲ့၏။

သမီးကို မွေးပြီး ဇနီးသည် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် နောက်ထပ် သားသမီးမရချေ။

ကျူရီသည် သားစောဖြင့် ကျူကျူအား ငယ်စဉ်ကပင် ယောက်ျားလေးတစ်ဦးကဲ့သို့ ပြုမူနေထိုင်ရန် သွန်သင်ခဲ့၏။

ယခုတော့

မိန်းကလေးသည် မိန်းကလေးသာ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေပြီဖြစ်၏။

ကျူကျူကို မိန်းကလေးဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်လိုစိတ်ဖြစ်လာစေရန် မည်သို့ ယောအကြောင်း တရားစာ လှုံ့ဆော်ခဲ့ပါစနည်း။

ကျူရီသည် တစ်ချက်စေ့ကြည့်လိုက်သည်နှင့် ကျူကျူသည် ကျင်မင်အား တိတ်တခိုး ချောင်းကြည့်နေပြီး ကျင်မင်၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေသည်ကို သတိပြုမိသွား၏။

ငယ်ထုအကြီးက သူပီပီ သူတို့နှစ်ဦးအခြေအနေကို ချက်ချင်း ရိပ်မိလိုက်၏။

ကျင်မင်မှာ သူ့စာအမှတ်မှထင်ပြောခဲ့သည့်စကားကို သူမအလေးအနက်ထားပြီး မိန်းကလေး တစ်ယောက်ပမာ

ဝိတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ရင်ထဲ၌ ဖော်ပြနိုင်သော
ခံစားချက်များဖြစ်ပေါ်နေပါတော့သည်။

‘အဟမ်း’

ကျူရို၏ ချောင်းသံကိုကြားမှ အေးလုံး သတိဝင်လာ
စေတော့သည်။

ကျူရိုက...

‘ကဲ လူ့စိစုံပါပြီ၊ အေးလုံးစားသေခက်နိုင်ကြပါပြီ’

ဟု ပြောကာ ညံ့စားစားပွဲကို စတင်လိုက်သည်။

ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့သည် စားသေခက်လိုက်ကြသည်။

စားသေခက်ရင်၊ ကျူရိုက....

‘စားပြိုင်ပွဲကို လင်းယုန်ကျေးရွာမှာ ကျင်းပခွင့်ရတာကို
ကျုပ်က အများကြီး ဝမ်းသာဂုဏ်ယူပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
သည်လို အခွင့်အရေးရအောင် ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေတွေက စွမ်း
ဆောင်ပေးခဲ့တယ်ဆိုရင် မမှားပါဘူး’

သူ၏စကားကြောင့် ကျင်မင်စိတ်ဝင်စားသွား၏။

ကျူရိုကျေးဇူးတင်နေသည့် မိတ်ဆွေဆိုသည်မှာ မည်မျှ
များဖြစ်ကြပါသနည်း။

ကျူရို၏ဆက်ပြောသည်။

‘တကယ်တော့ သိုင်းလောကသားတွေက ကျုပ်အပေါ်
မှာ တေထူးခဲ့ကြပါဘူး။ ကျုပ်က သိုင်းလောကအကျိုးကို
စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ချိန်မှာ ဘယ်သူ့ မျက်နှာကိုမှ
မထောက်ဘဲ ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်ခဲ့လို့ ကျုပ်ကို ဆတော
ထားတင်းမာတယ်။ ခက်ထန်တယ်ဆိုပြီး နောက်ဆုံး ဂိုဏ်း
ပေါင်းစုံအဖွဲ့ ရွဲခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်အဖြစ်ကနုတ်ထွက်
ရအောင် ပေပန်ခဲ့ကြတယ်’

ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မသိ
သေကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ကျူရိုက ဆက်ပြောသည်။

‘ကျုပ်ပြောခဲ့တဲ့စကားကို မင်းတို့မှတ်မိမှာပေါ့၊ လူသေ
ရင် နာမည်ကျန်ရမယ်၊ ကျားသေရင် သားရေကျန်ရမယ်ဆို
တာလေ ကျုပ်ကတော့ နာမည်ပျက်ခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်ဟာ ရွှေ
မဏိချင်ဘူး၊ ငွေမလိုချင်ဘူး၊ လူဆိုင်း လေးစားကြည်ညို
ခြင်းခံရတဲ့ သိုင်းသမားအောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်တယ်။
ခုတော့ ကျုပ်ရဲ့ရည်မှန်းချက်တွေ အေးလုံးရေစုန်မျောသွား
ရတာပဲ’

ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့ ဆက်ပြောချလိုက်သည်။

၉၅၄ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူတို့သည် ခေးယမား တစ်ယောက်၏ ခံစားချက်ကို
ကောင်းစွာနားလည်ထားကြပေသည်။

ကျူရီ မျက်နှာခက်ထန်လာသည်။

'အခု ခေးပြိုင်ပွဲကို ကျုပ်ရှဲကျေးရွာမှာ ပြုလုပ်တာဟာ
ကျုပ်ရှဲဂုဏ်သိက္ခာ ပြန်တက်လာနိုင်တဲ့ကိစ္စပါပဲ။ ဒါပေမယ့်
ကျုပ်စိတ်ပြောင် သွားပါပြီ။ သိုင်းလောကဘားတွေကိုမှတ်
သားထောက်တဲ့ သင်ခန်းစာ....

သူ၏စကားမဆုံးမီ...

'ဖေဖေ

ကျူကျူအထိတ်တလန့်အော်လိုက်သည်။

သူ့စာ အရက်တစ်ခွက်ကို တစ်ချိန်ထိုး မေ့ချလိုက်ပြီ။

'ကဲ ဒီနေ့ညအတွက်လုံလောက်ပြီ။ အားလုံး ကိုယ့်အခန်း
ကိုယ်ပြန်နိုင်ပါပြီ

ဟု ပြောလေသည်။

ကျွမ်းဝင်နှင့် စုမာတို့သည် အလိုက်သိစွာဖြန့် သိုင်းဆူမှုထဲ
လိုက်ကြလေသည်။

~ ~ ~

ခေးပြိုင်ပွဲ (၅) ၈၅၅

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်သည်။

စုမာ မအိပ်နိုင်သေးပါချေ။

သူသည် အခန်းတွင်းမှထွက်ကာ အမှောင်ရိပ်ခိုပြီး တစ်စုံ
တစ်ခုအား စောင့်ကြည့်နေသည်။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

ကြောပြီ။

အဆောင်တံခါးကဖြည်းဖြည်းပွင့်လာပြီ။ လူတစ်ယောက်
ထွက်လာသည်ကို မြင်ထိုက်ရသည်။

ထိုလူမှာ ဖုန်လွေဖြစ်သည်။

အမှောင်ထဲ၌ ကျင့်သားရနေပြီဖြစ်သော စုမာအကောင်
စွာ သတိပြုမိလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖုန်လွေသည် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုအကဲ
ခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက်သွားစေသည်။

စုမာ အကြိတ်လိုက်သည်။

'သိကြသေးတာပေါ့

ဟု စိတ်ထဲမှ ကြုံးဝါးရင်း အမှောင်ရိပ်ခိုကာ နေ့စက်
ယောင်ခံလိုက်သွားလေသည်။

၁၅၆ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

ဖုန်လွေက လျင်မြန်စွာပြေးသွားရာ ရွာအပြင်ဘက် တော
အုပ်ထဲသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်သွားလေ၏။

ဖုန်လွေသည် တောအုပ်ထဲရောက်သွားလျှင် ခြေလှမ်းရပ်
လိုက်လေသည်။

စုမာအံ့ဩသွား၏။

‘ခါက ဘာသဘောလဲ’

ထူးတူးနေစဉ်မှပင် ဖုန်လွေ၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာ
စဉ်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

‘စုမာ မင်းဘာကြောင့်ထွက်မလော့သေးတာလဲ’

စုမာ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘ထက်စသတ်တော့ ဝါလိုက်လာတာကိုသွယ်နေတာကိုး’

မထူးတော့ပြီဖြစ်ရာ စုမာလည်းပုန်းကွယ်ရာမှ ထွန်းထွက်
လိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား လှရောင်အောက်တွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်
မိလိုက်သည်။

ရုတ်တရက်...

မီးရောင်များ ဟိုမှသည်မှ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဖမ်းချင်းသွားသည်။

စုမာ၏ကြည့်လိုက်သောအခါ မီးတုတ်များ ကိုင်ဆောင်
ထားသော ဝတ်စုံနက်များ၊ အဆူအခါ အထပ်ထပ်ခိုင်းရုံထား
သည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

စုမာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

တိန်ကျက်၏ လက်ရွှေစင်များသည် အင်အား အလုံး
အစင်းဖြင့် ရောက်ရှိနေကြပြီမဟုတ်ပါ။

ထိုသို့ရောက်ရှိနေကြခြင်းမှာ ကောင်းသောအကြံကြောင့်
ဟုတ်မှန်း နားလည်ထားလေသည်။

ဖုန်လွေက-

‘စုမာ မင်း၏ဘာကြောင့် ငါ့နောက်လိုက်လာရတာလဲ’

ဟု မေးလာသည်။

စုမာက...

‘ခင်ဗျား ဘယ်လိုမဟုတ်တာတွေလုပ်မယ်ဆိုတာ သိချင်
လို့ပေါ့’

ဖုန်လွေက...

၈၅၈ တက္ကသိုလ်တစ်ခုအောင်

'မင်းက ဘာကြောင့် ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ကိစ္စကလေး ခင်ရှုပ်ချင်ရတာလဲ'
စုမာက

'ခင်ဗျားရှုပ်တာကလေး ကျုပ်ရှုပ်တာလား'

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ဖုန်လွှာ ပို၍မကျေမနပ်ဖြစ်သွား၏။

'ခုမာ ကျုပ်တို့က အမိန့်အတိုင်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေကြတာပဲ။ မင်းလဲ မင်းရဲ့တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ရမယ့် ကျုပ်တို့လဲ ကိုယ်တာဝန်ရှိတဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရတာပေါ့'

စုမာက လက်မခံပါ။

'ခင်ဗျားတို့ဘာလုပ်ကြမယ်ဆိုတာကျုပ်သိတယ်။ ကျုပ်မပင်ကို နေခက်ထပ် လုပ်ကြံဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့။ ကြိုးစားရင် ကျုပ်နဲ့တွေ့မယ်'

ထု၏ကော၊ အဆုံးတောင်...

'ဟား ဟား ဟား'

ဖုန်လွှာက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်၏။

စားပြိုင်ပွဲ (၄) ၁၅၉

'ကျုပ်တို့တာဝန်က ဘယ်နည်းနဲ့မဆို မင်းအနိုင်ရအောင် ကူညီပံ့ပိုးပေးဖို့ပဲ။ မင်းအနိုင်ရမှကို ဖြစ်မယ်။ ဒါကြောင့် မင်းအနိုင်ရအောင် ကျုပ်တို့လုပ်ရမှပဲ'

စုမာက...

'ခင်ဗျားက ကျင်မင်ကိုရှင်းပစ်လိုက်ရင် ကျုပ်တို့ယှဉ်ပြိုင်ရတာမှမဟုတ်ဘဲ ကျုပ်အနိုင်ရတယ်လို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောနိုင်မှာလဲ'

ဖုန်လွှာက..

'ကိစ္စမရှိဘူး။ လင်းယုန်ကျေးရွာပိုင်ရှင်က ပြိုင်ပွဲကျင်းပပြီးပြီ။ မင်းအနိုင်ရတယ်လို့ သတင်းလွှင့်ပေးလိမ့်မယ်'

စုမာက

'ခင်ဗျားတို့သတင်းလွှင့်တိုင်း သိုင်းဇောကသားတွေ ကြည့်ကြမယ်ထင်ရင် မှားသွားမှာပေါ့။ ပြိုင်ပွဲကိုကြီးကြပ်မယ့်လူတွေ ထောက်လှမ်းကြဦးမှာပဲ'

'ကိစ္စမရှိဘူး။ သူတို့နဲ့ပတ်သက်ပြီး စိတ်ပူစရာမရှိအောင် ကျုပ်စီစဉ်ပြီးပြီ'

'ခင်...ခင်ဗျား'

၈၆၀ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စုမာ ခံပြင်းသွားသည်။

ဖုန်လွေက-

'စုမာ အချိန်တန်ရင် မင်းဟာ နာမည်ကြီးလေခဦးမှာပါ။
သက်စွန့်ဆံ့ဖျားလုပ်ခဲ့ရတဲ့ ဘီတိုကိုတော့ ဘယ်သူကမှ သိကြ
မှာဟေ့ထံဘူး။ မင်းဘာမှအတွေးများမနေနဲ့။ ကိုယ့်အခန်း
ကိုယ်ပြန်ပြီး အေးအေးသာအိပ်ပေတော့'

စုမာ ခေါင်းခါလိုက်သည်။

'ကျုပ်ဟာ ခားသမားတစ်ယောက်ပါ။ အချောင့်ဆေး
တစ်ယောက်ဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မြှင့်တက်ကို တဖူး
မျှတတဲ့နည်းနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရပါလိမ့်မယ်'

ဖုန်လွေက-

'ဒါတွေ ငါနားမလည်ဘူး။ ငါလုပ်ရာထိုက်မှာ ဆက်လုပ်
ရမှာပဲ။ မင်းလဲပြန်တော့'

ဟု နှင်ထုတ်လိုက်သည်။

စုမာက အလျော့ပေးပါဈေး

'ခင်ဗျားတို့ရွှေဆက်တိုးကြမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်ကတော့
တားရလိမ့်မယ်'

စကားဆုံးလျှင် သူ၏ထက်သည် ခေးရိုးပေါ်သို့ ထောက်ခို
စွမ်းလေသည်။

ဖုန်လွေက ထက်စာပြလိုက်ပြီး....

'စုမာ မင်းကိုဘယ်လိုမှ ပြောမရတော့ဘူးလား'

စုမာက....

'ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ခရေကျွန်းကိုပြန်ရပါ
စိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ ကျုပ်က ရန်သူလိုသဘော
ထားပြီး တိုက်ခိုက်ရပါလိမ့်မယ်'

ဖုန်လွေက-

'အေးခင်းပြီ၊ စောစောသည်ပစ္စည်းကိုကြည့်ပြီး မင်းတိုက်ချင်
ထယ်ဆိုရင်လဲ တိုက်ပေတော့'

ပြောပြောဆိုဆို တိန်ကျက် ပေးလိုက်သည့် ကျွန်းပိုင်ရှင်
အမိန့်စာချွန်တော်အား စုမာထံပစ်ပေးလိုက်လေ၏။

စုမာသည် အမိန့်စာချွန်ကိုတွေ့ခြင်စာမျက်နှာပျက်သွား
လေသည်။

သူ၏အသားများ၊ တဆတ်ဆတ်တုန်ကုန်၏။
ဖုန်လွေက ကုန်ခမ်းသွားထလိုဖြစ်သွားသည်။

၁၆၂ တက္ကသိုလ်သိဟတောင်

ထိုနေ့က ချားခဲလှည့်ထွက်သွားလေ၏။

ဝတ်စုံနက်များက လမ်းဖယ်ပေးလိုက်သည်။

စုမာသည် ခရေကျွန်းသားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်းပိုင်
ရှင်၏စာမိန့်ကို လွန်ဆန်ဝံ့မည်မ ဘုတ်ဟု ယုံကြည်ထားလေ၏။

X X X

ထောင်ချောက်

ပြိုင်ပွဲကျင်းပရန် နီးကပ်လာပြီဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကသားများသည် လင်းယုန် ကျေးရွာပိုင်ရှင်
ကျူရီအား မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြ၏။

ကျူရီကမည်သူ့ကိုမျှ ကျေးရွာအတွင်း ဝင်ခွင့်မပြုဘဲပြင်
အားမလိုအားမရဖြစ်ကာ မလှမ်းမကမ်းရှိမြို့ကလေး၌ စုရုံး
ရင်း သတင်းနည်းထောင်နေကြရတော့သည်။

ယခုအချိန်တွင်

သိုင်းလောကသားအားလုံးသည် ကျိဝမ်အား မေ့သွား
ပြီဖြစ်၍ ကျင်မင်အကြောင်းကိုသာ ပြောဆိုနေကြပေသည်။

အကယ်၍--

ကျေးရွာ၌ ရှုပ်ထွေးသောကိစ္စများ၊ ဖြစ်ပေ T နေသည်ကို
အစ သိနိုင်ကြမည်ဆိုလျှင်...

o o e

ဆင်းယုန်ကျေးရွာ၏ နံနက်ခင်း၊ ဆဘာဝ အလှအပများ
သည် ရင်သပ်ရွှေမောဖွယ်အတိအကျပြေးလေသည်။

ကျင်မင်သည် နံနက်စောစောထကာ ရွာအပြင်ဘက်ထွက်
ခဲ့လေသည်။

အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်သော နေရာတစ်နေရာရှာပြီး ခေ၊
သိုင်းလေ့ကျင့်မည်ဟု စိတ်ကူးထားလေ၏။

စာအုပ်စာမင်း၌ ရွာအပြင်ဘက်သို့ ပျောက်လာသောအခါ
ဆဘာဝအလှအပများကို ခဝါမောကြည့်ရှုရင်း သိုင်းလေ့
ကျင့်ရန်ပင် မေ့လျော့သွားလေသည်။

မည်မျှကြာသောအခါ ခဝါမောနေမိမှန်းမသိ မလှမ်းမကမ်း
မှခြေထံများထွက်ပေ T လာသည်ကို ကြားရသောအခါ ဆတိဝင်
ဆေးလေသည်။

ပြေးလွှားလာနေလော့ ခြေထံများဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ခု
ထူးခြားနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်၏။

ဆစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ နေ့ခက်ကွယ်သို့ အပျဉ်ကယာရန်ဝင်
ပုန်းကွယ်လိုက်သည်။

ကြောပါချေး။

လူတစ်စုံသည် တောအမ်းအတိုင်း ပြေးလွှားလာနေကြ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုလူများမှာ ဝတ်စုံနက်များဖြစ်ကြပြီး ခဝါစင်အချို့ကို
ထမ်း၍ သယ်ဆောင်လာကြလေသည်။

'ဝတ်စုံနက်တွေပါလား'

မိုးကြိုးဂိုက်၊ အမှတ်ငါ၊ အား၊ စီးနင်းခဲ့သည့် ဝတ်စုံနက်
များနှင့် သူက ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့ဘူးသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်မင်စိတ်လှုပ်ရှားလာ၏။

ဝေါင်မျှားထမ်းထားပုံကိုကြည့်ရခြင်းဖြင့် အတွင်းဘက်
တွင် ပစ္စည်းများပါလာသည်သဘောမဟုတ်ဘဲ လူသူထိုင်စား
လိုက်ပါလာခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆင်ခြင်မိသည်။

ဝေါင်ထဲတွင် ထိုက်ပါလာကြံ့သူများမှာ ခေည်သူများ
ဖြစ်ပါသည်။

ကျင်မင်သည် ကျူရိက သူ့အား အကူအညီပေးခဲ့သော
မိတ်ဆွေများ ဟူသောစကားကို ပြန်ဆည်ကြားယောင်လာ
စေသည်။

'ကျူရိဟာ ခရေကျွန်းကလူတွေ့မှုများ ပတ်သက်နေလို့
လား'

ကျင်မင်မနေနိုင်တော့ဘဲ ဝတ်စုံနက်များခနောက်သို့ ပြေး
လိုက်သွားစေသည်။

ကျင်ခင် ခြေလှမ်းရပ်လိုက်၏။

ကျေးရွာဘစ်ခုလုံး ထိုက်ဆိတ်နေပြီး ဝတ်စုံနက်များ၏
အရိပ်အယောင်မျှပင်မတွေ့ရတော့ပါ။

မည်သည့်နေရာမှထွက်သွားကြသည်။

ထိုစဉ်...
'အား'

ကျူရိနေထိုင်သောအဆောင်မှ စူးရှသောအော်သံ ထွက်
ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

'ဟင်'

ကျင်မင်ထိတ်လန့်သွားပြီး ရိပ်ခနဲပြေးသွားလိုက်သည်။

အဆောင်အတွင်း သို့ခုန်ဝင်လိုက်လျှင် သွေးဆိုင်ထဲ၌လဲကျ
နေသော ကြူရိအား တွေ့လိုက်ရသည်။

'ဟာ ဘယ်လိုများဖြစ်တော့လဲဗျာ'

ကျင်မင်သည် ကျူရိအားပေးမရန်ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ကျူရိကထူးလွန်ရင်း...

'ကျုပ်အဖေ့အရေးကြီးဘူး သမီးကိုသွားတယ်ပါ၊ လူဆိုး
တွေက သမီးကိုဖမ်းထားကြတယ်'

အတွင်းခန်းကိုညွှန်ပြကာ ပြောစေ၏။

ကျင်မင်မှာ ကျူကျူအတွက် စိတ်ပူသွားပြီး ညွှန်ပြသည့်

ခန်းအတွင်းသို့ ပြေးဝင်သွားစေသည်။

၁၆၈ စက္ကသိုက်သီဟအောင်

တစ်စုံတစ်ခု မှားယွင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိလိုက်
ဆော်လည်း နောက်ကျသွားပြီဖြစ်သည်။

ကြမ်းပြင်၌ အဖုံးတံခါး တပ်ဆင်ထားရာ နင်းမိသည်နှင့်
'ဝန်း'

အပေါက်ကြီးတစ်ပေါက် ဖြစ်ပေါ်လာပြီ။ ကျင်မင်ရာ
ဆောက်သို့ ထိုးကျသွားလေသည်။

အောက်တွင် ပိုက်ကွန်ကြီးတစ်ခုခံထားသည်။

ကျင်မင်သည် ပိုက်ကွန်နှင့် လုံးမထွားသွားပြီ။ ခြေထက်
များ လှုပ်ရှားရာအောင် တုန်နှောခံလိုက်ရပြီ။ အခါဖြစ်သွား
လေတော့သည်။

X X X

၁၆၉ (၅) ၁၆၉

'ဟား...ဟား...ဟား။

ကျူရိက ရယ်မောလိုက်သည်။

သူက ဒဏ်ရာရထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဖန်ဆင်ကားကျင်မင်
အား ထောင့်ချောက်ဆင်လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ယခုတော့ ကျင်မင်မှာ စွဲလက်ခုပ်ထဲမှ ရေ ဖြစ်နေပြီ
တစ်ခု။

'မင်း... သူ့များပြောလိုင်း ယုံလွယ်တာကိုးကွ'

'ခင်ဗျား ယုတ်မာလှချည်လား။'

'အေး ငါက နာမည်ပျက်ပြီး သားလူတစ်ယောက်ပဲ။ သိုင်း
ထောင့်က ပြန်ပြီး ပျက်ဆီးဖို့ အစပဲလုပ်ရလုပ်ရ ဝန်မလေး
တော့ဘူးကွ'

'အင့်—ခင်ဗျား။'

ကျူရိက...

'ကျုပ်ကို အထင်သေးတဲ့လူတွေ၊ သိက္ခာချတဲ့လူတွေဘာ
များတတ်နိုင်ကြဦးလဲ။ မကြာခင် သိုင်းထောင့်က တစ်ခုလုံး

၁၂၀ တက္ကသိုလ်သီဟစောင့်

ဒုက္ခရောက်အောင် ကျုပ်ထုပ်ပြုမယ် သိုင်းလောကရွဲအတော်
ဆုံးစားသမားနဲ့ ရိုက်ချုပ်တွေ ကျုပ်လက်ထဲရောက်နေပြီ၊
ဘဝတတ်နိုင်ကြဦးမှာလဲ'

ယခုခုကျင်မင်သည် ပတ်စန့်ကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်မိလေ
သည်။

လျှိုဝက်မြေအောက်ခန်းအတွင်း၌ ဖတ်စုံစက်များ၊ ဆယ်
ဆောင်လာသည့်ဝေဂါစဉ်များရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဝေဂါစဉ်များအားကာရံထားသည့် ယင်းကာများကိုပယ်
ရှားထားရာ အတွင်းဘက်၌ ဖမ်းဆီးခံထားရသူများ ရှိနေ
သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကျူရီသည် ခေးပြိုင်ပွဲကို ခုစားလုပ်အခ သိုင်းလောကကို
ဒုက္ခပေးတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင် ထင်ရှားနေပါ
တော့သည်။

ကျူရီက...

'မင်း အေးအေးအနားယူနေလိုက်မိဦး၊ မကြာခင်ဝါထို့
ပြန်တူကြသေးတာပေါ့'

စောေးဆုံးလျှင်—

'စုံနီး'

အဖုံးတံခါး ပိတ်သွားလေသည်။

ကျူရီ၏လက်ချက်နှင့် ဆေးဆိုးရမည့်အချိန်ကိုစောင့်နေရုံ
အား ရှိပေတော့သည်။

၀ ၀ ၀

'ဟေး...ဟေး—ဟေး'

'ဟေး...ဟေး...ဟေး'

ကျယ်လော့ခင်ဆော့ရယ်မောသံများကြောင့် အပြင်မှပြန်
လာသော ကျူကျူဆံ့ဩသွားလေသည်။

'ပေပေဘာတွေများ၊ သဘောကျနေဂါလိမ့်'

၁၂၂ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

ဟု တွေးရင်း အဆောင်အတွင်း ချောင်းကြည့်လိုက်၏။
ထိုအခါ...

ကျူရိုသည် ဝတ်စုံနက်ခေါင်းဆောင်နှင့်အတူ ဟားဖိုက်
ရယ်ခောနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျူကျူသည် ဖုန်လွန် ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ကြည့်၍
ဆဲဆောင်ပြင်၌ သူမအား ဒုက္ခပေးခဲ့သော ဝတ်စုံနက်များ
အား ပြန်လည်အမှတ်ရစာပြီး ခံပြင်းသွားလေသည်။

'ဖေဖေက တာကြောင့် သည်ထူယုတ်မာတွေနဲ့ ပေါင်း
ဆင်းနေရတာပါလိမ့်'

သူမတွေ့နေစဉ် ကျူရို၏စကားသံထွက်ပေ၍ လစေသည်ကို
ကြားလိုက်ရလေသည်။

'သိုင်းပြိုင်ပွဲကို လာတဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်တွေကိုအော ဂိုဏ်း
ပေါင်းစုံအဖွဲ့အလှူတွေပါ ဖမ်းဆီးပေးလို့ ကျေးဇူးတင်ပါ
ဇာယ်များ၊ ကျုပ်က သူတို့ကိုဆုံးမပေးချင်နေတာကြောပေါ့'

ရန်လှက-

'စိတ်ချ မိတ်ဆွေသခင် ကျုပ်တို့နဲ့ သစ္စာရှိရှိ လက်တွဲဖယ်ဆို
ရင် သိုင်းဆော့စာတစ်ခုလုံး မိတ်ဆွေရဲ့ ခြေဖာါးအောက်ကို
ဆောက်ကာရမယ်ဆိုတာ ကျုပ်တာဝန်ယူတယ်'

ကျူရိုက-

'ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ ခင်းပြိုင်ပွဲနဲ့ပတ်သက်ပြီး လုပ်စရာရှိ
တာကို ကျုပ်ဆက်လုပ်လိုက်မယ်။ မိတ်ဆွေက ကျုပ်အတွက်
ထိုအပ်တာတွေကို ပန်ပိုးပေး ဟုတ်လား'

ဖုန်လွန်က-

'စိတ်ချ...ခင်ဗျားကြိုက်သလိုသာလုပ်ပါ။ ခင်ဗျားနောက်
မှ ကျုပ်တို့ရှိနေပါတယ်'

'ဟား...ဟား...ဟား'

ကျူရိုသံဘောကျစွာ ရယ်လိုက်သည်။

ကျူကျူသည် ဖုန်လှကပင်အား မြှောက်ပင့်ပေးကာ
သိုင်းလော့နှင့်ရင်ဆိုင်ခိုင်းနေမှန်းရိပ်မိလျှင် မကျေနပ်ပြင်
ဆန်းတိုင်းသို့ဝင်ကာ ရန်တွေ့ရန်တန်ပြန်လိုက်သည်။

သို့သော်-

၁၇၄ တက္ကသိုလ်သံယောဇဉ်

ဖုန်လှေနှင့်ကျူရီတို့သည် ဖမ်းမိထားကြသော ကျွန်ုပ်နှင့် ဂိုဏ်းချုပ်များအား မည်သို့အကြပ်ကိုင် အသုံးပြုမည်ကို ဆက်လက်တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေကြသည်ကို ကြားလိုက်ရသော အခါ စိတ်လိုက်မခံနိုင်ပါ ပြုထုပ်၍မဖြစ်ကြောင်း ဆန္ဒထုတ်ဖော်လိုက်လေသည်။

မကြာပါချေ။

တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှု ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ ဖုန်လှေထံပြန် လည်ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုအခါကျမူ ကျူကျူသည် ဖခင်ဖြစ်သူအား ဝင်စေ့ ထိုက်သည်။

ကျူရီထ...။

'သမီး မျက်နှာမကောင်းပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ကျူကျူထ...။

'ဖေဖေ ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ ဘင်၊ ဖမ်းထား တဲ့လူတွေကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပါနော်'

'ဘာ'

ကျူရီ ဝေပါပူသွားလေသည်။

'သမီး ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ကိစ္စထဲဝင်မရွပ်ဘဲမေးမေး၊ ဘေး ဖယ်နေရင် ကောင်းမယ်'

'ဖေဖေ ဘယ်ချိန်ကလဲ ဖေဖေတဖွတ်ထိုးလုပ်တဲ့ညှစ်ကြောင့် အမှားမှန်း သိလျက်နဲ့ အမှန်လိုဆုံးဖြစ်ခဲ့တာကြောင့် သိုင်း၊ ကောက်မှား မျက်နှာပျက်ခဲ့ရပြီးပြီ၊ နေခက်တစ်ကြိမ်မှမှား ချင်ပါနဲ့တော့ ဖေဖေရယ်'

ကျူရီထ...။

'မ ဝိုချင်ဘူး၊ ငါ့ဟာ အသက်ခွင်လျက်ပေးနေရတဲ့ တဝ မျိုးကိုနှစ်သက်သော ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့မှတ်နေသလား၊ ငါ့ကို မတားနဲ့ခရတော့ဘူး၊ သိုင်းကောကတစ်ခုလုံးကို ခုကုပေး ရမှ ငါ့ကျေနပ်မယ်'

ကျူကျူထ...။

'ဖေဖေ သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါတော့'

မျက်နှာကိုလက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ ငိုရှိုက်ရင်း ပြေးထွက် သွားလေတော့သည်။

Z X Z

၈၃၆ ထက္ကသိုက်သီဟအောင်

ပြေအောက်ခန်းတံခါး ပွင့်သွားလေသည်။

ကျင်မင်အား ခလုပ်နိုင်အောင်ဖြစ်ကာ အဖမ်းခံနေရလေ
သည်။

တံခါးပွင့်သွားလို့ ကျူရီရောက်လာပြီထင်မှတ်ကာ လှမ်း
ကြည့်လိုက်ရာ ကျူကျူဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရလျှင် ဝမ်းသာ
သွားလေသည်။

‘ညီမ’

ဟု လှတ်ခနဲအော်ထိုက်မိသည်။

‘အစ်ကို’

သူမသည်ချက်ချင်းပြေးလာပြီး ခေးတစ်လက်ဖြင့်ကျင်မင်
အား ချုပ်နှောင်ထားသောပိုက်ကြိုးများကို ဖြတ်တောက်
ပစ်လိုက်လေသည်။

‘ညီမရယ်’

ကျင်မင် ဖော်ပြနိုင်အောင်ဝမ်းသာသွား၏။

ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် သမီး၏စိတ်ထားမှာ ဆီနှင့်ဓရပမှာ ကွာ
ခြားလှသည် မဟုတ်ပါလား။

ခေးပြိုင်ပွဲ (၅) ၀၄၇

သူမ၏ ကျင်မင်အားအဖယ်တင်လိုက်ပြီး...

‘လာအစ်ကို အပြင်ရောက်မှ အဖြစ်အပျက်တွေကိုပြောပြ
မယ်၊ ဖေဖေဟာ လူယုတ်မာတစ်ယောက်ရဲ့ စည်းရုံးသိမ်း
ဆွင်းမှုကို ခံခဲ့ရတာပေါ့’

ကျင်မင်နှင့်သူမတို့အပြင်သို့ရောက်လာကြသောအခါ...

‘ရပ်လိုက်’

ဟန်တားသံ ထွက်ပေါ်လေသည်။

ကျင်မင်နှင့်ကျူကျူ ခြေလှမ်းရပ်သွားပြီး လှည့်ကြည့်
လိုက်၏။

‘ဖေဖေ’

သူမသည် ဖခင်ရှေ့သို့ ခူးထောက်ချလိုက်သည်။

‘ဖေဖေခုချိန်မှာ နောက်ဆုတ်ဖို့ အချိန်မနှောင်းသေးပါ
ဘူး။ လူယုတ်မာတွေရဲ့စကားကိုနားမယောင်ပါနဲ့ဖေဖေရယ်။

သူက...

‘တိတ်စမ်း၊ တော်တော်မိုက်တဲ့သမီး၊ ကိုယ့်အဖေကိုမကူ
ညီပဲ ရန်သူကို အားပေးအားမြှောက်ပြုရသလား’

ကျင်မင်ခံနေနိုင်တော့တဲ့ ကြားဝင်ဖျောင်းဖျလိုက်သည်။

‘ဦးမှားနေပါပြီ၊ ဦးဟာ မင်းယုန်ကျေးရွာပိုင်ရှင်ဖြစ်ရုံ မဆာဘူး၊ တစ်ချိန်က သိုင်းလောကမှာထင်ရှားခဲ့တဲ့ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၊ ဓားသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသယ်၊ ဘာကြောင့်များလူဆိုးတွေနဲ့ ပူးပေါင်းချင်ရတာလဲဗျာ’

ကျူရိက...

‘ဟေ့အောင် မင်းပေးစပ်ပိတ်ထားလိုက်စမ်း၊ မင်းတို့ သိုင်းလောက သားတွေအပေါ်မှာ ငါ့အောင်းကျိုး ပြုခဲ့ သလောက် ငါ့ပုဂံသိက္ခာကျဆင်းရတာမဟုတ်သေး၊ အခု ငါ့အလှည့်ရောက်ပြီ၊ ငါ့လုပ်ချင်တာလုပ်တော့မယ်၊ ငါ့ကို ဘယ်သူမှ တားလို့မရတော့ဘူး’

ကျင်မင်ဆ-

‘ဆည်လိုဆိုရင် ဦးဟာပိုပြီးနာမည်ပျက်မှာပေါ့’

‘ဟား...ဟား...ဟား’

‘ငါက နာမည်ပျက်ရမယ်ဟုတ်လား၊ ငါ့ရဲ့အကြံအောင် ရင် သိုင်းလောကမှာ ဘယ်သူမှမော့ကြည့်ဝံ့တော့မှာမဟုတ် ဘူး’

ကျူကျူက-

‘ဖေဖေလက်လျှော့လိုက်ပါတော့၊ ဘယ်သူမှ ဖေဖေကို အန္တရာယ်ပြုမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဖေဖေသို့ အမှန်တကယ်အကဲ

မှာ ရပ်တည်နေမယ်ဆိုရင် သိုင်းလောကမှာ အားလုံးအဖေဖေကို လေးစားလာကြမှာပါ၊ လူယုတ်မာတွေကို သူတစ်ဆင့်ရှင်းလင်းလိုက်မယ်ဆိုရင် အားလုံးအဖေဖေကို ချီးကျူးကြမယ်၊ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံအဖွဲ့ကြီးရဲ့ ခေါင်းဆောင်ထူးကိုလဲ ပြန်ရလာနိုင်ပါတယ်’

‘ဟား ဟား ဟား နေ့ခက်ကျသွားပြီသမီး၊ ဖေဖေဆုံး ဖြတ်ချက်ကို ဘယ်လိုမှမပြင်နိုင်တော့ဘူး’

ကျင်မင်ဆက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကျူရိကက ဝတ်စုံနက်ခေါင်းဆောင် ဖုန်လှေက ပိုပြီး အရေးကြီးကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်-

‘ညီမ ဝတ်စုံနက်ခေါင်းဆောင်ကို တွေ့မိသလား’

‘ဟေ့ မေးလိုက်သည်။’

ကျူရိက...

‘မင်းဟာ အတော်ဆုံးဓားသမား ကျိဝမ်ကိုတောင်အနိုင် ယူနိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတော့ ခင်းရဲ့ဓားပညာ ခေမာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ် မင်းဆိကဓားပညာ လေ့လာပါရစေ’

‘ဖေဖေ’

သူမ အထိတ်တလင့်အော်လိုက်သည်။

သူမသည် ဖခင်အား ဟန်တား၊ ရန်ဟန်ပြင်လိုက်၏။

‘သွားဝမ်း’

ကျူရီအ အော်ငေါက်သာ တွန်းထုတ်လိုက်၏။

ကျင်မင်က ကျူရီနှင့် ရင်မဆိုင်လိုပါချေ။

ထို့ကြောင့် ရှောင်ထွက်သွား၊ ရန်ဟန်ပြင်လိုက်၏။

‘မင်းထွက်သွားလို့ရမလား’

ကျူရီအအော်ငေါက်သာတောင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ကျင်မင် ရှောင်ထွက်လိုက်သည်။

သို့သော် တရကြမ်းတိုက်ခိုက်ရာ ကျင်မင်မှစ ရှောင်ရှိမရ
တော့ပါချေ။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့်ခုခုကွေ့ထောက်ရတော့မည်ဖြစ်ရာ-

‘ညီမ ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါတော့’

ဟု သူမအား တောင်းပန်ပြီး ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ရစေ
တော့သည်။

တိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်စွာဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ကျူကျူကပျာကယာနေသက်ဆုတ်လိုက်သည်။

‘တော်ကြပါတော့’

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

သို့သော်-

ကျူရီနှင့်ကျင်မင်တို့အား ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေ
ကြလေသည်။

X X X

တိုက်ပွဲ...

တိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်စွာဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ကျူရီသည် ထိပ်သီး ဝါးသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း
ရှင်ရှားပေါ်လွင်နေပါသည်။

သူ၏ဝါးချက်များသည် ကျင်မင်ထူး၊ ဆချိန်မရွေးလှ
တိုက်ခိုက်ပေသည်။

၈၈၂ ကန္တသိုလ်သီဟစောင်

ကျင်မင် မပေါ့ဆံ့ပါ။

ကျိချင်သင်ကြားပေးကံညံ့ မိုးကြိုးခင်းသိုင်းကို အသုံးပြု
စာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လေသည်။

ကျင်မင်စ မိုးကြိုးခင်းသိုင်းအား ထုတ်ဖော် အသုံးပြု
လိုက်သည်နှင့် အခြေအနေတစ်မျိုးပြောင်းသွားလေ၏။

‘ခွမ်း...ခွမ်း’

ကျယ်လောင်သောမြည်သံများထွက်ပေါ်လာသည်။

မုရွေးမနေခင်းမှအပင်...

‘အား’

စူးရှသောအော်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျူရီ ဒယားဒယိုင်ဖြင့် နေ့ခက်ဆုတ်သွား၏။

ကျင်မင်၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ထူ မရှုမလွှဲအရေးနိမ့်သွား
လေတော့သည်။

X X X

တိုက်ပွဲ ပြီးသွားပြီဖြစ်သည်။

ထူသည် မိုးကြိုးခင်းသိုင်းအား ထုတ်ဖော်အသုံးပြုပြီး
ကြောမီမှအပင် ကျူရီအား အနိုင်ရရှိသွားသည်။

ကျူရီသည် အပျာအယာ ခုန့်ထလာသည်။

ထူ၏ ခင်းကိုင်ထားသောလက်တွင် ဒဏ်ရာရရှိသွားပြီး
သွေးချင်းချင်းနီရဲနေသည်။

ထူ၏မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်နေသည်။

ကျင်မင်ကို မယုံကြည်စွာကြည့်ရင်း

‘မင်း...မင်း’

စကားထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြင့် မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်
နေပါသည်။

ထူက ခင်းကိုပြန်လည်ရှုပ်သိမ်းပြီး

‘ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဦးကို သိုင်း
လော့အသားတွေက အဆင်မှားအမြင်မှား ဖြစ်နေကြတယ်
ဆိုရင်ဟောင်မှ ဦးက သိုင်းလော့ကအကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပြု
မယ်ဆိုရင် အားလုံး အမြင်ကြည်လင်လာကြမှာပါ။ ဦးကို
ပြန်ပြီး လေးစားလာကြမှာပါ။ ဦးခွဲဂုဏ်သတင်းဟာ သိုင်း’

လောကဗျာ ပျံ့နှံ့သွားမှပင်၊ ဦးရွဲမှန်းထီးဝိတ်ကို လျှော့ချ လိုက်မယ်ဆိုရင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ခင်ဗျာ

ဟု ဖျော်စဉ်ဖြောင့်စေသည်။

တစ်ချိန်လုံး မှင်တက်မိကာ ဝေးကြည့်နေသော ကျူကျူ သံတိဝင်လာသည်။

'ဟုတ်ပါတယ်ပေပေရယ်၊ လူကိုးတွေနဲ့ 'မပေါင်၊ သင်' ပါနဲ့တော့ သိုင်းလောကကို ဖျက်ဆီးမယ် ဆူတို့ခွဲလုပ်ရန်ကို အချိန်မီ တားဆီးလိုက်ရအောင်နော်'

သူမသည် ဖခင်အနီးချဉ်းလာပုံမှာ ပြီး ဒုဏ်ဏရထားသော ဖခင်၏လက်ကို ဆေးထည့်ပေးရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ကျူရီ၏မျက်နှာ ကြောက်မယ်ဖွယ်ကောင်းအောင် ခက် ထန်သွားသည်။

'ခွေးမ'

ဟု ဝေါက်ကာ ပါးရိုက်ချလိုက်သည်။

'အမယ်ကေး'

သူမမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ခံလိုက်ရသဖြင့် မရွှောင်နိုင်ဘဲ ကြမ်းပေင် လဲကျသွားသည်။

သူမ၏ပါးပြင်မှာ ချက်ချင်း နီရဲယောင်ကိုင်းလာသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူအင်း၊ မယုံကြည်နိုင်စွာကြည့်မိသည်။

သူမ ငယ်စဉ်ကပင် လက်ဖျားနှင့်မတို့ခဲ့သော ဖခင်သည် ယခုတော့ ခိုက်နှက်ဆေးချေပြီ။

ထိုမျှမကစသေး။

'ငါက သားဆေးထိုခင်ကတော့ သမီးလေး လိုချင်တာ မထုတ်ဘူး။ ယောကျ်ားထေးဟာ ဆောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အပေ့စကားကို မြေဝယ်မကျနားထောင်မှပဲ။ အပေ့ဘက် က ရုပ်တည်မှပဲ။ သားကအတွင်းလူ၊ အမီးကအပြင်လူ၊ တစ်နေ့ သူများနောက် ပါသွားမှသာဆိုတော့ ငါက သယ် တုန်းကမှ သားမကိုးချင်ခဲ့ဘူး။ အခုကြည့်စမ်း အပေ့ဘက် ကမနေဘဲ သူဝိမ်းဘက်ကနေရပ်တည်နေပြီမဟုတ်လား။ ထူး'

ပြောရမ်း ခေါ်သထွက်ကာ ကြမ်းပြင်ပေင် တံတော့ထွေး ချလေသည်။

ကျူရီအား မည်သို့မျှ ပြော၍ရနိုင်တော့မည်မဟုတ်မှန်း ကျူရီရာကျင်မင်ပါ သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ကျူရီက

'ခွေးမ ငါ့ရှေ့ဆက်သွားစမ်း'

ဟု မောင်းထုတ်သည်။

'ဖေဖေရယ်'

သူမ ညည်းတွားလိုက်သည်။

ကျူရိက ကျင်မင်ဆက်လှည့်အာ

'မင်းဆရာ မသွားသေးဘူးလား'

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

ကျင်မင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကျူရိကား မြောမရသော်လည်း ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရာ၌
၂: သွားသဖြင့် မခန့်စွယ်ကျိုးသွားပြီးဟု သူ ထင်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့်

'ညီမ ဝတ်စုံနက်တွေနောက်ကို လိုက်သွားမှဖြစ်မယ်။ သူ
တို့ဖမ်းထားတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေကို အချိန်မီကယ်တင်နိုင်မှ
ဖြစ်မယ်'

ဟု သူမအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

'သူတို့ အနောက်ဘက်ကို ပြေးသွားကြတယ်။ မြန်မြန်
လိုက်သွားပါအစ်ကို'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူက ကျူရိကား အမှုမထားတော့ဘဲ ပြေးထွက်သွား၏။
သူမအား ဝတ်စုံနက်များနောက်လိုက်၍ တိုက်ခိုက်မည်
ဆိုပါလျှင် ဝတ်စုံနက်များ ဆက်သားမည်မဟုတ်ကြောင်း
ကျူရိ တွေးမိလိုက်သည်။

ဝတ်စုံနက်များ လွတ်မြောက်နေမှသာ သူ့အတွက် မျှော်
ဆင့်ချက်ရှိမည်ဟု တကြည်ထားသဖြင့်...

'မင်း.....သွားချင်တိုင်းသွားလို့ ရမယ်ထင်လား'

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

ဝှက်အားသော ခေးမြောင်တစ်လက်ကိုထုတ်၍ ပစ်ပေါက်
လိုက်သည်။

ကျူရိသည် ထိပ်သီးခေးသံမားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ သူ၏
တိုက်ခိုက်မှုကို ပေါ့ပေါ့တန်တန်သဘောထားလျှင် ဒုက္ခတွေ
သွားလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ဖခင်ဖြစ်သူသည် ခေးရေးထက်သကဲ့သို့ ခေးပေါက်ပညာ
တွင်လည်း အထွန်တော်သူဖြစ်ကြောင်း သူမ သိထားသည်။

သူမ ဝတ်စုံနက်များနောက်သို့ လိုက်သွားဖို့သာ အာရုံ
ဆောင်နေသဖြင့် ကျူရိ၏တိုက်ခိုက်မှုကို သတိမပြုလိုက်မိချေ။

ကျူရိ ပေါက်လိုက်သည့်ခေးမြောင်သည် သူ၏ နောက်
ကျောဆုသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် တိုးဝင်သွားသည်။

ထူသည် ကျူရိပေါက်လက်ချက်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရတော့
မည် ဖြစ်သည်။

သူမ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်သွားသည်။

‘ပေပေ မလုပ်ပါနဲ့’

ဟု ဆော်လိုက်သည်။

ထံထံထို တစ်ဟုန်ထိုးပြေးသွားပြီး

‘အစ်ကို မြန်မြန်ရှောင်လိုက်’

ဟု ဆော်ပြော၍ ထူ့ကို တွန်းထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဟင်’

သူ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

သူမက တွန်းထုတ်လိုက်သဖြင့် ဒဿိဒယုဝ်ဖြင့် လှင့်ထွက်
သွားသည်။

ထူသည် သူမ၏အယ်တင်မှုကြောင့် အသက်မတားမှ ထွတ်
မြောက်သွားသည်။

သို့တိုင်

သူ့အား ကယ်တင်လိုက်သည့် ထူမမှာမူ ကြွေးမှ ၁၃၊၀၀
ခံဖြစ်သွားသည်။

ကျူရိပေါက်လက်ချက်သောခါးမြောင်သည် သူမအား ထိ
မှန်သွားသည်။

‘အဖယ်လေး’

သူမ စူးရှစွာဆော်၍ လဲသွားလေသည်။

မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်ကြောင့်

‘ဟင်’

‘ဟာ’

ထူနှင့်ကျူရိထို့ ထိပ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။

၀ ၀ ၀

‘ညီမ...ညီမ’

‘အမိ’

ထူနှင့်ကျူရိတို့ သူမအနီးတို့ ပြိုင်တူ ရောက်သွားလေ၏။

ထူသည် သူမအား ဖက်ထားလိုက်သည်။

ကျူရိက

‘ခွေးစောင်၊ ဝါသမီးကိုလွတ်လိုက်စမ်း’

ဟု ဝေါက်လိုက်သည်။

သုက လုံးဝအမှုမထားချေ။

ကျူရိက သူ့အား ခားပြုစီရင်လျှင်ပင် သူ့အ ၀ရစိုက်
မည် မဟုတ်ပါချေ။

‘ညီမ...ဖြစ်ရလေညီမရယ်’

မချီတင်က ညည်းတွေးလိုက်သည်။

သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နှလုံးသားချင်း
ရင်းနှီးမည်ကြံမိမှီသေးသည် အဖြစ်ဆိုးကြုံရကား လမ်းခွဲကြ
ရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

သူမသည် အခြေအနေမဟန်တော့ပါ။

‘အစ်ကိုရယ် ဖေဖေ ကိုခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ ဝတ်စုံနက်တွေကို
မလွှတ်ပါစေနဲ့’

ဟု တောင်းပန်လေသည်။

ကျင်မင်က-

‘စိတ်ချ ဦးအပေါ်မှာ ကျုပ်ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါ
ဘူးကွယ်၊ ဦးဟာ...’

‘ဟေ့ကောင် တိတ်စမ်း’

ကျူရိက အော်ခေါက်လိုက်သည်။

ကျင်မင်အား တိုက်ခိုက်ခြင်းတော့မရှိပါ။

အဘင်းတုန်းဖယ်စား သူ့အားလုယူလိုက်၏။

‘သမီးရယ်’

သူ၏မျက်ဝန်းအစုံကွင် မျက်ရည်များ စီးကျနေ၏။

သူ၏မိုက်မဲမှုကြောင့် သမီးဖြစ်သူအား ဆုံးရှုံးရတော့မည်
မတုတ်ပါလား။

ကျင်မင်က နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

သူ၏ရင်ထဲ၌ ညှပ်မပြနိုင်သော ခံဝေးချက်များ ဖြစ်ပေါ်
လာလေသည်။

ကျူကျူက ဝတ်စုံနက်များအား မလွှတ်ပါစေနှင့်တူ
အလေးအနက်ထားကာ ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အဖေနှင့်သမီး၊ သူတို့နှစ်ယောက် အတူရှိနေခြင်းကြောင့်
ဤနေ့ထူးဆန်း၍ နေခြင်းထက် ဝတ်စုံနက်များ၊ နောက်သို့လိုက်
သူားခြင်းက ပိုကောင်းမည်ဟု နားလည်လာ၏။

ကျင်မင်သည်ရှည်ရှည်ဝေးဝေးစဉ်းစားမနေဘဲ အသောင်
ထဲမှ ပြေးထွက်ခဲ့လေသည်။

ကျူရိကား သမီးဖြစ်သူအား ပွေ့ပိုက်ရင်း တချို့ရှိငို
ကြွေးရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ဖိဆန်သူ

၁၂

ဖုန်လွေ....

ဖုန်လွေသည်ကျွန်ုပ်တို့၏အဖေက သူ့စွာဂေဝက်အာ ကျွန်ုပ်တို့အားလွတ်ပေးလိုက်သည်နှင့် အခြေအနေမဟန်မှန်း သဘောပေါက်လိုက်စေသည်။

ထိုကြောင့်-

ဖမ်းဆီးထားသူများအား ချက်ချင်း နေရာပြောင်းရွှေ့ခိုင်းလိုက်သည်။

လင်းယုန်ကျေးရွာသည် လုံခြုံစိတ်ချရခြင်း မရှိတော့ဟု ယုံကြည်စိတ်ချ

ဖုန်လွေတို့လူစုသည် ဝေါစဉ်များကိုထမ်းကာ ကျေးရွာ၏ အနောက်ဘက်သို့ ရွှေ့ရပ်တည်သွားကြ၏။

ဝေါစဉ်များထဲတွင် ရွှေ့ ရိုက်ချုပ်အချို့နှင့်ရိုက်ပေါင်းစုံအဖွဲ့ကြီးမှ ဝေါင်းဆောင်အချို့ ပါဝင်လေသည်။

ထိုဝေါင်းဆောင်များသည် ထိပ်ထိပ်ကျ သိုင်းတဖားကြီးများဖြစ်ကြသော်လည်း ဖုန်လွေတို့က ကြိုတင်အကွက်ဆင်ကာ ခုန်အားကုန်ခမ်းစသော ဆေးအချို့ကို အသုံးပြုခဲ့ခြင်းဖြင့် ရိုက်ချုပ်များသည် အငိုက်မိသွားကြပြီးအဖမ်းခံခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဖုန်လွေသည် ထိုရိုက်ချုပ်များအား ဝေးအာခံပြုလုပ်ကာ သိုင်းလောကအား ဒုက္ခပေးရန်ကြံစည်ထား၏။

လင်းယုန်ကျေးရွာအနောက်ဘက်၌ ရေစပ်စပ်သာရှိသော ချောင်းကလေးတစ်ခုရှိပါသည်။

ထိုချောင်းကလေးသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ရွှေ့ဆက်ပြေးမရနိုင်တော့ဘဲ အခြေအနေနှင့် ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရသည်။

ချောင်းထဲ၌ လူတစ်ယောက်အဖမ်းပိုက် ရပ်တန့်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုလူသည် ခေ၊တစ်ဆက်ထောင်ထားသည့်ပဒေ ခေ၊ခေ၊
မတ်မတ်ရပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုလူကိုမြင်လျှင် ဖုန်လွေမျက်မှောင်ကြူတိသွားပြီ...

‘စုမာ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

မုန်ပေသည်။

ဇမ်း၊ပိတိထားသုမှာ စုမာဖြစ်လေသည်။

စုမာသည် တည်ကြည်သောမျက်နှာထား၊ ဖြင့်ရှိနေ၏။

သု၏လက်တစ်ဖက်သည် ခါး၌ထိုးထားသော ခေ၊အိမ်ကို
ကိုင်ထားသလို တစ်ဖက်ကလည်း ခေ၊ရိုးကို ကိုင်ထား၏။

သု၏အသွင်သည် တိုက်ပွဲဝင်တော့မည့် ခံဒေ၊သွေးတစ်
ထောက်၏အသွင် ဖြစ်လေသည်။

ဖုန်လွေသည် စုမာကိုကြည့်ကာ မကျေမနပ်ဖြစ်သွား၏။

‘စုမာ ဒါက ဘာသဘောလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

စုမာက—

‘ခင်ဗျားတို့ကို ဟန်တားမလို့စေ’

‘ဘာ—’

ဖုန်လွေ ခေါ်ထွက်သွားလေသည်။

‘မင်း...မင်း ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ကိစ္စထဲ ဘာကြောင့်ဝင်ရှုပ်
ချင်ရတာလဲ’

‘ကျုပ်နဲ့ မဆိုင်ပေမယ့် မတရားတာကို လက်ပိုက်ကြည့်
မနေနိုင်ဘူးဗျ’

‘တောက်’

ဖုန်လွေ တက်ခေါက်လိုက်သည်။

‘စုမာ...မင်းအပြစ်ပေးခံရမှာ မကြောက်ဘူးလား’

စုမာ ခေါင်းခါးယခါးလိုက်၏။

‘မကြောက်ဘူး’

ဖုန်လွေက—

'ဇီတို့အလုပ်ထဲကိုဝင်ရှုပ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်းပိုင်ရှင်ကမင်းကို
ဆေးစက်ဆပြစ်ပေးလိမ့်မယ်'

'စကားမများနဲ့၊ သေရမယ်ဆိုရင်လဲကျွန်ုပ်မကြောက်ဘူး။
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့လိုလူယုတ်မာတွေကိုရှင်းပြီးမှဆေးမယ်'
ဟု ပြတ်ပြတ်သားသားပြောလိုက်သည်။

ပုံနဲလွေအကြိတ်လိုက်၏။
စုမာမာကျွန်းပိုင်မှင်အမည်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်၍မရတော့
ကြောင်း နားလည်လိုက်သည်။

စုမာမာလမ်းပိတ်ထား၍ ချွတ်သွားဖို့လည်း မပြင်နိုင်
ပါတော့ချေ။

စုနဲလွေသည် သူ၏လူများကို ဝေကြည့်လိုက်သည်။
ပြီးလျှင် လက်ဝှေ့ဟမ်းပြီအော...

'တိုက်ကြစမ်း'
ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဝတ်စုံနက်များသည် ခားကိုယ်စီဆွဲထုတ်လိုက်ကြ၏။

'ချမ်း... ချမ်း... ချမ်း'

ဝင်းလက် တောက်ပသော ခားဆောင်များ ထွက်ပေါ်
အာ၏။

ထို့နောက်...
'ယား'

တစ်ခဲနက် ငြာသံပေးအာ စုမာထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်ကြ
လေသည်။

ပြင်ထန်သေခတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လေသည်။

ဝင်းလက်သော ခားဆောင်များ။

ငြာသံပေးသံများ။

အော်ဟစ်သံများ။

သယောလှပသော ချောင်းရိုးကလေးတလျှောက် အရှုပ်
ဆိုး အကျည်းတန်သွားလေသည်။

'အား... အား'

ကျီးထန်များနှင့် ငှက်များသည် အလန်တကြားဖြင့်
အဝေးသို့ပျံသန်းသွားကြလေသည်။

z z z

တိုက်ပဲ့သည် တစ်ထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာ၏။

ဖုန်လွေသည် စုမာအား၊ မြေဝင်သွားဖို့ စိတ်မကူးတော့ပါ။
ပြတ်ပြတ်သာ၊ သား၊ ရင်ဆိုင်ရှန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး၊ ရှိစေ့
ဆင်အားဖြင့် တိုက်ခိုက်ခိုင်း၊ လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

စုမာလည်း၊ အသက်ရှင်နေသ၍ ဟန့်တားသွားမည့်
စာတော့ရှိလေသည်။

- 'ရန်း'
- 'အား'
- 'အဲမယ်လေး'
- 'သေပါပြီဗျ'

အော်ဟစ်သံများ၊ ထွက်ပေါ်လာ၏။

တော်စုံနက်များသည် တစ်ယေခက်ပြီးတစ်ယေခက် လဲကျ
သွားရာ ချောင်းရေပြင်သည် လှေ၊ ချင်း၊ ချင်း၊ နီရဲသွား၏။

ဝတ်စုံနက်များ၊ အထိနာကြသလို စုမာလည်း၊ သက်သေ
ဆည်တော့ မဟုတ်ချေ။

တော်စုံနက်များသည် တစ်ယောက်ချင်း၊ အနေဖြင့် စုမာကို
ခန့်ကြသော်လည်း၊ အများနှင့် တိုက်ကြသောအခါ စုမာ
အား၊ အနည်းနှင့်အများ၊ ဒုက္ခပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။

ဖုန်လွေကလည်း၊ ဝေးတစ်လက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကျစ်
ချွတ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ကာ တိုက်ခိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

'စုမာ ဘာမှမပူနဲ့ ကျုပ်လာပြီ'
အော်ပြောသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုလူကား၊ ကျင်မင်ဖြစ်လေသည်။

ကျင်မင် ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရသောအခါ စုမာဝမ်း
ဆာသွား၏။

ဖုန်လွေထိတ်လန့်သွားတော့သည်။

အတော်ဆုံး၊ ဝေးသမားနှစ်ယေခက်။

အတော်ဆုံး၊ ဝေးသမားနှစ်ယေခက်သည် အတုလက်တို့ပြီ
တိုက်ခိုက်လာကြမည်ဆိုပါလျှင်....

စုမာက

'သူတို့ဟာ ခင်ဗျားကို လုပ်ကြံဖို့ကြိုးစားခဲ့ကြသလို သွင်း
လေခက်ကို ဖျက်ဆီးဖို့ ကြိုးစားနေသူတွေပဲ၊ ဒါကြောင့် ခရေ
ကျွန်းသားအချင်းချင်း ဖြစ်ပေမယ့် ကျုပ်က ဟန့်တားပြီး
ဆုံးမနေတာ'

ဟု ပြောလေသည်။

ကျင်မင်က-

'ကျေးဇူးပါပျို၊ ခင်ဗျားဟာ သိုင်းလှေကန်ကို ကယ်ဆင်
လိုက်တာပဲ'
ထိုနောက်-

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အတူလက်တွဲကာ ဖုန်လှေတို့လှေ
အား ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်လေသည်။

အတော်ဆုံး ခေးသမား နှစ်ယောက်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို
ဖုန်လှေတို့လှေမခံနိုင်ဘဲ တစ်ခုကအတိုင်းမှပင် မရွံ့မလှေအရေး
နိမ့်ကျွန်းကြလေသည်။

ဖုန်လှေအပါအဝင် ဝတ်စုံနက်များ၊ အခါလုံးထုပ်၊ အရနီး
လဲကျသွားကြလေသည်။

ဖုန်လှေဦးဆောင်သည့် ဝတ်စုံနက်များသည် ချောင်း၊ ရေ
ထဲ၌ ပေါလောမော့နေကြ၏။

ရမာက သူတို့ကို ပြန်လည်ရင်ဆိုင်ဝံ့ မည်ဟု မထင်မိခဲ့ချေ။

ဖုန်လှေသည် သေဆုံးစာနီးတွင်

'ရမာ၊ မင်း၊ ကာကြောင့်စိတ်ပြောင်းသွားရတာပဲ'
ဟု နားမူလည်နိုင်စွာ ပေးခဲ့၏။

ရမာသည် ခေးသမားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တရားမျှတမှုကို
မြတ်နိုးသူဖြစ်ကြောင်း သူမည်သို့မျှ နားလည်ဆဘောပေါက်
နိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

ကျင်မင်နှင့်ရမာတို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်လိုက်ကြ၏။
ကျင်မင်လ

'ခင်ဗျားက တကယ် ခေးသမားစောင်းတစ်ဦးပါပဲ
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရမာ ပြုံးလိုက်သည်။

'ဖုန်လှေတို့လှေက မတရားတဲ့နည်းလမ်းနဲ့ ထွေးကောက်ကြ
ကြမယ်ဆိုတာကို ကျုပ် နားလည်ဆဘောပေါက်တာပဲ။ ကယ်
ခါကြောင့် သူတို့ကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာ
ခေးပညာ ဘယ်သူ့ဘာတယ်ဆိုတာသိချင်ရင် ထိပ်တိုက်ရင်
ဆိုင်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ပဲရှိတယ်။ ကေခက်ကျစ်တဲ့နည်းလမ်းနဲ့ အနိုင်
ဇာလို့မရဘူး။ ကျုပ် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ထက်မခံနိုင်ဘူးဗျာ

ကျင်မင် ရင်ထိတ်သွား၏။

'ခင်ဗျားက ကျုပ်နဲ့ယှဉ်ပြိုင်ဦးမယ် ဟုတ်သား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

သူက ဘာမှမပြောဘဲ ပြုံးနေ၏။

ကျင်မင်က

'ဘယ်ပညာမျိုးမဆို သူ့အစွမ်းနဲ့သူ တော်ကြံထက်မြက်
ကြတာချည်းပါပဲဗျာ၊ ဘယ်ပညာထက် ဘယ်ပညာက ပိုပြီး
သာတယ်လို့ ငြင်းနေမယ့်အစား ကိုယ်တတ်တစ်ခုတည်းပညာ
နဲ့ သိုင်းလောကအကျိုး အများအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်
သွားကြတာ မကောင်းဘူးအေးဗျာ'

စုမာက ပြုံးနေ၏။

ကျင်မင်စ

'ကဲ...မိတ်ဆွေ၊ အပမ်းခံထားရတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေ
အတွက် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

စုမာက

'သူတို့က ခရေကျွန်းက အားအင်ကုန်ခမ်းစေတဲ့ ဆေး
ဆစ်မျိုးကြောင့် ခုလိုဖြစ်နေရတာပါ၊ ကျုပ်ဆီမှာ ပြေးဆေး
ဋီပါတယ်'

အဆင့်ရှိနေသည့် ပြေးဆေးပုလင်းကို ထုတ်ပေးလိုက်၏။

စုမာ၏စကားကြောင့် ခေါင်းဆောင်တို့သည် လူ့အစား
ပထမဦးပြန်ဖြစ်လာကြသည်။

အားလုံးက စုမာကိုကျေးဇူးတင်ကြလေသည်။

မိုးကြိုးကိုက်ချက်

မောင်ရင်လေးဟာ စားပညာကိုတစ်ဖက်ကမ်းခတ် ကျွမ်း
ကျင်တဲ့ လူတစ်ဦးဆိုတာ ကျုပ်တို့ မြင်ရုံနဲ့ ရိပ်မိပါတယ်၊
မောင်ရင်လေးရဲ့ စိတ်နေသဘောထားကိုလဲ ချီးကျူးပါ
တယ်၊ ကျုပ်တို့တတွေ ဘယ်သူသာတယ်ဆိုတာ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း
မပြုဘဲ မိတ်ဆွေရင်းတွေလို အေးအတူပူအမျှ လက်တွဲပြီး နေ
သွားကြလို့ဖြစ်အူးလား။ ကျုပ်တို့ဟာ ခရေကျွန်းကို ရန်သူ
လိုသဘောမထားဘဲ ရွတ်ဆွေတွေလို ရွှေလမ်းငွေလမ်းပေခက်
ပြီး ကူးလူးဆက်ဆံချင်ပါတယ်ဗျာ'

ကျွန်ခေါင်းဆောင်များကလည်း သဘောတူ ထောက်ခံ
လိုက်ကြ၏။

စုမာ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'ကျွန်တော်ယဲ့ သိုင်းခလေးအနဲ့ ထာဝရလက်တွဲပြီး ဆေး
ချမ်းသာယာစွာ နေသွားချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

သူ၏စကားကြောင့် အားလုံး စမ်းသာသွားကြသည်။

ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့သည် သူ့အေကိုယ်အေ တိုက်ခိုက်မည့်
ပြိုင်ဘက်များအဖြစ်မှ မိတ်ဆွေများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ
ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်
'အား'

အဆောင်ထဲမှ စူးရှသည့်အော်တစ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်
အာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

အော်သံများမှစ ကျူရို၏အသံဖြစ်ကြောင်း သူတို့ နား
စည်ထားကြသည်။

ကျင်မင်က

'အတော်ကို ခေါင်းမာတဲ့လူပဲဗျာ၊ သူ့ကြောင့် အပြစ်
မရှိတဲ့ ကျူကျူ ဒုက္ခရောက်သွားရရှာတယ်'

စုမာက

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူ နေခင်တရသွားပါပြီ၊ သူ့အစ်ကို
သူခံယူသွားပါပြီ'

မှန်ပေသည်။

ကျူရိုသည် မျှော်လင့်ချက်များ ကုန်ဆုံးသွားပြီး ဇုန်
ခစောင်းမှုလုပ်ရပ်များ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ စောက
ပေါ်တွင် ဆက်မနေဝံ့တော့ဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်ခဲ့
စေသည်။

ခက်ခင်းအုများ ပယ်ရှားသွားပြီဖြစ်သည်။

မကြာမီ

သိုင်းစောကမှာ သေယာလှပသောတော့မည် ဖြစ်သည်။

~ * ~

လေပြေလေညား တိုက်ခတ်စား၏။

ပင်လယ်မြင်၌ လိုင်းကြက်ခုပ်လေးများ ပေါ်လာ၏။

ကျင်မင်နှင့်စုမာတို့ ပင်လယ်အဖုံးစပ်၌ ပခုံးချင်ယု၌
ရပ်နေ၏။

သူတို့၏အဝတ်အစားများသည် လှေထဲတွင် တဖျပ်ဖျပ်
လှူလွန်လှုပ်ရှားနေသည်။

ကျင်မင်က

'ခင်ဗျားက ခရေးကျွန်းကို ပြန်လို့ဖြစ်ပါလော့ဗျာ'

သူ မေးလိုက်သည်။

၂၀၆ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စုမခပြု၊ လိုက်သည်။

ကျပ်စာ ခရေကျွန်း၊ ကလွာခဲ့တာပဲ၊ ခရေကျွန်းကို ပြန်ရ
မှပေ။

ကျင်မင်က

ကျွန်းပိုင်ရှင်က သူ့အမိန့်ကို နားမထောင်ရကောင်း၊
လားဆိုပြီး ခင်ဗျားကို အပြစ်ပေးမယ်ဆိုရင်ဈေ့

စုမခက

ပေးတဲ့အဖြစ်ကို ခံယူလိုက်တာပေါ့ဗျာ

ဟင်... ခင်ဗျားကလဲ

ကျင်မင် အလန့်တကြွေးအော်လိုက်၏။

သူက တည်ကြည်သောမျက်နှာထဲမှဖြင့်

ကျပ်တို့ဟာ ကျွန်းပိုင်ရှင်ရဲ့အမိန့်ကို တစ်သုဝေတိမ်း၊
လိုက်နာကြရတယ်။ ကောင်းသည်ဆိုသည် ဝေဖန်ခွင့် စေ
ဒဏတက်ခွင့် ခံရပါဘူး။ ကျပ်စာတော့ ကျွန်းပိုင်ရှင်ရဲ့အမိန့်
ကို ဖီဆန်တဲ့အပြင် ဖုန်လှေတို့လူစုကို သုတ်သင်ရှင်းပစ်လိုက်
စေတဲ့

သူက စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်၏။

ထိုနောက်

ကမ်းခြေ၌ ဆိုက်စာပဲထားဆည့် လှေလေးတစ်စင်းပေါ်
တက်လိုက်၏။

သူက ခရေကျွန်းသို့ ပြန်တော့မည်ဖြစ်၏။

ကျင်မင်၏ရင်ထဲ ပော်မပြနိုင်သည့်ခံစားချက်များ ဖြစ်
ပေါ်လာ၏။

စုမခက

သွားပြီဗျို

ဟု ပြောကစား အင်္ကျီလက်နှစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ဟူး

အဝတ်အစားများ၊ လှေတိုက်သံများ၊ ထွက်ပေါ်လာ၏။

လေပွေတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

လှေလေးမှာ ပင်လယ်ပြင်သို့ ရွေ့လျားသွား၏။

တစ်ခဏအတွင်းပင် အဝေးသို့ထောက်သွား၏။

ကျင်မင်၏ရင်ထဲ လှိုက်လှိုက်လွဲလွဲဖြစ်လာပြီး

၂၀၂ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

'ကျပ်တို့ တစ်ခုပြန်ဆုံတွေ့ကြပါစို့။

ဟု အော်ပြောလေသည်။

သူ၏အသံသည် တိုက်ခတ်လက်သည့် ဂေပြည်နှင့်အတူ
ပင်လယ်ပြင် တစ်ဖက်သို့တိုင် လွင့်မျောသွားသည်ဆိုနိုင်၏။

စုမာစီနင်းသွားသည့် လှေခလားမှာ တစ်စထက်တစ်စ
ဝေးသွားအေး မြင်ကွင်းမှပျောက်ကွယ်သွား၏။

x x x

လွင်စာပေ

အမှတ် ၁၅/၁၃၈၊ ဇေယျ (ဝေတံသိမ်းပိုင်-ပြို၏)

စတင် ၁၆ နှစ်

၅၅

တက္ကသိုလ်သိဟအောင်